

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES

ΤΕΥΧΟΣ 79, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2015, ΕΥΡΩ 0,01

Νίκης 11, 105 57 Αθήναι

**ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 28ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014 ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕ ΘΕΜΑ
«ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ»**

- * Συνοπτικά Εισαγωγικά επί της Ημερίδος
- * Χαιρετισμός Προέδρου ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.
- * Εισαγωγή συντονιστού κ. Γεωργίου Δουδούμη
- * Εισήγηση Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου
- * Εισήγηση Καθηγητού κ. Ηλία Ηλιοπούλου
- * Εισήγηση Πλοιάρχου ε.α. Κωνσταντίνου Βουτσινά Π.Ν.
- * Εισήγηση Οικονομολόγου-Φυσικού-Συγγραφέως κ. Αναστασίου Λαυρέντζου

Άρθρα

- * **Το Δημόσιο Χρέος (ΔΧ) και η Βιωσιμότητα του**
Του Σμηνάρχου ε.α. Αναστασίου Μπασαρά, Αντιπροέδρου ΕΛΙΣΜΕ
- * **Η Δύση κινδυνεύει**
Του Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούλου Π.Ν., Προέδρου ΕΛΙΣΜΕ
- * **Η Οικονομική Διάσταση της Ουκρανικής Κρίσης**
Του κ. Δημητρίου Ζακοντίνου, Οικονομολόγου-Αντιπροέδρου ΕΛΙΣΜΕ
- * **Λιβύη: Απόβαση στην Ευρώπη**
Του Δρος Ευαγγέλου Βενέτη
- * **Ο Ερντογάν δημιουργεί κλίμα ανασφάλειας, φόβου και ψυχολογικής βίας**
Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια
- * **Η Εθνική Στρατηγική Θαλασσιών Ερευνών της Τουρκίας**
Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια
- * **Το Μακρύ χέρι του Δαβίδ και ο γαλανόλευκος αετός**
Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη
- * **Οι Πομάκοι: Οι Ακρίτες της Ελληνικής Θράκης**
Του Αντρχου (ε) ε.α. Χρήστου Γιανταμίδα Π.Ν.
- * **Τεχνικές Ωριμότητας του Πολιτικού Δυΐσμού**
Του Υποστρατήγου ε.α. Άρη Διαμαντοπούλου, Ψυχολόγου- Δρος Φιλοσοφίας

Επισκοπήσεις

- * **Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος**
Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

Οι Προβληματισμοί του Εκδότη

Αγαπητά μέλη και φίλοι

Οι συμπολίτες μας εξακολουθούν να ζουν σε περιβάλλον εναγωνίου αβεβαιότητας. Θα υπάρξει έντιμη συμφωνία με τους ευρωπαϊούς εταίρους μας ή θα παραταθεί το μαρτύριο της οικονομικής και επενδυτικής αβεβαιότητας που λειτουργεί ως αναπτυσσόμενη και εργασιακή τροχοπέδη; Θα υπάρξουν θετικές, για τα Εθνικά μας Συμφέροντα, εξελίξεις σε θέματα όπως το Σκοπιανό, το Κυπριακό, οι θαλάσσιες ζώνες και το ενεργειακό; Στο εσωτερικό μέτωπο οι νόμοι θα αρχίσουν να εφαρμόζονται άμεσα και προς κάθε κατεύθυνση; Θα σταθεροποιηθεί το νομικό πλαίσιο που αφορά την φορολογία, την παιδεία, την υγεία, την επιχειρηματικότητα κ.λπ. ή θα διατηρήσουμε το ρευστό και αιωρούμενο περιβάλλον που επιτρέπει την αυθαιρεσία και ενισχύει την αγωνία των πολιτών;

Τα θέματα που απασχολούν την χώρα μας στο εξωτερικό και το εσωτερικό είναι ζωτικά και η αντιμετώπισή τους απαιτεί πολιτική ωριμότητα, γνώση, εμμονή και αφοσίωση στους Εθνικούς Σκοπούς και την Εθνική Στρατηγική (όταν αυτή εκπονηθεί). Μεταξύ αυτών το θέμα της μεταναστεύσεως βρίσκεται σε έξαρση λόγω της προσφάτου αθρόας και ανεξέλεγκτης εισροής λαθρομεταναστών στην χώρα μας (κυρίως δια θαλάσσης από την Τουρκία) που υπερβαίνει κάθε προηγούμενο. Οι λιμενικές αρχές ελλείπει αποτρεπτικών οδηγιών απλώς τους υποδέχονται και τους περισυλλέγουν, όταν αυτοί εκβιάζουν την διάσωσή τους με αυτοβύθιση των σκαφών τους. Μερικές «φουρνιές» λαθρομεταναστών σε κάποια νησιά του Αιγαίου θέτουν σε αριθμητική και ψυχική δοκιμασία τους λιγοστούς Έλληνες κατοίκους των. Η έλλειψη σχεδιασμού και στοιχειωδών υποδομών οδηγεί σε προσωρινό στοίβαγμα των λαθρομεταναστών, σε κατά τόπους αστυνομικά τμήματα ή λιμενικούς σταθμούς, έως ότου ολοκληρωθούν οι διαδικασίες με τις οποίες προωθούνται από την περιφέρεια και αδειάζονται διαρκώς κατά εκατοντάδες στο κέντρο των Αθηνών, με ότι αυτό συνεπάγεται για την ζωή των Ελλήνων πολιτών.

Εδώ και πολύ καιρό οι ελληνικές Κυβερνήσεις οφείλουν ξεκάθαρη απάντηση προς τον λαό που τις εμπιστεύεται, σε σειρά ερωτημάτων, όπως τα ακόλουθα:

1. Πόσους και ποιους μετανάστες μπορεί να απομειώσει πολιτισμικά και οικονομικά η χώρα; Για τους επιπλέον εισερχομένους ποια είναι η αποτρεπτική μας πολιτική;

2. Ακόμη και εάν υποθέσουμε ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχουν ακραίοι ισλαμιστές (που υπάρχουν) ή ακόμη ότι οι μουσουλμάνοι μετανάστες δεν καθοδηγούνται από ξένα κέντρα γειτονικών κρατών ή και κρατών της Μ. Ανατολής (που καθοδηγούνται), από την διεθνή εμπειρία οι λεγόμενοι «μετριοπαθείς» μουσουλμάνοι (που αποτελούν την πλειοψηφία των μεταναστών) απομειώνονται στις δυτικές κοινωνίες;

3. Υπάρχει κίνδυνος κατά τις επόμενες δεκαετίες, ο συνδυασμός του δημογραφικού προβλήματος, της μεταναστεύσεως (αριθμός εισερχόμενων και ρυθμός γεννήσεων αυτών) και του Ισλάμ, να αλλοιώσει ανεπανόρθωτα το έθνος μας; Εάν ναι ποια είναι η πολιτική αντιμετώπισης του υπαρξιακής για εμάς σημασίας θέματος αυτού;

4. Αποτελεί ρατσισμό για τους Έλληνες πολίτες να είναι υπερήφανοι για το έθνος τους και να θέλουν να διαφυλάξουν κατά προτεραιότητα την διαίωنيσή του (δηλαδή τα παιδιά και τα εγγόνια τους να εξακολουθούν να είναι Έλληνες αξιακά, γλωσσικά, πολιτισμικά και να ζουν με ασφάλεια και ευημερία στην ελληνική επικράτεια);

Οι απαντήσεις στα ανωτέρω ερωτήματα δεν πρέπει να είναι «πολιτικάντικες», δηλαδή γενικές, στρογγυλεμένες και διφορούμενες (π.χ. εξαρτάται το θέμα είναι ευρωπαϊκό..... οι μετανάστες είναι δυστυχείς και πρόσφυγες..., έχουν δικαίωμα στο άσυλο... φταίνε οι Δυτικοί που τους κτυπούν στην πατρίδα τους και τους αναγκάζουν να φύγουν κ.λπ.). Μπορεί πολλές από τις απαντήσεις αυτού του τύπου να έχουν βάση αλλά δεν απαντούν ευθέως στα αμείλικτα ερωτήματα που σχετίζονται άμεσα με Υπαρξιακό Εθνικό Συμφέρον. Η Ελλάς των 10.000.000 κατοίκων δεν δύναται να διασώσει την διεθνή δυστυχία και ανεπάρκεια δίχως τον θανάσιμο κίνδυνο αφανισμού της. Οι πολιτικοί μας ταγοί θα πρέπει να θυμηθούν το ταχύτερο ότι δεν ηγούνται διεθνών ανθρωπιστικών ΜΚΟ αλλά ότι εξελέγησαν με την ψήφο Ελλήνων πολιτών για να διασφαλίζουν τα ελληνικά Εθνικά Συμφέροντα.

15 Απρ 2015

Αντιναύαρχος ε.α. **Β. Μαρτζούκος Π.Ν.**
Επίτιμος Διοικητής Σ.Ν.Δ.
Πρόεδρος ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ΚΩΔΙΚΟΣ 016037
Εκδότης-Διευθυντής: Β. Μαρτζούκος
Υπεύθυνος Συντάξεως: Κ. Αργυρόπουλος
Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Π. Λάγγαρης
Συντακτική Ομάδα: Ε. Τέμπος, Σ. Σκλήρης, Π. Λεονάρδος
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ. Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: NEMESIS A.E.

ΣΙΣΛΟΝΟΘΕΣΙΝ

Γραφεία: Νίκης 11
TK 105 57 Αθήναι
Τηλέφωνο: 210 8211025
Fax: 210 8211056
E-mail: elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο: www.elisme.gr

**ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 28ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014 ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕ ΘΕΜΑ
«ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ»**

Την 28ην Νοεμβρίου 2014 έλαβε χώρα στην αίθουσα «ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ» του Υπουργείου Εξωτερικών η οργανωθείσα ημερίδα θέματος από το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ).

Η ημερίδα στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία, τόσο λόγω των τεκμηριωμένων εισηγήσεων, όσο και της μεγάλης συμμετοχής ακροατών. Τονίζεται η παρουσία στην εκδήλωση Πρέσβων ε.τ., ανωτάτων εκπροσώπων των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, στελεχών του Υπουργείου Εξωτερικών, πανεπιστημιακών καθηγητών, εκπροσώπων Ενώσεων Αποστράτων και ΣΕΕΘΑ, οικονομολόγων, σπουδαστών της Σχολής Ευελπίδων και Σχολών της Ελληνικής Αστυνομίας, φοιτητών, δημοσιογράφων κ.ά. Επισημαίνεται η απουσία του συνόλου των πολιτικών προσώπων που είχαν προσκληθεί στην Ημερίδα.

Όπως προαναφέρθηκε η ημερίδα οργανώθηκε από το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ., του οποίου αποστολή είναι η αδέσμευτη και αξιόπιστη άρθρωση δημοσίου λόγου επί θεμάτων γεωπολιτικής (γεωστρατηγική, γεωοικονομία), επί εξωτερικών και εσωτερικών θεμάτων εθνικού ενδιαφέροντος καθώς και επί διεθνών θεμάτων, με έμφαση σε θέματα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, με σκοπό την συμβουλευτική συμβολή στην εκπλήρωση των εκάστοτε εθνικών συμφερόντων.

Το αντικείμενο της ημερίδας συνδέεται με τους σκοπούς και το έργο του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. καθόσον εντάσσεται στα θέματα εθνικού ενδιαφέροντος και συγκεκριμένα στους τομείς της προάσπισης των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας, της οικονομίας, του πολιτισμού της, αλλά και της ασφάλειας και της εθνικής της επιβίωσης.

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ., ως συνεχιστής του έργου της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ., υλοποιεί τους σκοπούς του με τα ακόλουθα κυρίως μέσα:

- Εκδίδει το περιοδικό «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ»
- Διατηρεί την ιστοσελίδα www.elisme.gr
- Έχει παρουσία κοινωνικής δικτύωσης στο facebook
- Οργανώνει ομιλίες, ημερίδες, συνέδρια και ενημερωτικά σεμινάρια για θέματα εθνικού ενδιαφέροντος.
- Αναλαμβάνει την εκπόνηση μελετών σχετικών με τα αντικείμενα ενδιαφέροντός του, καθώς και την επικαιροποίηση παλαιότερων μελετών του Ινστιτούτου.

Συνοπτικά Εισαγωγικά επί της Ημερίδος

Εισαγωγή

Οι κύριοι προβληματισμοί που αναπτύχθηκαν γύρω από τον άξονα των εισηγήσεων έχουν ως ακολούθως:

•Τις πρόσφατες δεκαετίες υφίσταται στην Ελλάδα υπογεννητικότητα, η οποία έχει δημιουργήσει σοβαρό δημογραφικό πρόβλημα, αφενός λόγω της υπεροχής των θανάτων έναντι των γεννήσεων, αφετέρου λόγω της γήρανσης του πληθυσμού δεδομένης της αύξησης του προσδόκιμου ζωής.

•Πρόσθετα, η πρόσφατη οικονομική κρίση δημιούργησε νέο μεταναστευτικό κύμα Ελλήνων με κύριους προορισμούς τη δυτική Ευρώπη, τη βόρειο Αμερική και την Αυστραλία. Επί πλέον, η μετανάστευση αλλοδαπών με προορισμό την Ελλάδα επιδεινώνει την οικονομική και κοινωνική κατάσταση στη χώρα δεδομένης της υψηλής ανεργίας.

•Το οξύ δημογραφικό πρόβλημα σε συνδυασμό με την εισερχόμενη μεταναστευτική ροή με έντονο ισλαμικό χρώμα και μάλιστα σε μια περίοδο ακραίας ισλαμικής έξαρσης δημιουργεί μακροχρονίως πρόβλημα εθνικής ομοιογένειας και εθνικής ασφάλειας με συνέπεια να τίθεται σοβαρά πρόβλημα εθνικής επιβίωσης της χώρας μας.

•Επισημαίνεται η αδυναμία από πλευράς ελληνικού κράτους να διασφαλίσει τα συγκεκριμένα Εθνικά Συμφέροντα, τα οποία απειλούνται άμεσα τόσο από τα ποσοτικά μεγέθη της εξερχόμενης και της εισερχόμενης μετανάστευσης όσο και από τα ποιοτικά ισλαμικά χαρακτηριστικά της δεύτερης.

*Το ελληνικό κράτος από την μια πλευρά δεν έχει λάβει μέτρα αντιμετώπισης της υπογεννητικότητας με στήριξη της ελληνικής οικογένειας, από την άλλη με άλλοθι ευρωπαϊκούς κανονισμούς ανέχεται καταστάσεις και προωθεί επεμβάσεις σε λάθος κατεύθυνση, όπως π.χ. η δημιουργία μεγάλου τζαμιού στο κέντρο της Αθήνας και μάλιστα χωρίς να ερωτάται ο ελληνικός λαός για τη λήψη τόσο σοβαρών αποφάσεων, που απειλούν να επηρεάσουν αρνητικά τη ζωή και των επόμενων γενεών.

•Η όποια πρόχειρη και κοντόφθαλμη, αλλά και σε λάθος κατεύθυνση πολιτική του ελληνικού κράτους συνιστά λόγο έντονης ανησυχίας.

Κοινωνικές και Εθνικές Συνέπειες

Η υπογεννητικότητα σε συνδυασμό με την ανεξέλεγκτη εισερχόμενη μετανάστευση συνιστά απειλή για το μέλλον της χώρας, εφόσον κινδυνεύει να αλλοιωθεί η σύνθεση του πληθυσμού και να μεταμορφωθεί η ελληνική κοινωνία σε ένα πολυπολιτισμικό μόρφωμα, που δεν θα έχει σχέση με αυτό που ονομάζουμε σήμερα ελληνική πατρίδα. Η ελληνική κοινωνία κινδυνεύει να μεταμορφωθεί σε λίγες δεκαετίες σε μια γερασμένη κοινωνία, η οποία δεν θα διαθέτει επαρκείς νεανικές δυνάμεις ούτε για την οικονομική της ανάπτυξη, αλλά ούτε και για την άμυνα της χώρας μας δεδομένου ότι στις απέναντι όχθες του Αιγαίου η Τουρκία βιώνει μια δημογραφική έκρηξη και εκτιμάται ότι ο πληθυσμός της στο τέλος της τρέχουσας δεκαετίας θα πλησιάζει τα 85 εκ. κατοίκους.

Επίλογος

Η Ελλάδα σήμερα συρρικνώνεται. Η τρέχουσα οικονομική κρίση που εκσφενδόνισε την ανεργία στα ύψη και η παράλληλη έλλειψη ρευστότητας που αποτρέπει επενδύ-

τικές πρωτοβουλίες συντηρούν την υπογεννητικότητα δεδομένου ότι οι άνεργοι νέοι δεν τολμούν να δημιουργήσουν οικογένειες. Οι μειωμένοι γάμοι δημιουργούν μειωμένες γεννήσεις Ελλήνων και μεταναστευτικά κύματα Ελλήνων προς το εξωτερικό, ενώ παράλληλα χιλιάδες αλλοδαποί μετανάστες, πολλοί των οποίων προέρχονται από φτωχές αλλά πολυπληθέστατες μουσουλμανικές χώρες, εισέρχονται παράνομα στη χώρα και αντίστοιχα στην αγορά εργασίας της δυσκολεύοντας την καταπολέμηση της ανεργίας των Ελλήνων. Οι κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών, κατά τη διάρκεια των οποίων προέκυψαν όλα τα συναφή προβλήματα, δείχνουν να μην έχουν ως προτεραιότητα την άμεση αντιμετώπιση του δίδυμου κινδύνου για τον εθνικό ιστό της Ελλάδος, που συνιστούν η υπογεννητικότητα και η μετανάστευση.

Γενικό συμπέρασμα

Πέραν της προσπάθειας που πρέπει να καταβληθεί, ώστε να επανέλθει η ελληνική οικονομία σε τροχιά οικονομικής ανάπτυξης, πρέπει με κάθε δυνατό τρόπο να ληφθούν συντονισμένα μέτρα που θα δώσουν κίνητρα στις ελληνικές οικογένειες να αυξήσουν τον δείκτη γεννητικότητας στην Ελλάδα. Η νέα κυβέρνηση που θα προκύψει από τις προσεχείς εκλογές πρέπει να επιδιώξει την εξαίρεση της Ελλάδος από κοινοτικά περιοριστικά μέτρα, με επί μέρους στόχους αφενός την καταπολέμηση με δημοσιονομικά, φορολογικά κ.ά. μέτρα της υπογεννητικότητας, αφετέρου την ανάσχεση των μεταναστευτικών ροών της εξερχόμενης και της εισερχόμενης μετανάστευσης με ειδικά κίνητρα που θα προωθούν την απασχόληση νέων και με εξαιρέσεις από τις διατάξεις του Δουβλίνου II, ώστε να αποτρέπεται η εγκατάσταση αλλοδαπών μεταναστών στην Ελλάδα. Κάθε μέρα καθυστέρησης κάνει το πρόβλημα πιο μεγάλο και πιο δυσεπίλυτο.

Στοιχεία εισηγητών

Οι εισηγητές των θεμάτων που παρουσιάστηκαν κατά την ημερίδα, με την σειρά παρουσιάσεως αυτών, ήταν οι εξής:

- Ο Υποστράτηγος ε.α. και Μέλος του ΔΣ του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. κ. Αργυρόπουλος Κωνσταντίνος
- Ο Ιστορικός, Καθηγητής Στρατιωτικών Σχολών κ. Ηλίας Ηλιόπουλος
- Ο Πλοίαρχος ε.α. Π.Ν. και Οικονομολόγος κ. Κωνσταντίνος Βουτσινάς
- Ο Οικονομολόγος, Φυσικός και Συγγραφέας κ. Αναστάσιος Λαυρέντζος
- Ο Αστυνόμος Α΄ του Κέντρου Μελετών Ασφαλείας της ΕΛ.ΑΣ κ. Βασίλειος Θεοφιλόπουλος
- Ο Αναλυτής, Σύμβουλος Πολιτικής και Ασφάλειας κ. Ιωάννης Μιχαλέτος
- Ο Καθηγητής Στρατιωτικών Σχολών κ. Κωνσταντίνος Γρίβας
- Ο Μαθηματικός, τ. Πρόεδρος του Ινστιτούτου Μεταναστευτικής Πολιτικής κ. Αλέξανδρος Ζαβός
- Ο Αντιναύαρχος ε.α. Π.Ν. και Πρόεδρος του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. κ. Βασίλειος Μαρτζούκος

Στο παρόν τεύχος περιέχονται: ο χαιρετισμός του Προέδρου του ΕΛΙΣΜΕ, το εισαγωγικό του Συντονιστού Ημερίδος και οι εισηγήσεις των τεσσάρων πρώτων.

**ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 28ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014 ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕ ΘΕΜΑ**

«ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ»

Χαιρετισμός Προέδρου ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Αντιναύαρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου Π.Ν.

Επιτίμου Διοικητού Σ.Ν.Δ.

Κυρίες και Κύριοι

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους επιχειρηματίες, Κυρίους Εμφιετζόγλου και Φιλίππου, χωρίς την χρηματική συνδρομή των οποίων δεν θα ήταν δυνατή η διοργάνωση εκδηλώσεων όπως η σημερινή από το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ., του οποίου τα έσοδα βασίζονται αποκλειστικά στις ετήσιες συνδρομές των μελών του.

Θα ήθελα ακόμη να ευχαριστήσω το Υπουργείο Εξωτερικών το οποίο προσέφερε με προθυμία, την ωραία αυτή αίθουσα για την διεξαγωγή της σημερινής ημερίδας. Ευχαριστώ τους σημερινούς διακεκριμένους ομιλητές, των οποίων οι εισηγήσεις θα συνεισφέρουν στην ενημέρωση αλλά και την αποτύπωση σειράς συμπερασμάτων και προτάσεων οι οποίες θα καταγραφούν στα πρακτικά της σημερινής εκδηλώσεως.

Ευχαριστώ τέλος τους παρευρισκόμενους των οποίων η παρουσία τιμά το Ινστιτούτο και αποδεικνύει το έμπρακτο ενδιαφέρον τους για τα κοινά.

Η ανησυχία για το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας έχει επί δεκαετίες αποτυπωθεί, σε σειρά μελετών και άρθρων αρμοδίων οργανισμών καθώς και πληθώρας συμπολιτών μας. Ουδμία μεταπολιτευτική κυβέρνηση έχει θέσει το δημογραφικό πρόβλημα σε πρώτη προτεραιότητα, τα δε κατά καιρούς σποραδικά μέτρα είναι, εκ του αποτελέσματος, επιεικώς ανεπαρκή. Το γεγονός αυτό είναι απόρροια της απουσίας συνολικής διακομματικής μακροπρόθεσμης στρατηγικής η οποία ασφαλώς μεταξύ άλλων θα όφειλε να συμπεριλάβει τόσο τον συνδυασμό δημογραφικό – μετανάστευση – Ισλάμ, όσο και άλλα σημαντικά θέματα εθνικής εμβέλειας όπως το αξιακό μας σύστημα, το αναπτυξιακό, αμυντικό, κοινωνικό και δημοσιονομικό μοντέλο της χώρας, καθώς και την εξωτερική πολιτική της Ελλάδος με ρεαλιστικούς όρους γεωπολιτικής.

Η κοινή γνώμη δεν φαίνεται να ανησυχεί στον απαιτούμενο βαθμό διότι τα αποτελέσματα του προβλήματος δεν γίνονται άμεσα αντιληπτά, λόγω της αργής μεταβολής των, με συνέπεια το χαμηλό πολιτικό κόστος να ενθαρρύνει τις πολιτικές ηγεσίες στην παραμέληση του θέματος αυτού. Δυστυχώς φοβούμαι πως όταν οι απορρέουσες οικονομικές, αμυντικές και κοινωνικές επιπτώσεις θα πλήξουν έντονα τους πολίτες, τότε το κουτί της Πανδώρας θα είναι ορθάνοικτο και η όλη κατάσταση θα είναι μη αναστρέψιμος.

Δημογραφικό πρόβλημα, θα σπεύσουν να καθησυχάσουν κάποιοι είχαμε και στο παρελθόν αλλά η χώρα κατόρθωσε να επιβιώσει. Η σημερινή μοναδικότητα σε σχέση με το παρελθόν είναι ο συνδυασμός της σημαντικής υπογεννητικότητας με το έντονο και διαρκώς αυξανόμενο μεταναστευτικό ρεύμα, δίχως ποσοτικό και ποιοτικό έλεγχο των εισερχομένων, η πλειοψηφία του οποίου προέρχεται

από την Ασία και την Αφρική και πιστεύει στο Ισλάμ, γεγονός που καθιστά δυσχερή την προσαρμογή της και εύκολα χειραγωγήσιμη από ξένα ισλαμικά κέντρα που επιβουλεύονται την χώρα μας.

Οι συμπολίτες μας οι οποίοι ορθώς πιστεύουν στην ανεξίτηρησκέια και διαπνέονται από δημοκρατικά και ανθρωπιστικά αισθήματα, οφείλουν να λάβουν σοβαρά υπ' όψιν τους την διάσταση της θρησκείας αυτής ως πολιτικού και κοινωνικού κινήματος ευρισκομένου στον αντίποδα του κοσμικού δημοκρατικού κράτους και του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει από την πρακτική και τα αποτελέσματα στην συντριπτική πλειοψηφία των μουσουλμανικών κρατών αλλά και από το πείραμα συνυπάρξεως των Ευρωπαίων πολιτών με μουσουλμανικές μάζες μεταναστών, στα πλαίσια δημιουργίας πολυπολιτισμικών κοινωνιών.

Το πληθυσμιακό και εργατικό δυναμικό των μεταναστών στην χώρα μας, έχει πρόσκαιρα εξομαλύνει τους δημογραφικούς δείκτες και διευκόλυνε συνεπώς τον λήθαργο της ηγεσίας αλλά και των πολιτών. Η κρατούσα καθησυχαστική άποψη, την οποία ενισχύουν τα ΜΜΕ και οι πάσης μορφής διεθνιστικές και αντιρατσιστικές οργανώσεις είναι ότι οι μετανάστες αναπληρώνουν τα κενά της αγοράς εργασίας, σε μία δύσκολη οικονομική συγκυρία για την χώρα και ότι αργότερα το κράτος θα μπορέσει να απαλλαγεί από την πλειοψηφία αυτών με σταδιακή επανπροώθησή τους. Η αλήθεια είναι ότι οι μετανάστες καθίστανται ανεπιστρεπτή τμήμα του κορμού της κοινωνίας μας με ότι αυτό σημαίνει εθνικά, κοινωνικά και πολιτισμικά. Οι Έλληνες ίσως να καταρρεύσουν πληθυσμιακά αλλά όχι και ο Ελληνικός χώρος ο οποίος θα κατοικείται μελλοντικά από πληθυσμό διαφορετικής συνθέσεως και πολιτισμικής φυσιογνωμίας.

Η σημερινή ημερίδα απευθύνεται κυρίως στην κοινή γνώμη και αποσκοπεί στην αναγνώριση και αποτίμηση του μεγέθους του προαναφερθέντος προβλήματος. Αφού αναγνωρισθεί και κατανοηθεί το πρόβλημα, εναπόκειται στους συμπολίτες μας και στην πολιτική μας ηγεσία η επιλογή της αδράνειας ή της άμεσου πολυεπίπεδης δραστηριοποίησης. Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ., ενδεχομένως να λανθάνει στις εκτιμήσεις του αλλά κρίνει και το δηλώνει με παρρησία, πως ο εν λόγω συνδυασμός αποτελεί την μεγαλύτερη εθνική πρόκληση και απειλή.

Εύχομαι η σημερινή ημερίδα να αποβεί χρήσιμη και ωφέλιμη στο ακροατήριο και την κοινή γνώμη, τα δε συμπεράσματα και προτάσεις της, τα οποία θα καταγραφούν στα προς διανομή πρακτικά να αποτελέσουν καμπή προβληματισμού και δράσεως για τα εθνικά κέντρα λήψεως αποφάσεων.

**ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 28ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014 ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕ ΘΕΜΑ
«ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ»**

**Εισαγωγή συντονιστού
Γεωργίου Δουδούμη
Οικονομολόγου – Συγγραφέα – Μέλους του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.**

Αξιότιμοι κύριοι Πρέσβεις, Ανώτατοι Εκπρόσωποι των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, Κυρίες και Κύριοι,

Σας καλωσορίζω ως συντονιστής της σημερινής ημερίδας. Με ιδιαίτερη χαρά καλωσορίζουμε από την Ελληνική Αστυνομία αντιπροσωπείες με δόκιμους υπαστυνόμους της Σχολής Αξιωματικών και σπουδαστές της Σχολής Εθνικής Ασφάλειας και της σχολής Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης. Επίσης καλωσορίζουμε σπουδαστές της Σχολής Ευελπίδων.

Σας ευχαριστούμε όλους για την παρουσία σας.

Δημογραφικό, μετανάστευση και Ισλάμ. Ο τίτλος της ημερίδας μιλάει από μόνος του. Τρεις λέξεις, τρία τεράστια διαπλεκόμενα μεταξύ τους προβλήματα και το χειρότερο: όλα είναι σε συσκευασία οικονομικής κρίσης διαρκείας.

Το δημογραφικό είναι μεν παγκόσμιο πρόβλημα, αλλά έχει δύο βασικές διαφορετικές όψεις. Παγκοσμίως ο πληθυσμός αυξάνεται με ταχύ ρυθμό, στις πολύ φτωχές περιοχές του κόσμου μάλιστα με ταχύτατο ρυθμό, ενώ συνολικά στις οικονομικά ανεπτυγμένες περιοχές του πλανήτη ο ρυθμός αύξησής του είναι σχετικά μικρός.

Ειδικά όμως στην Ευρώπη αρχίζει στη δεκαετία που διανύουμε μια περίοδος μείωσης του πληθυσμού της, ιδιαίτερα στα Βαλκάνια (κυρίως στη Βουλγαρία) και στον ευρωπαϊκό Νότο, που έχει πληγεί από την οικονομική κρίση (Ελλάδα, Κύπρο, Ισπανία, Πορτογαλία).

Η ταχύτατη αύξηση του πληθυσμού στις πολύ φτωχές χώρες της Ασίας και της Αφρικής σε συνδυασμό με την άκρως φιλελευθεροποιημένη παγκόσμια οικονομία και την άνεση στις επικοινωνίες και στις συγκοινωνίες δημιουργεί συνεχή και μαζικά μεταναστευτικά ρεύματα, τα οποία κατευθύνονται πολύ συχνά σε περιοχές όπου οι μετανάστες δεν έχουν τις

προϋποθέσεις να μπολιάσουν αρμονικά τις ντόπιες κοινωνίες και τα δημιουργούμενα προβλήματα όχι μόνον παραμένουν άλυτα, αλλά πολλαπλασιάζονται, αν λάβουμε υπόψη ότι η κατά κανόνα υψηλή ανεργία των μεταναστών οδηγεί σε αυξημένη εγκληματικότητα με όλες τις δυσμενείς συνέπειες που συντηρούν έναν φαύλο κύκλο.

Αυτό που φοβίζει πιο πολύ είναι όμως το αύριο. Χαρακτηριστικά αναφέρω στοιχεία του ΟΗΕ για δυο χώρες που μας αφορούν άμεσα. Πακιστάν: Πληθυσμός το 2000 144 εκ. Το 2050 εκτιμάται ότι θα είναι 271 εκ. Μπανγκλαντές: Πληθυσμός το 2000 133 εκ., εκτίμηση για το 2050 202 εκ. Ελλάδα: 11 εκ. το 2000, 10,7 εκ. εκτίμηση για το 2050. Ρυθμοί αύξησης πληθυσμού για το 2050: 0,54% για το Πακιστάν, 0,24% για το Μπανγκλαντές, -0,21% για την Ελλάδα. Πρόσθετα στον μειωμένο ιθαγενή πληθυσμό και στο αυξημένο δίδυμο της ανεργίας και της εγκληματικότητας των μεταναστών έρχεται η επιθετική ισλαμική έξαρση που μπορεί να ενεργοποιήσει αδρανείς ομόθρησκες μάζες και να τις μετατρέψει σε κινούμενες νάρκες.

Αναφέρω μόνο και κλείνω την εισαγωγή μου, ότι καμία άλλη χώρα της Ευρώπης δεν έχει όπως η Ελλάς τόσες πολλές και τόσο ευαίσθητες ιδιαιτερότητες, λόγω γεωγραφικής περιοχής, λόγω γειτόνων, λόγω εκκρεμούντων ζητημάτων με τις τρεις από τις τέσσερις συνορεύουσες με μας χώρες, αλλά και λόγω βλέψεων στην περιοχή τρίτων χωρών.

Έχει γίνει προσπάθεια, η θεματολογία του προγράμματος να καλύψει στον διαθέσιμο χρόνο το μέγιστο δυνατό φάσμα του προβληματισμού, που θέτουν τα τρία συγκοινωνούντα δοχεία του θέματος της ημερίδας. Υπάρχουν 9 15λεπτες εισηγήσεις, μετά τις πρώτες 4 ακολουθούν 20 λεπτά για ερωτήσεις και διευκρινίσεις και 25 λεπτά διάλειμμα. Μετά το διάλειμμα προβλέπεται να γίνουν οι υπόλοιπες 5 εισηγήσεις, στη συνέχεια άλλα 20 λεπτά για ερωτήσεις και η ημερίδα πρόκειται να κλείσει μετά από μία περίπου 15λεπτη ανακεφαλαίωση του συντονιστή.

**ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 28ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014 ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕ ΘΕΜΑ**

«ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ»

Θέμα: «Το εγχείρημα των πολυπολιτισμικών κοινωνιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρακτική κοινωνική εμπειρία

**από την συνύπαρξη Ισλαμικής Θεοκρατικής και Κοσμικής Δημοκρατικής κοσμοαντίληψης.
Προκλήσεις και συμπεράσματα».**

Ομιλητής: Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος

Υποστράτηγος ε.α. – Μέλος ΔΣ του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Ιστορική προσέγγιση

Εκτός των χωρών με αποικιοκρατικό υπόβαθρο, όπως το ΗΒ, η Γαλλία, η Ολλανδία, το Βέλγιο, η Πορτογαλία κλπ, οι υπόλοιπες μη αποικιοκρατικές κρατικές οντότητες δεν έχουν εξ' υπαρχής μεικτούς πληθυσμούς.

Η Ελλάδα μετά την ανταλλαγή πληθυσμών σε εφαρμογή της Συνθήκης της Λωζάννης, έμεινε με μία αμιγώς καθαρά φυλετική σύνθεση με την ελάχιστη διαφορά του 1,5% της θρησκευτικής μειονότητας της Θράκης.

Στις χώρες της Ευρώπης, όπως και στην χώρα μας, η συντελεσθείσα κατά τις τελευταίες δεκαετίες ανάμειξη οφείλεται στα μεταναστευτικά ρεύματα, τα οποία στην συντριπτική τους πλειοψηφία (εκτός της περιπτώσεως της ελεγχόμενης εισροής στην Γερμανία μετά τον Β' ΠΠ) είναι λαθραίες διεισδύσεις μεγάλων ανθρωποομάδων.

Πιο συγκεκριμένα, μετά την διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας ένα ρεύμα Ανα-τολικοευρωπαϊών και Βαλκανίων εισήλθε στις χώρες της ΕΕ. Ολίγον αργότερα -και με την σχετική ανοχή των ευθυγραμμισμένων με το νόημα του ωφελιμισμού Ευρωπαίων- παρατηρούνται κύματα λαθρομεταναστών από χώρες της Αφρικής, της Μ. Ανατολής, από το Πακιστάν, το Αφγανιστάν, το Μπανγκλαντές κλπ.

Οι πολεμικές, οικονομικές και ενδοισλαμικές αντιπαραθέσεις είναι η συνήθης προβεβλημένη αιτιολόγηση της φυγής από τους τόπους καταγωγής των. Αυτό βέβαια στηρίζει το ένα σκέλος της αιτίας αλλά κυριότερος λόγος είναι η αναζήτηση καλύτερων συνθηκών ζωής. Ένας άλλος λόγος, αναδεικνύει ένα σοβαρό ενδεχόμενο, που θα το αναφέρουμε σε λίγο και αφορά σε ένα αμετάθετο οραματισμό του μουσουλμανικού κόσμου.

Σύγχρονη πραγματικότητα

Στην Ευρώπη ένιοι φορείς οικονομικών συμ-

φερόντων συνεπικουρούμενοι από μία προοδευτικού τύπου επιρρέπεια, οραματίστησαν και πειραματίστησαν πολυπολιτισμικές κοινωνίες κατά το πρότυπο των ΗΠΑ, οι οποίες ΗΠΑ όμως, διακρίνονται για το ιδιαίτερό τους καθεστώς και για την συμπεπηγμένη τους αντίληψη περί της αναγκαιότητας μιας συστημένης αποδοχής της εννοίας «Αμερικανικόν Έθνος».

Οι ΗΠΑ συνιστούν ένα πρότυπο λειτουργίας του melting pot όπου είναι αναγκαία η συνεκτική υφή ανομοίων στοιχείων μέσα σε επιτακτικά πλαίσια. Εκεί πορεύεται, ενός αποστάγματος πολιτισμός σαν ουσία υπάρξεως. Ένας πολιτισμός σαν διάσταση της διαφοράς. Ένας πολιτισμός σαν υπαγορευόμενη σύνθεση συλλογικής ταυτότητας. Ένας πολιτισμός σαν διαδικασία φυσικοποίησης ενός υποσυνόλου διαφορών, οι οποίες διαφορές δρουν κατά τέτοιον τρόπο, ώστε το επιθυμητό αποτέλεσμα να συντελεί στην άρθρωση μίας συνηγμένης και αθροιστικής ομοιώσεως.

Αυτό ωστόσο αποτελεί μία παγκόσμια κοινωνική ιδιαιτερότητα, η οποία ουδαμού αλλού στην υδρόγειο ευρίσκει πρόσφορη εφαρμογή. Η πολυπολιτισμική αμερικανική κοινωνία ξεκίνησε με το δεδομένο, ότι πρέπει απαραίτητα να λειτουργήσει από της γεννήσεώς της με μία σχετική ευταξία. Αλλιώς δεν θα επεβίωνε η πολυφυλετική αυτή οντότητα.

Δεν είναι το ίδιο με τις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Η κάθε ευρωπαϊκή χώρα στηρίζεται σε εθνικές και φυλετικές ομοειδείς και ταυτότητες.

Ένα πρώτο λοιπόν συμπέρασμα είναι, ότι η όποια προσδοκία των όσων Ευρωπαίων οραματιστών για μία βιώσιμη και αρμονική πολυπολιτισμική ανάμειξη, συνοχή, διάδεση, συνύφανση, συναντίληψη, επικοινωνία και για όποια ευκαταία αφομοίωση -και όλα αυτά καθώς και η όποια ελπίδα για ένα συνεξομοιωμένο αύριο, είναι χιμαιρικές υποθέσεις.

Εκεί όπου υπάρχει κάποιο ίχνος ανεκτικής συμβιώσεως είναι επειδή υπάρχει μία διευρωπαϊκή ντιρεκτίβα προστασίας των αλλογενών και εκεί όπου περιρρέει η απειλή επιβολής ποινής και μάλιστα στην Ελλάδα, μετά από επικείμενη μεθόδευση εφαρμογής

νόμου ευρείας καλύψεως περί φυλετισμού.

Είπαμε ανεκτική συμβίωση. Αλλά είναι πράγματι ανεκτική αυτή η συμβίωση; Για την περίπτωση ομάδων ατόμων ενός συγγενούς πολιτισμού και μιας συναφούς κουλτούρας, ναι, υπάρχει το βέβαιον της κοινωνικής και πολιτισμικής συνυφάνσεως. Όταν όμως η κουλτούρα ανθρωπίνων ομάδων, οι οποίες ομάδες εισέρχονται νόμιμα ή διεισδύουν παράνομα σε μία άλλης κουλτούρας κοινωνία, τότε τα πράγματα αλλάζουν.

Το Ισλάμ είναι μία τέτοια χαρακτηριστική περίπτωση δεδηλωμένης διαφορετικότητας. Είναι το αδιαπραγμάτευτο αναφομοίωτο. Δεν συμβιβάζεται στα πλαίσια των περιορισμών του Ευρωπαϊκού τρόπου αντιλήψεως των φαινομένων και των χειροπιαστών δεδομένων.

Το Ισλάμ δεν είναι σχεδιασμένο να δέχεται τα ευρωπαϊκά τυπικά κριτήρια της κάθε μη Ισλαμικής ηθικότητας. Το Ισλάμ, όπως και κάθε πολιτισμός, είναι συνάρτηση των βιοθεωρικών γνωρισμάτων των εμπύχων, που το προσδιορίζει και το εκπροσωπεί.

Απέναντι βρίσκεται ο Ευρωπαϊκός πολιτισμός, ο οποίος προσπαθεί να αμυνθεί σ' αυτή την εποχή της κρίσεως, που η αρχικά οικονομική και η κατά πάντα δυνατόν συμπερασμόν κοινωνική παγκοσμιοποίηση έχει γεννήσει.

Είναι μία νέα κατάσταση, που προκαλεί -με προβλέψεις επιδεινώσεως- την κοινωνικο-φυλετική αποξένωση. Και δεν είναι μόνον αυτό. Αυτή η αποξένωση εμφανίζεται πλέον και μεταξύ των ατόμων της ίδιας της ομοιογενούς κοινωνίας, λόγω της δυσπιστίας, που αμοιβαία επισημαίνεται από το γεγονός της αποδεκτικότητας των ατόμων αυτής της νέας τάξεως πραγμάτων, που δέχεται τους υπό εκκόλαψιν μεταεθνικούς σχηματισμούς.

Εδώ στην χώρα μας το φαινόμενο της αποδοχής από ένα ποσοστό επιχωρίων αυτής της πολυσυζητούμενης πολυπολιτισμικής συνθέσεως οφείλεται στο, ότι αυτοί οι επιχώριοι ακολουθούν καθορισμένα πλαίσια που ορίζονται από τον πολιτικό φορέα, τον οποίο εμπιστεύονται για να εκπροσωπούνται ή στο ότι απλά πιστεύουν σε μεικτές κοινωνίες, ή διότι στο κάδρο της αντιληπτικότητάς των περί προοδευτισμού έχουν συμπεριλάβει και το motto της απέχθειάς των προς κάθε διερμίνευση, νυγμό ή διατράνωση εθνοτικού εθνικισμού.

Αλλά όλα αυτά εδώ όπως και στην υπόλοιπη Ευρώπη είναι έκφραση των ολίγων. Η πλειονότητα εκδηλώνεται με σκεπτικισμό και δεν παραλείπει από τους συλλογισμούς της την ουσία, ότι δηλαδή η ανε-

κτική συμβίωση συνοδεύεται και από κοινωνική δυσφορία καθώς και από μία αίσθηση ανασφάλειας και μάλιστα μετά από τα διαδηλούμενα από το ISIS περί τιμωρίας των απίστων του δυτικού κόσμου με την πρακτική των ασυμμέτρων φονικών προσβολών.

Επικρατεί μία γενική ανησυχία όπως επίσης και μία αμηχανία ως προς το ποια μπορεί να είναι η αναγκαία και ικανή στάση του δυτικού κόσμου έναντι του Ισλάμ και η οποία προς το παρόν δείχνει να είναι διατύπωση μιας ακαθόριστης εκτιμήσεως μιας γεωπολιτικής αναστροφής και η οποία αναστροφή είναι η αναβίωση ενός ισλαμικού οράματος, ότι δηλαδή ο ισλαμικός νόμος και η ισλαμική πίστη θα υπερισχύσουν του υπολοίπου κόσμου, και μάλιστα σήμερα όπου ο έμψυχος ισλαμικός παράγων αυτοθεωρείται δυναμική οντότητα και δεν έχει λόγους να φοβάται οποιαδήποτε πνευματική έφοδο από τα παραπαίοντα και φθίνοντα ευρωπαϊκά και αμερικανικά ιδεώδη και τα οποία εκλαμβάνονται και σαν έπεα του κακού.

Παρ' όλα αυτά οι Ευρωπαίοι κυβερνήτες, ενεργούντες με μία δύσκολα αναγνώσιμη από το ευρύ ευρωπαϊκό κοινό «πολιτική ορθότητα» επιμένουν να επιτελούν την δημοκρατικότητά τους με ιδιοσυστασία managers και όπως βασίμως εικάζεται, λογοδοτούν σε αδιαφανείς για τον υπόλοιπο κόσμο χρηματοπιστωτικές οντότητες.

Αφού λοιπόν αυτοί οι κυβερνήτες έχουν άλλη προσέγγιση στον τρόπο λειτουργίας μιας ευνομούμενης κοινωνίας προσβλέποντες σε μία διεθνοποιημένη δομή (συνεργαζομένων) εθνικών εταιρών, φυσικών είναι το επακόλουθον να δέχονται και την ανεκτικότητα σαν στοιχείο συμβιώσεως πολλών εκδοχών πολιτισμού.

Ίσως το σκεπτικό των Ευρωπαίων ενισχύεται από την ιδέα συμμετοχής στον ελεγχόμενο από το Ισλάμ φυσικό πλούτο (υδρογονάνθρακες) και στην ανάγκη διατηρήσεως ανοικτών και ακμαίων των Ισλαμικών αγορών και της ιδέας προσελκύσεως των μουσουλμάνων καταναλωτών.

Αυτό το σκεπτικό επηρεάζει και ίσως καθορίζει και την γενικότερη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Αυτό ωστόσο δεν είναι στοιχείο που εγγυάται την ασφάλεια της ευρωπαϊκής κοινότητας, όταν παράγοντες, αίτια, κίνητρα και συντελεστές του μουσουλμανικού κόσμου διέπονται από αρχές που πρεσβεύουν την επιστροφή στον πάλαι ποτέ κυριαρχικό ρόλο του αλλοίου αυτού πολιτισμού.

Και εδώ ας θυμηθούμε τους αιώνες της κατεκτημένης από Άραβες Ιβηρικής χερσονήσου και από τους Οθωμανούς της νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Σήμερα, οφείλουν οι όσοι Ευρωπαίοι εμπλέκονται στο σύστημα της Ευρωπαϊκής ασφαλείας, να λάβουν υπ' όψιν τους τα νέα δεδομένα, όπως αυτά ραγδαίως εκτυλίσσονται. Να μελετήσουν τις προθέσεις του Islam, ως προς την Ευρώπη, οι οποίες κατά το πιθανότερον διαγράφουν μίαν ασαφή προς το παρόν αποστολή κατατριβής του Δυτικού κόσμου με διεξαγωγή ενός πολέμου χαμηλής εντάσεως όπου και αποκτούν τα συνεπαγόμενα πλεονεκτήματα της μη κρατικής οντότητας.

Και μία σφριγηλή μουσουλμανική μειονότητα σε Ευρωπαϊκό έδαφος έχοντας μη κρατική οντότητα μπορεί να προκαλέσει ανεπανόρθωτη αλλοίωση στις δομές των δυτικών κοσμικών, μη θεοκρατικών και δημοκρατικών θεσμών και των θεμελίων τάξεων πραγμάτων.

Και ενώ οι Ευρωπαίοι δεν μπορούν να διανοηθούν ένα δίκαιο κόσμο, που να μην είναι δημοκρατικός, επέρχεται ο μουσουλμανικός παράγων με τον δικό του νόμο του Κορανίου να ανατρέψει με τον όγκο του και την ήπια έως βιαία επέλασή του να επικρατήσει των απίστων, διότι έτσι έχει ερμηνεύσει το ιερό του βιβλίο.

Ο φανατικός μουσουλμάνος είναι πεπεισμένος, ότι οι προτροπές του βιβλίου είναι πολύ πέραν των ανθρωπίνων υποθέσεων και ότι όλα τα γεγραμμένα είναι η διατύπωση μιας ογκούμενης έχθρας του ιδίου του Θεού εναντίον παντός απίστου.

Ο ιερός πόλεμος είναι υποχρέωσή του. Ο ιερός πόλεμος θα πρέπει να είναι πόλεμος εξοντώσεως με την πλήρη σημασία του όρου εξόντωση.

Βεβαίως οι θρησκευτικο-πολιτικοί ηγέτες αυτού του μαχόμενου μουσουλμανικού στοιχείου δεν μας πείθουν, ότι διέπονται από ακραιφνή θρησκευτικό ιδεαλισμό.

Και αυτό ίσως είναι μία άλλη ερμηνεία εσωτερικής καταναλώσεως που θέλει τον Θεό μέσα στην σοφία του να προβλέπει ιερό πόλεμο για να διευκολύνεται και ο κάθε παράγων, που θα ενισχύει την δόξα του.

Και ένας πρωτεύων παράγων είναι το κινήγι του συμφέροντος. Βέβαια, ο απλός μαχητής είναι επιβεβλημένο να είναι στην υπηρεσία του Αλλάχ και να πεθάνει χωρίς αντίρρηση για την υψίστη δόξα του.

Συνεπώς θα λέγαμε, ότι οι θρησκευτικο-πολιτικοί ηγέτες αναμιγνύουν παντός είδους καιροσκοπισμούς και εκμεταλλεύονται τις διαπιστωμένες αδυναμίες των παρηκμασμένων αλλοπίστων καθώς και εκείνων των διατελούντων σε κατάσταση οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής αποσυνθέσεως και

συναθροιστικά θα λέγαμε σε κατάσταση γεωπολιτικής τρωτότητας.

Μπορούμε συμπερασματικά να πούμε, ότι η Ευρώπη κατακλύζεται από μη προσκεκλημένες ανθρωπομάδες, σαν απόρροια του εγχειρήματος της πολυπολιτισμικότητας, η οποία και αυτή είναι επακόλουθο της δημογραφικής της απισχνάνσεως και η οποία σαν αδυναμία δεν εξυπηρετεί τους οικονομικούς αντικειμενικούς της σκοπούς.

Στην αρχή αδιαφορεί για τις θεοκρατικές κοσμοαντιλήψεις των εισρεόντων κυμάτων, εκτιμώντας την κοινωνικο-πολιτική τους συμπεριφορά με τον δυτικό τρόπο σκέψεως, που -ως εκ των υστέρων φαίνεται- αποδεικνύεται άστοχος.

Επιγραμματικά. Το Ισλάμ μελετά την Ευρώπη. Οι υδρογονάνθρακες, το ισχυρό αυτό όπλο στα χέρια των μουσουλμάνων δίνει την δυνατότητα σ' αυτόν το πολιτισμό να εκφράζεται επιθετικά.

Στο παρελθόν, η δυτική διείσδυση θρυμμάτισε, συνετάραξε και εν πολλοίς κατεσπάρραξε την ισλαμική κοινωνία.

Αυτή η εισβολή προκάλεσε μεταβολές στον ισλαμικό κόσμο, οι οποίες αποτελούν σήμερα και την αιτία μεγάλης ανησυχίας, οργής και αποφασιστικότητας για μία δυναμική επιστροφή εναντίον του δυτικού πολιτισμού και κυρίως της ηγουμένης του δυτικού κόσμου δυνάμεως (ΗΠΑ).

Μέσα σ' αυτή την γενική παναραβική και πανισλαμική ιδεολογία, εμφανίζεται και η επιτήδεια οπορτουνίστρια ιδεολογία: ο παντουρκισμός!

Στην πραγματικότητα υπάρχουν πολλά κινήματα ισλαμικής επανακάμψεως και αγωνιστικότητας, που συχνά διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των. Ωστόσο όλοι συμφωνούν για την αναγκαιότητα να επιστρέψουν στο καθαρό, αρχικό Ισλάμ του Προφήτη, να επανιδρύσουν την αυτοκρατορία του ιερού νόμου και να ακυρώσουν τις μεταβολές που έχουν εισαχθεί την εποχή της ξένης κυριαρχίας και επίδρασης.

Το ανησυχητικό στοιχείο όμως, είναι ότι η πρακτική τους δείχνει να θέλουν την εγκατάσταση, επανίδρυση και σταθεροποίηση σ' αυτό τούτο το έδαφος της Ευρώπης.

Επειδή οι προτάσεις είναι άπειρες και ο χρόνος δεν αρκεί θα αρκεστούμε σε μία αποφθεγματικού τύπου, η οποία μπορεί να είναι: **το φαινόμενο αυτό και όλους αυτούς, ας τους πάρουμε στα σοβαρά.**

«ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ»

Θέμα: «Ευρωπαϊκό πολιτικό και νομικό πλαίσιο για την μετανάστευση. Επάρκεια και επιπτώσεις αυτού. Επάρκεια ελληνικής μεταναστευτικής πολιτικής. Προβλήματα και εφικτές προτάσεις βελτιώσεως».

Ομιλητής: Ηλίας Ηλιόπουλος
Ιστορικός, Καθηγητής Στρατιωτικών Σχολών

Αυτές τις ημέρες για πολλοστή φορά αποδεικνύεται ότι αν μια διμοιρία Τούρκων καταδρομέων, πολλώ δε μάλλον ένα ολόκληρο σύνταγμα ήθελε αποβιβασθεί εις ένα ελληνικό νησί, στην Κρήτη, στο Αιγαίο ή στο Ιόνιο, δεν θα εχρειάζετο ει μόνον να δηλώσουν «πρόσφυγες» ή «μετανάστες». Τα λοιπά αναλαμβάνει να διεκπεραιώσει το Λιμενικόν Σώμα και το Πολεμικόν Ναυτικό εγκληματική υπαιτιότητα των πολιτικών ιθυνόντων του κρατούντος κοινοβουλευτικού καθεστώτος. Ο Στρ. Τάλμποτ, νομικός εγνωσμένης αξίας και διατελέσας υπφυπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης Κλίντον, προέβλεπε την επερχομένη επικράτησιν μιας και μόνης παγκοσμίου εξουσίας από των στηλών του περιοδικού TIME στις 20 Ιουλίου 1992. Εντός των επομένων εκατό ετών τα έθνη θα έχουν καταστεί άνευ περιεχομένου. Όλα τα κράτη θα αναγνωρίζουν μια και μόνη παγκόσμια Αρχή.

Η εξέλιξις αυτή όμως δεν επιτρέπεται να μας εμβάλλει εις ανησυχίαν διότι άπαντα τα έθνη είναι κατά βάσιν κοινωνικές συμβάσεις υποκειμένες στις μεταβαλλόμενες περιστάσεις. Ασχέτως του πόσο διαρκεί ή και ιερά μας φαίνονται ενίοτε, στην πραγματικότητα είναι όλα τεχνητά και προσωρινά. Η επίθεσις κατά των εθνών, των συλλογικών ταυτοτήτων, παραδόσεων και αξιών, εξελίσσεται λυσσωδώς μετά ιδιαίτερας σφοδρότητος από του έτους 1991 και εντεύθεν σε τρία επίπεδα. Πολιτικό, με την μετωπική επίθεση κατά της ιεράς, θεμελιώδους Αρχής, της Εθνικής Κυριαρχίας, η οποία ειρήσθω εν παρόδω απετέλεσε και το μόνο μέχρι σήμερα ασφαλές λίκνο της όποιας ελλιπούς δημοκρατίας. Οικονομικό, με την λεγομένη καταχρηστικώς και βαρβαρικώς παγκοσμιοποίησιν, μια νέα εκδοχή διεθνοποιημένου μεταφορτικού χρήματος πιστωτικού καπιταλισμού και στο πολιτισμικό ιδεολογικό φαντασιακό επίπεδο με την ισοπέδωση, εδώ αρμόζει η γερμανική λέξι Gleichschaltung, των εθνικών παραδόσεων, πολιτισμικών ταυτοτήτων γλωσσών και συμβόλων και την άνωθεν και έξωθεν επιβολήν της λεγομένης παγκοσμίου διακυβερνήσεως, η οποία θέλει να κατασκευάσει τον παγκόσμιον «πολίτην», εξατομικευμένον, μονοδιάστατον,

αποεθνοποιημένον, θρησκευτικώς αποχρωματισμένον, απηλλαγμένον πάσης παραδοσιακής ταυτότητος και ιδιοπροσωπίας, δηλονότι tabula rasa, την οποίαν οι ιθύνοντες της υπερεθνικής ελίτ δύνανται να κατεργαστούν κατά το δοκούν. Αυτόν τον σκοπό δυστυχώς υπηρετεί, συστηματικώς, μεθοδικώς, αδιαλείπτως και άοκνως με υπερβάλλοντα ζήλο και η υπερεθνική, τεχνογραφειοκρατική ελίτ του μορφώματος των Βρυξελλών που με επηρμένη αυταρέσκεια αυτοαποκαλείται καταχρηστικώς και ανακριβώς Ευρωπαϊκή Ένωσις.

Σήμερα παγκοσμίως η «μετανάστευσις» και το πολυπολιτισμικό ιδεολόγημα χρησιμοποιούνται προδήλως από την υπερεθνική και μεταεθνική οικονομική ελίτ και από την τεχνογραφειοκρατική ελίτ των Βρυξελλών και τους ιδεολογικούς μηχανισμούς της ως Δούρειος Ίππος για την υπονόμευσις, αποδόμησις και αποφλοίσωσις των νεωτερικών δημοκρατικών συνταγματικών εθνών-κρατών με την πολιτική στρατηγική εκμετάλλευσις των λεγομένων μειονοτήτων και με αθρόα καταχρηστική εκμετάλλευσις του ζητήματος του ασύλου. Εις το πλαίσιο αυτό καταλύεται και το παραδοσιακώς ισχυρό επιχείρημα της εθνικής ομοιογένειας και της εθνικής συνοχής μιας χώρας βασική αξιωματική παραδοχή του κλασσικού πολιτικού ρεαλισμού καθώς χάρις εις την μαζικήν μετανάστευσιν και λαθρομετανάστευσιν, εις την πραγματικότητα μια γιγαντιαία Umformung, μια γιγαντιαία εθνοπολιτική αναδιάταξις, μια κολοσσιαία μετακίνησις συμπαγών πληθυσμών, καταλύεται και το επιχείρημα της εθνολογικής ομοιογενείας, καθώς μειονότητες μπορούν πλέον να κατασκευάζονται ή και να εισάγονται ακόμη εκεί όπου μέχρι πρότινος ουδέ καν υπήρχαν.

Τυπικό παράδειγμα εν προκειμένω αποτελεί βεβαίως η περίπτωσις της Ελλάδος τις τελευταίες δύομισι δεκαετίες, μολονότι οι παλαιότεροι ενθυμούμεθα, ότι εκανχόμεθα ότι η Ελλάς είναι η μόνη χώρα εις την Χερσόνησον του Αίμου, την καταχρηστικώς καλουμένην βαλκανική, η οποία αναδείκνυε μέχρι της μοιραίας δεκαετίας το 1990 ένα αξιοθαύμαστο, εξαιρετικά υψηλότατο ποσοστό εθνολογικής ομοιογενείας και δεν διέθετε εντός της κρατικής επικρατείας

ευμεγέθεις εθνοπολιτισμικές συλλογικότητες εξαιρουμένης της ολιγαριθμού μουσουλμανικής, ουχί τουρκικής, μειονότητας της τουρκικής Θράκης. Ωστόσο η κατάσταση μετεβλήθη άρδην εντός μόλις δυο δεκαετιών υπαιτιότητα του κρατούντος πολιτικού συστήματος και μόνον.

Η χώρα μας, είχε καταβάλει βαρύτατον φόρον αίματος για να μπορεί να καυχάται μεταπολεμικώς για την εθνική της ομοιογένεια και συνοχή, μια υπόθεση η οποία στοίχισε εις την Ελλάδα και τον Ελληνισμό δύο βαλκανικούς και δύο παγκοσμίους πολέμους καθώς και την μικρασιατική καταστροφή. Εν τούτοις η Ελλάς ευρέθηκε και πάλιν αίφνης εις το στάδιον μιας τυπικής βαλκανικής χώρας της δεκαετίας του 1900 κατοικουμένη από πλείστες όσες εθνικές, γλωσσικές και θρησκευτικές μειονότητες μεταξύ των οποίων μάλιστα, δυστυχώς, και μια άκρως συμπαγής, δημογραφικώς ζωηροτάτη και προερχομένη από όμορη χώρα, η οποία εξ υπαρχής και πάντοτε ασχέτως καθεστώτος είχε και τώρα θρασύτατα εγείρει εδαφικές διεκδικήσεις εναντίον ολοκλήρου της δυτικής Ελλάδος. Για να το πούμε απλοελληνιστί. Αυτό το οποίο εμείς οι παλαιότεροι συνηθίζαμε να θεωρούμε ως το μόνο θετικό της ασύλληπτης ιστορικής και πολιτισμικής τραγωδίας, που αναμφιβόλως υπήρξε η εκρίζωσις του Ελληνισμού της Ιωνίας και του Πόντου, δηλονότι την δημιουργίαν τουλάχιστον εντός των συνόρων του ελληνικού κρατιδίου μετά το '23 μιας εθνικώς συνεκτικής κοινωνίας, η οποία παρά τα πλείστα όσα κοινωνικά, ταξικά, πολιτικά ή άλλα προβλήματα της τουλάχιστον δεν θα είχε να αντιμετωπίσει και τον κίνδυνο εθνοτικοποιήσεως αυτών των αντιθέσεων, σοβαρότατος, θανάσιμος κίνδυνος, όπως έδειξαν τα προηγούμενα της πολυπολιτισμικής Νοτιοσλαβίας κατά τον μεσοπόλεμο αλλά και προσφάτως, αλλά και της Ρουμανίας και της Τσεχοσλοβακίας και άλλων κρατών, αυτό λοιπόν το μόνο θετικό, το οποίο χρυσώνοντας το χάπι εν πολλοίς συνηθίζαμε να επικαλούμεθα και το οποίο μας κληροδότησαν οι μεγάλες ανακατατάξεις του εικοστού αιώνας, ξαναεμίστηκε εντός εκπληκτικώς βραχυτάτου χρονικού διαστήματος μόλις δέκα-είκοσι ετών με μια ασύλληπτη, αδιανόητη ευκολία υπαιτιότητα του κρατούντος πολιτικού συστήματος.

Δεν μπορεί κανείς παρά να διαπιστώσει οσονδήποτε αφελής και αν είναι, ότι η μαζική μετανάστευσις και λαθρομετανάστευσις εν Ελλάδι κατέστη το εργαλείον μιας εθνοπολιτισμικής αναδιατάξεως και άρα δύναται να γίνει και εργαλείο γεωπολιτικής αναδιατάξεως, τουτέστιν αλλαγής του πολιτικού χάρτου. Η επαναβαλκανοποίηση της χώρας μας, όπως την είχε προβλέψει από πολλών ετών ο αείμνηστος καθηγητής

Νικόλαος Σταύρου, η οποία μέχρι της μοιραίας εκείνης δεκαετίας του '90 θεωρούσε ότι είχε αποφύγει προβλήματα τουλάχιστον εθνοτικών αντιθέσεων, έχει αυτοδήλως χρησιμότερη σημασία για την εθνική ασφάλεια δοθείσης και της γεωγραφικής θέσεως της Ελλάδος στην καταπονημένη από το βάρος της Ιστορίας της Βαλκανικής. Δυστυχώς όμως, μια σοβαρά συζητήσις περί του φαινομένου της μαζικής, γιγαντιαίας εισβολής εκατομμυρίων αλλοφύλων εισβολέων και εποίκων εις τον ελληνικόν μητροπολιτικόν ιστορικόν χώρο κατέστη τις τελευταίες δεκαετίες οιοσεί αδύνατος εξ αιτίας της κρατούσης ιδεοληπτικής εθελουφλώσεως και ολοκληρωτικού τύπου μονομερείας αλλά και της ασκουμένης ιδεολογικής τρομοκρατίας εκ μέρους του κράτους και των ιδεολογικών μηχανισμών του. Δυστυχώς, εις αυτήν την ιδεολογικήν τρομοκρατίαν εσχάτως προσετέθη και η ποινικοποιήσις του φρονήματος και η δίωξις της απόψεως, της εκφοράς λόγου.

Ο Νέστορ της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας όμως Χέλμουτ Σμιντ, διατελέσας καγκελάριος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εξέπληξε προ ετών, το 2004, την κοινή γνώμη ομολογήσας δημοσία ότι ήταν μοιραίο λάθος από τη δεκαετία του '60 και εντεύθεν η εισαγωγή εις την Γερμανίαν και εις την Ευρώπην εν γένει εργατών από ξένες πολιτισμικές ζώνες. Αυτός είναι ένας ευφημισμός για τις ισλαμικές κυρίως ζώνες και δη από την Τουρκία. Τα προβλήματα που θα επέφερε αυτή η πολιτική στη Γερμανία και στην Ευρώπη παρεδέχθη ο πολύς Σμιντ και εξήγησε ότι πολυπολιτισμικές κοινωνίες μπορούν να υπάρξουν ειρηνικώς μόνο υπό συνθήκας αυταρχικών καθεστώτων και ως παράδειγμα ανέφερε τη Σιγκαπούρη. Επί της ουσίας ο Σμιντ είχε απόλυτο δίκαιο. Γνωρίζομεν από την Ιστορίαν, την κοινωνιολογίαν, την πολιτισμικήν ανθρωπολογίαν, ότι το ιδεολόγημα της πολυπολιτισμικής κοινωνίας, το οποίο τεχνιέντως, επιμόνως και κατά τρόπον απολύτως αντιδημοκρατικών, με μία άνευ προηγουμένου τροτσκιστικού, σοβιετικού τύπου προπαγάνδα επιχειρεί να επιβάλλει η υπερεθνική γραφειοκρατική ελίτ του μορφώματος των Βρυξελλών εις τα ιστορικά έθνη-κράτη της Ευρώπης επ' ουδενί συμβαδίζει με την δυτικού τύπου δημοκρατία, η οποία προϋποθέτει έναν κοινό εθνοπολιτικό παρονομαστή και έναν υπαρκτό βαθμό εθνολογικής και πολιτισμικής συνοχής.

Σημειωτέον, ότι μόνο καταχρηστικώς δύναται να γίνει λόγος περί πολυπολιτισμικών κοινωνιών και αυτό κατά κανόνα αφορά πολυεθνικές αυτοκρατορίες στο διάβα της Ιστορίας. Δυστυχώς, στην Ευρώπη, τουλάχιστον εις τα κράτη-μέλη που συναπαρτίζουν το ιδιότυπο αυτό μόρφωμα των Βρυξελλών, ισχύει κυ-

ρίως αυτό που μια κορυφαία Ισραηλινή ιστορικός απεκάλεσε κάποτε κουλτούρα θανασίμων ψευδών. Στην τάλαινα πατρίδα μας αυτή η κουλτούρα θανασίμων ψευδών έχει επικρατήσει καθ' ολοκληρίαν. Επειδή τα ζητήματα, τα οποία άπτονται του θέματος είναι πολλά και τα έχουμε και παλαιότερα αναπτύξει σε εξαιρετες εκδηλώσεις της πάλαι ποτέ Ελληνικής Εταιρείας, νυν Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών, θέλω να ελπίζω ότι κατά τη διάρκεια της συζητήσεως που θα επακολουθήσει θα έχουμε τη δυνατότητα να επανέλθουμε ή όπως λέγουν οι καναλάνθρωποι των Μέσων μαζικής Εκπορευσεως του ελληνικού λαού να ξαναεπανεέλθουμε, διερωτώμαι πάρα πολύ συχνά τι θα γίνει, τι μέλλει γενέσθαι.

Κοιτάζτε, όπως έχουν τα πράγματα αυτή τη στιγμή, η Ελλάς αντιμετωπίζει κίνδυνο θανάσιμον γενοκτονίας, γενοκτονίας χαμηλής εντάσεως μέσω της γιγαντιαίας εθνομεταλλάξεως και όχι μόνον χαμηλής εντάσεως εάν συνεκτιμήσει κανείς τις στατιστικές των εγκλημάτων βίας εις βάρος του γηγενούς ιθαγενούς ελληνικού πληθυσμού. Εντός 20-30 ετών οι Έλληνες το γένος θα αποτελούν μειονότητα σε μια χώρα, η οποία θα κείται κάπου μεταξύ Μεγάλης Αλβανίας και Μεγάλης Τουρκίας, κατοικουμένη κατά το μάλλον ή ήττον από συμπαγείς μάζες μουσουλμάνων ως επί το πλείστον. Επομένως νομίζω, ότι πρέπει οπωσδήποτε να προβληματιστούμε για το τι δέον γενέσθαι. Τα έχουμε γράψει επανειλημμένως. Δυστυχώς οι ιθύνοντες κωφεύουν ωσάν να λογοδοτούν αλλού. Εδώ που φθάσαμε, πρακτικά, διότι ερωτώμαι συνεχώς από τους αξιοτίμους και σεβαστούς μαθητάς μου κατά πάσας τας σχολάς, πρακτικά, τι μπορεί να γίνει. Πάρα πολύ απλά, εδώ και τώρα, αύριο, χθες. Ανακοίνωσις εκ μέρους του υπουργείου Εξωτερικών, ότι η Ελλάς αναστέλλει μέχρι νεωτέρας, καθόσον την αφορά, την ισχύ των υφισταμένων οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ως προς το ζήτημα του πολιτικού ασύλου. Αυτό θα μας έλυνε τα χέρια. Θα μπορούσαμε αυθωρί και παραχρήμα να ανακτήσουμε πλήρη εθνικό έλεγχο των συνόρων και να ακολουθήσουμε την δέουσα πολιτική, δηλ. ανάσχεσις, απόθησις.

Τώρα είμεθα υποχρεωμένοι, δεν μπορεί να διανοηθεί ο απλός πολίτης που έχουν φθάσει τα πράγματα, Είναι τραγελαφικά, σχεδόν σουρεαλιστικά. Παρουσιάζεται κάποιος από οποιοδήποτε σημείο της υφηλίου, από κάθε πιθανή και απίθανη χώρα, στα ελληνο-τουρκικά σύνορα, δηλώνει πρόσφυγας, αιτείται πολιτικόν άσυλο και η Ελλάς είναι υποχρεωμένη να τον δεχθεί, κατά πλήρη παραβίαση της κοινής λογικής και παντός εθνικού δικαίου ισχύσαντος παλαιόθεν. Είναι υποχρεωμένη να τον λουστεί, να τον περιθάλψει, να του παράσχει πλήρη καταχρηστική δωρεάν

πρόσβαση καθ' άπαντα τα συστήματα παιδείας, υγείας, ασφαλίσεως σε αυτόν και στην οικογένειά του κ.ο.κ και πρακτικώς βεβαίως ουδείς απελαύνεται, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Πρακτικώς ουδείς απελαύνεται.

Εδώ χρειάζονται ριζικές λύσεις. Εάν η Ελλάς αύριο το πρωί, χθες, ανακοινώσει ότι αναστέλλει την ισχύ της κοινοτικής οδηγίας για το πολιτικό άσυλο, αυτομάτως ανακτά τον εθνικό έλεγχο. Έχει ξαναγίνει, το έχουν κάνει επανειλημμένως πλείστες όσες χώρες-μέλη. Τα πράγματα έχουν φθάσει σε οριακό σημείο. Αλλιώς, όχι σε τρεις γενιές, αλλά σε 20-25 χρόνια θα έχουμε καταστεί μειονότης στον τόπο μας. Είναι απολύτως εφικτό, είναι απολύτως νόμιμο και θεμιτό, προβλέπεται εκ της Συνθήκης του Σένγκεν, και η Ελλάς μπορεί να επικαλεστεί όχι έναν αλλά δύο λόγους. Έκτακτες συνθήκες και εθνική ασφάλεια. Και τα δύο είναι απολύτως νόμιμα και θεμιτά. Ή η Ευρ. Ένωσις, όπως καταχρηστικώς αυτοαποκαλείται το μόρφωμα των Βρυξελλών θα αλλάξει άρδην πολιτική και θα αντιμετωπίσει υπό τελείως διαφορετικό πρίσμα το μέγα αυτό εθνικό και κοινωνικό ζήτημα ή η Ελλάς οφείλει να προστατεύσει τα σύνορά της. Την εθνική συνοχή, άλλως πως, όπως είπε κάποιος σχολιάζων την εθνοφυλετικήν εξέγερσιν στην Γαλλία τον χειμώνα του 2005, έξι χιλιάδες πυρπολημένα αυτοκίνητα θα φαίνονται απλά ορεκτικά απέναντι σε αυτό που θα επακολουθήσει, συνεκτιμωμένου του υψηλοτάτου δείκτου γεννήσεων και της αθρόας συνεχιζομένης ισλαμικής μεταναστεύσεως εις την Ευρώπη.

Υπενθυμίζω, ότι ο Peter Scholl Latour, ο Νέστωρ της γερμανικής δημοσιογραφίας, ομίλησε για συνθήκες Βοσνίας και εις την Δυτ. Ευρώπη, εάν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Επί σαράντα χρόνια ήτο μέγας και τρανός, μέγας δημοκράτης υπεράνω πάσης υποψίας. Μόλις εξεστόμισε αυτήν την πικράν αλήθειαν αυτομάτως υπέστη απόλυτον κοινωνικόν στιγματισμόν και εξωβελισμόν.

Ο Φριτς Μπόλκενστάιν, Ολλανδός, φιλελεύθερος και διατελέσας Επίτροπος, υπεράνω πάσης υποψίας, εδήλωσεν σε μιαν συνέντευξιν-ποταμό το 2004 τα Χριστούγεννα: Το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της Ευρώπης δεν είναι το οικονομικόν που θα έλθει, είναι το ζήτημα της συνεχιζομένης ισλαμικής μεταναστεύσεως. Σε 25 χρόνια οι άλλοτε ξακουστές ιστορικές μεγαλουπόλεις μας θα έχουν καταντήσει ζώνες τριτοκοσμικής φτώχειας.

Δυστυχώς το πρόβλημα εστιάζεται στη δειλία των ιθυνουσών πολιτικόν ελίτ, οι οποίες απέτρεψαν παντί τρόπω έναν ελεύθερο διάλογο για το μείζον αυτό ζήτημα και στο καρτέλ των διαμορφωτών της κοινής γνώμης.

Ομιλητής: Κωνσταντίνος Βουτσινάς
Πλοίαρχος ε.α. Π.Ν. – Οικονομολόγος

Όταν το 1798, στο Λονδίνο, ο Thomas Robert Malthus (Μ.) δημοσίευσε την Πραγματεία περί των Πληθυσμιακών Αρχών, οι οποίες επηρεάζουν και καθορίζουν την Ανάπτυξη των Κοινωνιών στο Μέλλον, εισαγόταν για πρώτη φορά ο όρος Δημογραφικό Πρόβλημα (Δ.Π.). Ο Μ. υποστήριζε την σκοτεινή / απαισιόδοξη άποψη ότι η ικανότητα του ανθρώπου προς πολλαπλασιασμό του γένους του είναι μεγαλύτερη από εκείνη της παραγωγής μέσωσιν ικανοποίησης των αναγκών του, δηλ. οικονομικών αγαθών. Το συναγόμενο συμπέρασμα ήταν προφανές. για να αποφευχθεί η δημιουργία συνθηκών κοινωνικής εξαθλίωσης και συγκρούσεων εντός των Κοινωνιών, αλλά και μεταξύ των Κρατών, θα άπρεπε αποφασιστικά να ελεγχθούν οι ρυθμοί αύξησης του ανθρώπινου πληθυσμού.

Στα χρόνια, που ακολούθησαν, οι απόψεις του Μ. κωδικοποιήθηκαν και απετέλεσαν «σχολή» και «τρόπο σκέψης» και συγκεκριμένο όρο: «Μαλθουσιανισμός». Και ήταν τότε ο πληθυσμός της Γης μόλις 900 εκ. ψυχές. Η πρόβλεψη του Μ. για εκρηκτική αύξηση του επαληθεύτηκε. Ωστόσο εξ' ίσου θεαματικά αυξήθηκε η παραγωγικότητα των συντελεστών παραγωγής μέσωσιν της αντίστοιχης τεχνολογικής έκρηξης και της συσσώρευσης Κεφαλαίου.

Σήμερα ο πληθυσμός της Γης υπερβαίνει τα 7,2 δισ. με εκτίμηση ότι το 2050 θα είναι 9,2 δισ. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι οι σκοτεινές προβλέψεις του Μ., ως στοιχειωμένα φαντάσματα, παραμονεύουν στα σκοτάδια δείχνοντας το τεράστιο καθήκον που έχουν οι ηγέτες του Κόσμου μας, μέσα από καινοτόμες ιδέες και πολιτικές που θα εισηγηθούν οι απολαμβάνοντες ιδιαίτερη προβολή και αίγλη Οικονομολόγοι, να ελέγξουν τον ρυθμό αύξησης του πληθυσμού και ταυτόχρονα να εξασφαλίσουν την επαρκή παραγωγή και κατανομή οικονομικών αγαθών, και ιδίως ειδών διατροφής, ώστε να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή σταθερότητα του γήινου συστήματος, δηλαδή η επιβίωσή του.

Ωστόσο, στις μέρες μας ο όρος Δ.Π. εκ των πραγμάτων έχει αποκτήσει διαφορετικό από το «Μαλθουσιανικό» περιεχόμενο. Στην Ευρώπη του 21ου αιώνα, και την Ελλάδα συγκεκριμένα, αναφέρεται στις δυσχέρειες και τα προβλήματα που ανακύπτουν στην Οικονομία, την Κοινωνία, τα Εθνικά θέματα, τη μετανάστευση κ.λ.π., ως συνέπεια της μείωσης ή και της γήρανσης του πληθυσμού μιάς χώρας.

Στο Δελτίο Τύπου της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛ.ΣΤΑΤ) από 23/8/2013, μέσωσιν του οποίου παρουσιάζονται τα δημογραφικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά του Μόνιμου πληθυσμού της χώρας, σύμφωνα με την Απογραφή Πληθυσμού – Κατοικιών 2011, αναφέρεται ότι ο Μόνιμος πληθυσμός είναι 10.815.197 άτομα, από τα οποία 49% είναι άντρες και 51% γυναίκες. Ωστόσο, αν λάβουμε υπόψη το εκτιμώμενο σφάλμα κάλυψης 2,83% στο σύνολο της χώρας, κατά το οποίο ο πληθυσμός έχει υποεκτιμηθεί, τότε αναγνωρίζουμε ότι αυτός προσεγγίζει τα 11.120.000 άτομα. Ο ανωτέρω πληθυσμός υστερεί κατά 150.000 περίπου άτομα σε σχέση με εκείνον της επίσημης απογραφής του 2001. Ενώ σημαντικό είναι να αναφερθεί ότι 911.929 άτομα είναι οι αλλοδαποί ή και άτομα χωρίς ή με αδιευκρίνιστη υπηκοότητα. Εάν δε, ληφθεί υπόψη

το σφάλμα κάλυψης 6,57% στο σύνολο της χώρας, τότε οι αλλοδαποί είναι 962.000 περίπου άτομα. Έχουμε λοιπόν, μείωση του Ελληνικού πληθυσμού της χώρας κατά την πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα, η οποία σε πολύ σημαντικό βαθμό καλύπτεται από την μετανάστευση αλλοδαπών στην Ελλάδα. Ας προχωρήσουμε όμως σε περαιτέρω παράθεση στατιστικών στοιχείων:

Ο Δείκτης Γεννητικότητας (Δ.Γ.) ή Συντελεστής Ολικής Γονιμότητας (Σ.Ο.Γ.), κατά τον ιατρικό όρο, ο οποίος έφτανε τα 3,8 παιδιά ανά ελληνίδα γυναίκα πριν τον Βο Παγκόσμιο Πόλεμο (1940), διατηρήθηκε σε υψηλά επίπεδα κατά τις πρώτες δεκαετίες μετά τον πόλεμο, σταδιακά όμως και όσο το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων υψωνόταν και το αξιακό σύστημα της Ελληνικής Κοινωνίας μεταβαλλόταν αποφασιστικά, ακολούθησε την αντίθετη (Πτωτική) κατεύθυνση. Το 1990 ήταν 1,70 παιδιά, το 2010 ήταν 1,4 και στα χρόνια της Κρίσης Χρέους και των Μνημονίων (από το 2010 και μετά) υπάρχουν στοιχεία ότι κατρακυλά προς ακόμη χαμηλότερα επίπεδα (εκείνα του 1,3 ή και του 1,2). Αν μάλιστα ληφθεί υπόψη ότι σημαντικό τμήμα των γεννήσεων αφορά παιδιά μεταναστών, τότε ο πραγματικός Δ.Γ. των Ελλήνων είναι κατώτερος και από τα επίπεδα αυτά. Ακόμη όμως και με Δ.Γ. 1,3 ο πληθυσμός ελλήνων θα έχει υποδιπλασιαστεί στα επίπεδα 45 χρόνια. Ο Δ.Γ., που εξασφαλίζει την ομαλή ανανέωση / αναπλήρωση του πληθυσμού, τοποθετείται διεθνώς στα 2, 1 παιδιά ανά γυναίκα. Συνεπώς στην Ελλάδα έχουμε υπογεννητικότητα. Αυτό σημαίνει ότι χρόνο με το χρόνο θα μειούμαστε. Το δείχνει και το ισοζύγιο γεννήσεων – θανάτων, το οποίο από το 2011 έγινε αρνητικό, δηλ. οι θάνατοι είναι περισσότεροι από τις γεννήσεις. Συγκεκριμένα ο ρυθμός γεννήσεων σήμερα κινείται σε επίπεδα μικρότερα από 9,45 γέννες ανά 1000 κατοίκους, ενώ εκείνος των θανάτων στο 10,51. Σε απόλυτους αριθμούς, το 2012 είχαμε 116.700 θανάτους και μόνον 100.400 γεννήσεις.

Ενώ όμως, ο ελληνικός πληθυσμός απομειώνεται λόγω υπογεννητικότητας, ταυτόχρονα γηράσκει λόγω αύξησης του προσδόκιμου ορίου ζωής στα 79,66 έτη μεσοσταθμικά (77,10 έτη για τους άντρες και 82,37 για το.. πανίσχυρο φύλο!), που έχει ως αποτέλεσμα χρόνο με το χρόνο να μειώνεται η συμμετοχή ως ποσοστό στο συνολικό πληθυσμό των νεώτερων, άρα και παραγωγικών ηλικιακών ομάδων και να αυξάνονται αντίστοιχα οι ομάδες που έχουν ανάγκη κοινωνικής πρόνοιας μέσα από τα Ασφαλιστικά Ταμεία. Συγκεκριμένα, το φάσμα ηλικιών 0-14 ετών είναι το 14,3% του πληθυσμού, το 15-64 είναι το 66,6% και εκείνο άνω των 65 ετών είναι το 19,1% (το 1971 τα αντίστοιχα ποσοστά ήταν 25,4% - 63,7% και 10,9%). Εκτιμάται ότι το 2025 ο πληθυσμός της Ελλάδας θα φθάσει τα 12 εκ., εκ των οποίων οι έλληνες θα είναι 8 εκ. και από αυτούς το 25% ηλικίας άνω των 65 ετών. Οι αντίστοιχες εκτιμήσεις για το 2050 για τις εν λόγω ηλικιακές κατηγορίες είναι 13% - 54,9% - 32,1%.

Οι αριθμοί αυτοί «μιλάνε εύγλωττα» για το παρόν και, ακόμα περισσότερο, για το μέλλον του Ασφαλιστικού Συστήματός μας. Διαβάζουμε στο Διαδίκτυο και τα Μ.Μ.Ε. με-

λέτες, τόσο σε ελληνικό όσο και επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), που παρουσιάζουν το εφιαλτικό σενάριο κατάρρευσης του! Η υγιής σχέση ενεργού οικονομικά πληθυσμού προς συνταξιούχους, που τοποθετείται στο 4:1, διερωτάται κανείς με ποιές πολιτικές θα μπορούσε στην επόμενη δεκαετία, ή εικοσαετία έστω, να προσεγγίσει σε ικανοποιητικό βαθμό η Ελλάδα, ώστε να αποτραπεί ο προαναφερθείς εφιάλτης;

Όμως επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω την παράθεση των αναγκαίων στατιστικών στοιχείων, που αφορούν το Δ.Π. της χώρας μας.

Οι 100.400 γεννήσεις του 2012 αντιστοιχίζονται στις 200.000 αμβλώσεις, με πολύ μετριοπαθείς εκτιμήσεις, που γίνονται κάθε χρόνο στην Ελλάδα. Μπορούν οι γεννήσεις να αντιστοιχηθούν και με τα 250.000 τουλάχιστον ζευγάρια, που δεν μπορούν να τεκνοποιήσουν, ακόμη και με τεχνητή γονιμοποίηση και η αδυναμία αυτή σχετίζεται ευθέως με το σύγχρονο τρόπο ζωής και τα μειονεκτήματα / «πληγές» που αυτός συνεπάγεται, δηλαδή αμβλώσεις, αλκοολισμός, ναρκωτικά, άγχος κ.λ.π. Η υπογεννητικότητα των Ελλήνων «διαβάζεται» και στη μείωση των παιδιών του Δημοτικού Σχολείου (από 813.353 το 1990 ήταν μόλις 643.457 το 2000, δηλ. 170.000 λιγότερα εντός δέκα ετών). Τα σχολεία τους μειώνονται φυσικά και αυτά (από 7.653 το 1990, έγιναν 6.367 το 2000). Αντίστοιχη μείωση μπορεί να αναφερθεί και στις υπόλοιπες βαθμίδες της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

ΑΙΤΙΑ

Ποιοί παράγοντες όμως επέδρασαν και οδηγηθήκαμε στο σημερινό Δημογραφικό αδιέξοδο;

Ο εντοπισμός και η αποδοχή / αναγνώριση των αιτιών, είναι το απαραίτητο πρώτο βήμα. Το επόμενο και καθοριστικό είναι η, χωρίς μεμψιμοιρίες και προσπάθεια να μεταθέσουμε ο ένας Έλληνας στον άλλο τις ευθύνες, ανάληψη δράσης για την ανάσχεση και αντιστροφή της τάσεως των πραγμάτων.

Η κυριότερη αιτία της υπογεννητικότητας του ελληνικού πληθυσμού ήταν και είναι, σύμφωνα με την προσωπική μου άποψη, η εγκατάλειψη παραδοσιακών ελληνικών προτύπων ζωής και η υιοθέτηση νέων κοινωνικών προτύπων. Οι απόψεις, που καταθέτω σήμερα, ενδέχεται να είναι λανθασμένες, γι' αυτό είμαι διατεθειμένος να συζητήσω χωρίς πάθος ή προκατάληψη οποιαδήποτε αντίθετη ή διαφοροποιημένη άποψη τεθεί από τις σεβαστές και σεβαστούς προσκεκλημένους.

Η υποχώρηση των αξιών του γάμου, της οικογένειας και της τεκνοποίησης, η δραστηριοποίηση και των δύο γονέων, ο κοινωνικός ευδαιμονισμός, η τάση για οικονομική υπερεξασφάλιση, η χαλάρωση των ηθών με σταδιακή απενοχοποίηση ηθικώς αξιοκατάκριτων συμπεριφορών (αυτό που λέμε «όλα μας επιτρέπονται»), όλα αυτά επέδρασαν αποφασιστικά στη δημιουργία ενός Νέου τύπου Ανθρώπου, του οποίου κυριότερα χαρακτηριστικά αποτελούν ο ισχυρός εγωκεντρικός προσανατολισμός και η ωφελμιστική προσέγγιση των πάντων. Τα εν λόγω χαρακτηριστικά εκφράζονται με εντυπωσιακή παραστατικότητα μέσα από μία ακόρεστη καταναλωτική βουλμία. Ο Νέος αυτός Άνθρωπος «παλεύει» για να αποκτήσει όχι μόνον τα καθημερινά καταναλωτικά αγαθά, αλλά και ικανοποιητική κατοικία με τον πλήρη εξοπλισμό της, αντίστοιχο εξοχικό, αυτοκίνητο ή αυτοκίνητα, διασκέδαση, πλήρη ένδυση / υπόδηση, διακοπές και ό,τι άλλο η ακόρεστη βουλμία του αποφασίζει ότι χρειάζεται «για να ζήσει απλά κι' ειρηνικά». Τα αγαθά αυτά «πρέπει» να εξασφαλιστούν και στο ζευγάρι, αλλά και, στο μέλλον, στο κάθε παιδί που ενδεχομένως θα αποκτήσουν. Εδώ να προσθέσουμε το αυξημένο

κόστος που συνεπάγεται στους γονείς η μόρφωση και επαγγελματική αποκατάσταση καθενός παιδιού. Συνεπώς, μετά απ' όλα αυτά τα «πρέπει», πώς θα περίμενε κανείς να επιθυμεί, αυτός ο Νέος τύπος Ανθρώπου, την απόκτηση πολλών παιδιών;

Εξ' άλλου, τα πολλά παιδιά αποτελούν τροχοπέδη για την επαγγελματική ανέλιξη της μητέρας, στερούν από αυτήν την «ατομική ελευθερία» και «ποιότητα ζωής» (ελεύθερος χρόνος, σπουδές, διακοπές, αλλοιώσεις στη σωματική εμφάνιση) και δημιουργούν πλήθος καθημερινών προβλημάτων, όπως δυσχέρεια ανεύρεσης κατοικίας προς ενοικίαση (πολλοί ιδιοκτήτες δεν επιθυμούν νοικάρηδες «με παιδιά»), φύλαξη και ασφάλεια παιδιών, πολύωρη καθημερινή ενασχόληση για την διατροφή, την αγωγή, την ψυχαγωγία κ.λ.π.

Τις αντιλήψεις αυτές των υποψηφίων μητέρων, και την τάση τους να θεωρούν ως αυτονόητες κατ' επίφαση «ανάγκες», ενισχύουν και υποδαυλίζουν τα Μ.Μ.Ε., που προβάλλουν και επιβραβεύουν την «σύγχρονη και χειραφετημένη» γυναίκα, η οποία έχει οριστικά απαλλαγεί από «μικροαστικές αντιλήψεις» και θέτει το «ατομικό δικαίωμα», όπως αυτό ερμηνεύεται στις μέρες μας εγωκεντρικά, σε απόλυτη προτεραιότητα.

Στο πλαίσιο των νέων κοινωνικών προτύπων, εξηγείται η αποφυγή απόκτησης πολλών παιδιών ακόμη και από ευκατάστατες οικογένειες, ενώ η μείωση γάμων, αύξηση διαζυγίων και τεκνοποίηση σε μεγάλες ηλικίες, ανέκοψαν δραστικά το ρυθμό των γεννήσεων. Οι γυναίκες, πάλι, αν και υπερτερούν ποσοτικά (51%), αρνούνται να παντρευτούν άντρες σε ορεινές περιοχές (π.χ. αγροτοκτηνοτρόφους), δεδομένου ότι τους επιφυλάσσουν μία ζωή, που πια δεν θεωρείται καθόλου ελκυστική. Όμως και στην αγορά εργασίας, η ιδιωτική εργοδοσία αντιμετωπίζει ως επιζήμια και συνεπώς ανεπιθύμητη μία εγκυμοσύνη και πιέζει τις εργαζόμενες να την αποφεύγουν, με απειλή απόλυσης. Προ λίγων ημερών δημοσιοποιήθηκε σχετική καταγγελία νεαρής γυναίκας, ότι την πίεζε ο εργοδότης της να προβεί σε άμβλωση, αν ήθελε να μη χάσει την εργασία της.

Στην υπογεννητικότητα του Ελληνικού πληθυσμού επιδρούν ενισχυτικά και παράγοντες όπως τα τροχαία ατυχήματα, και ο συνδυασμός της αστυφιλίας, με τα μειονεκτήματα του σύγχρονου τρόπου ζωής (αμβλώσεις, στείρωση, ναρκωτικά, αλκοολισμός, άγχος, ψυχολογική και σωματική εξουθένωση) και την εγκατάλειψη των παραδοσιακών ελληνικών προτύπων, κυρίως στις πόλεις. Για το δημογραφικό χαρακτηριστικό της αστυφιλίας, είναι απαραίτητο να επισημανθεί ότι έχει ως απότοκο την ερήμωση ολόκληρων γεωγραφικών περιοχών της χώρας και μάλιστα ευαίσθητων για την προάσπιση του εθνικού μας χώρου από αναθεωρητικές γειτονικές χώρες (Τουρκία, Αλβανία).

Η είσοδος της Ελλάδος, την Άνοιξη του 2010, στον Κυκλώνα της Κρίσης Χρέους και τα όσα επακολούθησαν με συνολική μείωση, έως σήμερα, τουλάχιστον κατά 25% του Α.Ε.Π., διόγκωση της ανεργίας στο 1,5 εκ. και ποσοστά 27%-28%, επισήμως, ενώ το αντίστοιχο των νέων έως 24 ετών υπερβαίνει το 55%, δημιούργησε την ανασφάλεια και αβεβαιότητα που όλοι γνωρίζουμε για το σήμερα και το αύριο της χώρας και των κατοίκων της. Οι δυσμενείς αυτές συνθήκες, ωθούν τους Έλληνες να ελαχιστοποιούν την ανάληψη κοινωνικών δεσμεύσεων και συνακόλουθων οικονομικών βαρών, όπως ο γάμος και η τεκνοποίηση. Η τάση επιδείνωσης των δεικτών γεννητικότητας εκτιμάται ως σχεδόν βέβαιη. Ταυτόχρονα, θα συνεχιστεί η μετανάστευση πολλών από τους καλύτερους νέους μας σε ξένες χώρες, για να τις βοηθήσουν να γίνουν ισχυρότερες, ενώ η πατρίδα τους θα μένει ασθενέ-

στερη. Οι οικογένειες των νέων αυτών, αλλά και το σύνολο των ελλήνων φορολογουμένων, συνεισέφεραν για να μορφωθούν και καταξιωθούν και τώρα δωρεάν και άκοπα θα καρπωθούν τα οφέλη από την επαγγελματική / επιστημονική κατάρτισή τους, άλλες χώρες, οι οποίες ενδέχεται να γίνουν νέες πατρίδες για πολλούς από αυτούς. Οδυνηρή διαπίστωση που θα πρέπει και αυτή να πεισμώνει όλους μας, ώστε να αναζητήσουμε ως κοινωνία και χώρα τις πολιτικές και τα μέτρα που θα την Αναγεννήσουν και θα δώσουν στους νέους της σφρίγγος και αισιοδοξία για το αύριο.

Επιπτώσεις

α) Όπως συμβαίνει και με την υπόλοιπη Ευρώπη, η υπογεννητικότητα της Ελλάδος δημιουργεί ένα σημαντικό κενό ανθρώπινου (εργατικού) δυναμικού. Είναι γνωστό ότι η ζωή, αλλά και οι δυνάμεις της αγοράς, φροντίζουν να καλύπτουν, με αυτοματοποιημένες σχεδόν διαδικασίες, τα προκύπτοντα κενά. Αν λοιπόν δεν γεννάμε ανθρώπους στην Ελλάδα και την Ευρώπη, είναι σίγουρο ότι η κάλυψη αυτού του κενού θα πρέπει να αναζητηθεί από άλλες περιοχές της Γης που έχουν την πληθυσμιακή δυναμική να το κάνουν. Στις αρχές του 21ου αιώνα όλοι γνωρίζουμε τις έντονες μεταναστευτικές ροές, με τις οποίες τροφοδοτούν την Ελλάδα και την Ευρώπη αναπτυσσόμενες περιοχές της Αφρικής και της Ασίας. Οι ροές αυτές τείνουν να καλύψουν το κενό που δημιουργεί η εγχώρια υπογεννητικότητα. Όμως υπάρχει πρόβλημα, που σχετίζεται με την Ισλαμική θρησκευτική ταυτότητα της συντριπτικής πλειοψηφίας των μεταναστών. Είναι πλέον επιβεβαιωμένο πέραν πάσης αμφισβήτησης ότι το Ισλάμ, ως κοσμοθεωρία και τρόπος ζωής και κοινωνικής οργάνωσης, διαμορφώνει ανθρώπους και δομές που δεν αποδέχονται και εναντιώνονται στον Δυτικό Πολιτισμό, τους θεσμούς και τις αξίες του. Καθημερινά πληροφορούμαστε από το Διαδίκτυο και τα Μ.Μ.Ε. την εγκληματική δράση του ακραίου και φανατικού Ισλάμ, όχι μόνον σε Ισλαμικές χώρες όπου οι χριστιανοί είναι μειοψηφία, αλλά και εντός Δυτικών Χριστιανικών χωρών. Με την εκρηκτική δημογραφική ανάπτυξη των Ισλαμικών χωρών της Ασίας και της Αφρικής και την αντίστοιχη υπογεννητικότητα της Ελλάδος και της Ευρώπης, τίθεται το ερώτημα εάν είναι μακράν της λογικής η εκτίμηση ότι η Ελλάδα και η Ευρώπη κινδυνεύουν βάσιμα να αλωθούν από τους μαζικά μεταναστεύοντες ισλαμικούς πληθυσμούς, οι οποίοι σύντομα θα γίνουν πλειοψηφικοί και θα εγκαταστήσουν στις πρώην (πλέον) Δυτικές Δημοκρατίες φανατικά θεοκρατικά καθεστάτα, όπως αυτό που βήμα προς βήμα στήνουν οι Νέο-Οθωμανοί του Ερντογάν και του Νταβούτογλου στην Τουρκία, ή αυτό που επιχειρείται με τα όπλα να επιβληθεί στη Συρία και το Ιράκ ή πάλι αυτό που απέτυχαν να επιβάλουν οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι στην Αίγυπτο.

Η άφιξη και ενσωμάτωση μεταναστατευτικών πληθυσμών στην Ελλάδα και την Ευρώπη εν γένει, προϋποθέτει ότι αυτοί θα αποδεχθούν πλήρως το αξιακό σύστημα και τις δομές θεσμούς πάνω στους οποίους είναι θεμελιωμένες οι Δυτικές Δημοκρατίες. Επιπλέον, είναι απαραίτητο να καθορίσουν έγκαιρα και αποφασιστικά η Ε.Ε. και η Ελλάδα πόσους μετανάστες επιθυμούν και μπορούν να ενσωματώσουν καθώς και με ποιά κριτήρια επαγγελματικής εξειδίκευσης.

Εάν δεν μπορούν να εξασφαλισθούν οι παραπάνω προϋποθέσεις, τότε η Ελλάδα και η Ευρώπη κινδυνεύουν να περιέλθουν σε μακρά περίοδο κοινωνικών ταραχών μεταξύ αφενός γηγενών και αφετέρου μεταναστευτικών πληθυσμών με επαπειλούμενο αφανισμό του πολιτισμού τους όπως τον ξέραμε! Δεν πιστεύω ότι κανείς Έλληνας, ή Ευρωπαίος θα ήθελε μια τέτοια εξέλιξη. Ούτε είναι δυνατόν οι ιδρυτές της

Ε.Ε. να είχαν κάτι τέτοιο στο μυαλό τους.

Εστιάζοντας στον πυρήνα της εισήγησης, καταθέτω την διαπίστωση ότι η ελληνική κοινή γνώμη, η οποία αδυνατεί να παρακολουθήσει, υπό την αγωνία της καθημερινής μάχης για επιβίωση, την εξέλιξη των δημογραφικών μας δεικτών, δεν συνειδητοποιεί την προδιαγραφόμενη δημογραφική κατάρρευση, και τόσο το Κράτος, όσο και τα Μ.Μ.Ε., συντηρούν την άγνοια αυτή, με συνέπεια η επί δεκαετίες μη πολιτική αντιμετώπιση του προβλήματος να μην επιφέρει κοινωνικές αντιδράσεις. Το μείζον πρόβλημα της ελληνικής υπογεννητικότητας, συσχετιζόμενο με την πληθυσμιακή έκρηξη της Τουρκίας και της Αλβανίας, χωρών που, είτε με την απειλή χρήσης των όπλων (Τουρκία) είτε, ακόμη τουλάχιστον, με φραστικές μόνον διατυπώσεις (Αλβανία), ευθέως αμφισβητούν την εθνική μας κυριαρχία και διεκδικούν απερίφραστα ζωτικό εθνικό χώρο και πλουτοπαραγωγικές πηγές, καθίσταται ζωτικό και άμεσης προτεραιότητας. Ο πρώην Τούρκος Πρόεδρος Τουργκούτ Οζάλ είπε ευθέως προ τριάντα ετών ότι «δεν χρειάζεται να προκαλέσουμε πόλεμο με την Ελλάδα, αφού οι πληθυσμιακές εξελίξεις των δύο λαών θα επιλύσουν το Κυπριακό και το Αιγαίο! «Πράγματι, το 1930 οι έλληνες ήταν 6,2 εκ. και οι Τούρκοι 13,6 εκ., σήμερα οι έλληνες 11 εκ. και οι Τούρκοι 80 εκ., το 2030 εμείς θα είμαστε 8 εκ. , και αυτοί 100 εκ.! Οι Αλβανοί ήταν 1,2 εκ. το 1945, σήμερα είναι 6,5 εκ., αν συναθροισθούν οι κατοικούντες στο Αλβανικό Κράτος με εκείνους του Κοσόβου και του Τετόβου των Σκοπίων! Από τα παραπάνω, διαγράφεται έντονα η προοπτική μιας Ελλάδας, που δεν θα θυμίζει σε τίποτα εκείνη του χθες, ενώ σε εθνικό επίπεδο θα την νέμονται γείτονες, ξένα κέντρα και Μεγάλες Δυνάμεις, οι οποίοι μεταξύ άλλων θα χρησιμοποιούν, καθοδηγούν και ποδηγετούν τις τεράστιες αναφομοιωτές μεταναστατευτικές μάζες του εσωτερικού για την εξυπηρέτηση των εθνικών συμφερόντων τους.

β) Ήδη έχει παρουσιαστεί η άμεση απειλή κατάρρευσης των Ασφαλιστικών Ταμείων μας, ως συνέπεια της πλήρους ανατροπής της απαιτούμενης σχέσης μεταξύ ενεργού πληθυσμού και συνταξιούχων (4:1), λόγω της υπογεννητικότητας και γήρανσης του πληθυσμού.

γ) Η υπογεννητικότητα και γήρανση του πληθυσμού επηρεάζει ευθέως τη μαχητικότητα του Ε.Δ. της χώρας, ο πυρήνας της μαχητικής ικανότητας και του αποτρεπτικού ρόλου των οποίων είναι το έμφυχο δυναμικό τους, που παρέχεται από την στράτευση των νέων που οι ελληνίδες γεννούν.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι οι νέοι, που γεννήθηκαν το 1978 (κλάση 1999) ήταν 89.208 ενώ αυτοί που γεννήθηκαν το 2000 (κλάση 2021) ήταν μόνο 50.719, δηλαδή μειώθηκαν κατά 43%. Η μαχητική ικανότητα των Ε.Δ. επηρεάζεται αρνητικά και από τις συνεχείς κατά τα τελευταία χρόνια μειώσεις της θητείας, τις αναβολές λόγω σπουδών και υγείας, τις ανυποταξίες (κυρίως εξωτερικού). Επιπλέον, η μειωμένη θητεία, επηρεάζει δυσμενώς την εφεδρεία των Ε.Δ., ενώ η ήδη αναφερθείσα ερήμωση λόγω αστυφιλίας ευαίσθητων ακριτικών περιοχών, προκαλεί μείζονα προβλήματα στην επιστράτευση των μονάδων στα σύνορα, οι οποίες επωμίζονται το Κύριο βάρος του αγώνα κατά την αρχική σύγκρουση.

Αδύνατα σημεία της έως τώρα ακολουθούμενης πολιτικής

Επί του ζωτικού, για την επιβίωση της πατρίδας μας, ζητήματος που εξετάζουμε σήμερα, η ηγεσία της χώρας επέδειξε και επιδεικνύει έλλειψη εθνικού σχεδιασμού, όπως και ανακολουθία και αναξιοπιστία, καθώς και ψηφίζονται νόμοι και λαμβάνονται αποσπασματικά μέτρα, τα οποία συχνά καταργούνται ή τροποποιούνται κατά το δοκούν των εκάστοτε προσώπων ή κομμάτων στην άσκηση της διακυβέρνησης. Πολύ

χαρακτηριστική είναι η περίπτωση που, ενώ οι Δ.Γ. τείνουν να καταρρεύσουν κάτω και από τα επίπεδα του 1,4 ή 1,3 παιδιών, υπό το βάρος της τεράστιας οικονομικής κρίσης των τελευταίων ετών, όχι μόνον έγινε άρση των μέτρων ευνοϊκότερης φορολογικής μεταχείρισης των τριτέκνων και πολυτέκνων, αλλά φτάσαμε στο ανήκουστο σημείο να αντιμετωπίζονται τα παιδιά ως τεκμήριο εισοδήματος, γιατί πιστεύεται από τους αρμοδίους ότι με τον τρόπο αυτό θα αυξηθούν τα φορολογικά έσοδα και θα υποβοηθηθεί η εξυγίανση των δημοσιονομικών της χώρας, ώστε σταδιακά να γίνουμε και εμείς μία σοβαρή και αξιόπιστη δημοσιονομικά χώρα και να μπορέσουμε να απαλλαγούμε από την επιτήρηση των ξένων! Δηλαδή αντί να δίνονται κίνητρα τεκνοποίησης, τιμωρούνται αυτοί που είχαν την «απονενοημένη ιδέα» να αποκτήσουν παιδιά; Ή, με άλλη διατύπωση, το μήνυμα προς τους γονείς είναι «ας προσέχατε»;

Συμπεράσματα – Προτάσεις

Η σύγχρονη ελληνίδα δεν πρόκειται να δημιουργήσει πολυμελή οικογένεια με επιχειρήματα του τύπου «... για να ενισχυθεί το εργατικό δυναμικό!», ή «... για να αποτραπεί ο κίνδυνος να μην έχουμε αύριο συντάξεις!» ή «... για να ενισχύσουμε τη μαχητική ικανότητα των Ε.Δ.!». Εκείνο που πράγματι χρειάζεται, είναι η αλλαγή του αξιακού μας συστήματος, με εστίαση στις παραδοσιακές ελληνικές αξίες του γάμου, της οικογένειας, και της τεκνοποίησης. Επιπρόσθετα, να δοθεί έμφαση στη συλλογικότητα, την αλληλεγγύη (πατροπαράδοτη ελληνική αρετή), την κοινωνική συνοχή, σε αντίθεση με τον θριαμβεύοντα σήμερα ατομικισμό και στείρο ανταγωνισμό, όπου «όλοι είναι εναντίον όλων». Ίσως ακούγεται υπερβολικά ιδεαλιστικό / ρομαντικό, όμως ας ακουστεί: Όσο βλέπουμε τη λύση στην ανασφάλεια και την αβεβαιότητα της επιβιώσής μας, οικονομικής και εν γένει, στην περιχαράκωση γύρω από το θωρακισμένο εγώ μας, όπου θα βλέπουμε οποιονδήποτε άλλον ως δυνητικό εχθρό, το αίσημα ασφάλειας που τόσο θέλουμε να ενισχύσουμε, απλά θα καταρρέει!!!

Η Ελλάδα μπορεί να ανακάμψει από τη συνθλιπτική κρίση και να ανοικοδομηθεί σε σφριγηλές βάσεις με όραμα συνολικό για το αύριο και το αιώτερο μέλλον!!!

Οι άνθρωποι, που το εκφράζουν είναι γύρω μας, ανάμεσά μας. Πολλοί από αυτούς είναι νεώτατοι ηλικιακά, ωστόσο έχουν φλόγα και ιδέες και πρέπει να τη δούμε στα μάτια τους και να ακούσουμε τις ιδέες τους.

Μαζί με την αλλαγή του αξιακού μας συστήματος, που ενεργοποιείται από την ανάγκη να θεμελιώσουμε και ανοικοδομήσουμε τη χώρα μας σε νέες στέρεες βάσεις, μακριά από τα σαθρά και χρεοκοπημένα από τη σκληρή διεθνή πραγματικότητα υλικά και δομές μας, είναι ξεκάθαρο ότι απαιτείται η λήψη και αποφασιστική εφαρμογή οικονομικών και κοινωνικών μέτρων υποστηρικτικού (επικουρικού) χαρακτήρα. Καταθέτω, ενδεικτικά, ιδέες και τις θέτω υπό την κρίση σας, στα πλαίσια της αναγκαίας αμφίπλευρης διαδραστικής επικοινωνίας, που από την Αρχαία Αθηναϊκή Πολιτεία χαρακτηρίζει τα Δημοκρατικά Πολιτεύματα:

α) Δημιουργία μόνιμου φορέα, ακόμη και Υφυπουργείου, για την εκπόνηση και εφαρμογή μακροπρόθεσμου εθνικού στρατηγικού σχεδίου για το Δημογραφικό Πρόβλημα και την στήριξη της ελληνικής πολύτεκνης οικογένειας (τριών ή και περισσότερων παιδιών).

β) Σύσταση διαρκούς διακομματικής επιτροπής ελληνικού πληθυσμού, η οποία θα εμπλουτίζεται με επιστήμονες τεχνοκράτες και εκπροσώπους των συλλόγων πολυτέκνων και η οποία θα έχει έργο την παρακολούθηση υλοποίησης των

εκάστοτε κυβερνητικών μέτρων, και θα έχει συμβουλευτικό ρόλο (κατάθεση προτάσεων στο μόνιμο Υφυπουργείο για την συμπλήρωση / τροποποίηση των ήδη εφαρμοζόμενων μέτρων).

γ) Εκπόνηση εθνικού σχεδίου οικονομικής ανάπτυξης της χώρας με ιδιαίτερη έμφαση στην δημιουργία ευέλικτου πλαισίου επενδύσεων, με ισχυρά κίνητρα σε έλληνες και ξένους επενδυτές, στην δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, την αναδιάταξη του Ασφαλιστικού Συστήματος, ώστε να είναι βιώσιμο, την αναγέννηση των ερημοποιημένων περιοχών της ελληνικής περιφέρειας.

δ) Ιδιαίτερα για τον αγροτικό τομέα, χωροταξικός σχεδιασμός της χρήσης γης, αναδασμός και ενίσχυση των αγροτών για επαύξηση των εκτάσεών τους.

ε) Δωρεάν τοκετός ελληνίδων, από το τρίτο παιδί και μετά, επιδότηση τεχνητής γονιμοποίησης (έως κάποιου αριθμού προσπαθειών), συνεκτιμωμένου του οικογενειακού εισοδήματος.

στ) Διεύρυνση του δικτύου των (βρεφο)νηπιακών σταθμών για έλληνες πολίτες με πρόβλεψη λειτουργίας και κατά τους θερινούς μήνες, λόγω εργασίας των γονέων.

ζ) Κατάρτιση σχεδίου για τη φορολογική ελάφρυνση των πολυτέκνων οικογενειών (3 τέκνων και άνω), συνεκτιμωμένου του οικογενειακού εισοδήματος,

η) Δωρεάν νοσοκομειακή / ιατρική περίθαλψη για κάθε τέκνο πολύτεκνης ελληνικής οικογένειας έως την ηλικίωσή του, στα δημόσια νοσοκομεία, συνεκτιμωμένου του οικογενειακού εισοδήματος.

θ) Ενίσχυση του νομικού πλαισίου προστασίας / στήριξης των ελληνικών οικογενειών και ανύπανδρων μητέρων.

ι) Κλιμακούμενη αύξηση του πλασματικού χρόνου υπηρεσίας στον πολύτεκνο γονέα, με ευμενή επίπτωση στον μισθό και τη σύνταξή του, αν και δυσχερές υπό τις παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες.

ια) Επαναφορά του αφορολογητού ποσού εισοδήματος για τα μέλη οικογένειας του φορολογουμένου.

ιβ) Παροχή κινήτρων φοροαπαλλαγών ή μείωσης ασφαλιστικών εισφορών σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, που προσλαμβάνουν μέλη πολυτέκνων οικογενειών.

ιγ) Θεσμοθέτηση ειδικών κινήτρων εγκαταστάσεως πολυτέκνων οικογενειών σε παραμεθόριες περιοχές (δάνεια, κατοικία κ.λ.π.).

ιδ) Εντατικοποίηση εκστρατείας ευαισθητοποίησης των πολιτών για την μείωση τροχαίων ατυχημάτων, την καταπολέμηση ναρκωτικών, αλκοολισμού.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

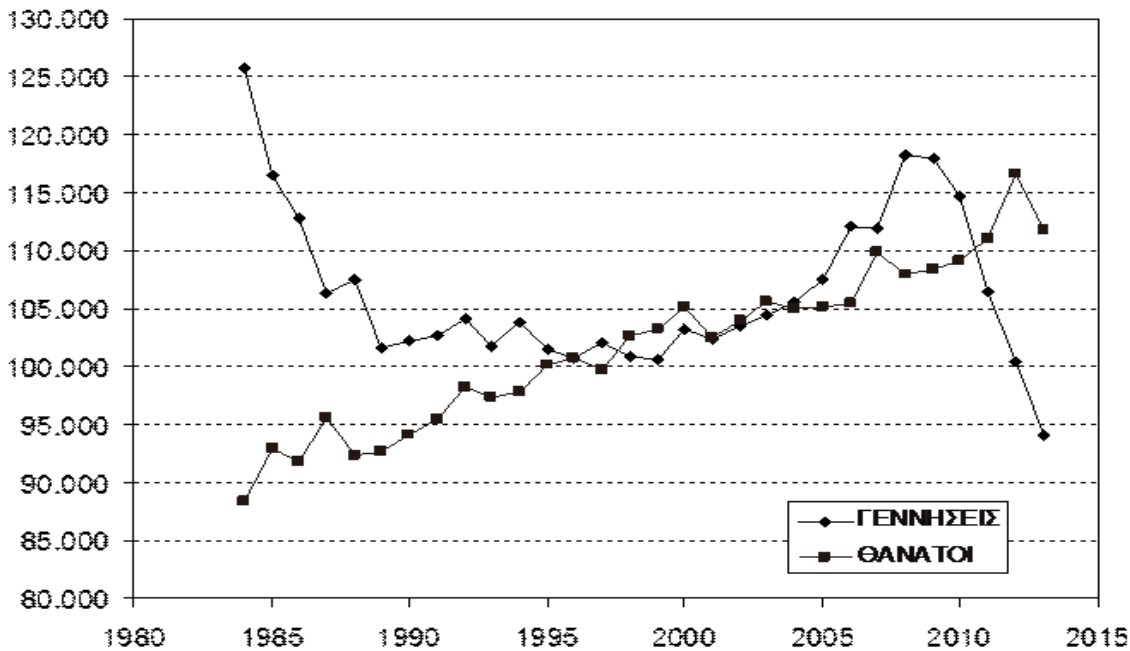
Η ανάσχεση και αντιστροφή του δημογραφικού προβλήματος (δηλαδή υπογεννητικότητας και γήρανσης) του ελληνικού πληθυσμού, απαιτεί διακομματική συναίνεση και συστράτευση και εκπόνηση εθνικού σχεδίου οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης, ώστε να έχουν τα νέα ζευγάρια κίνητρα δημιουργίας πολυμελών οικογενειών. Η υλοποίηση ενός τέτοιου εθνικού έργου, θα συνιστά Ηράκλειο άθλο, δεδομένης της μεγάλης Κρίσης Χρέους και δημοσιονομικής προσαρμογής, που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας. Ωστόσο οι δυνάμεις και οι αρετές και η ποιότητα του ανθρώπινου δυναμικού της είναι διαθέσιμες, όπως πάντα, και είναι γνωστό ότι οι Έλληνες μεγαλουργούν όταν βρίσκονται σε δυσχερείς περιστάσεις. Αυτό που ζητείται είναι η συνεννόηση και η απόφαση για τιτάνια δράση. Οι καιροί ου μενετοί!

**ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 28ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014 ΣΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΜΕ ΘΕΜΑ
«ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ»**

Θέμα: «Το δημογραφικό πρόβλημα και η μετανάστευση στην Ευρώπη».

**Ομιλητής: Αναστάσιος Λαυρέντζος
Οικονομολόγος, Φυσικός, Συγγραφέας**

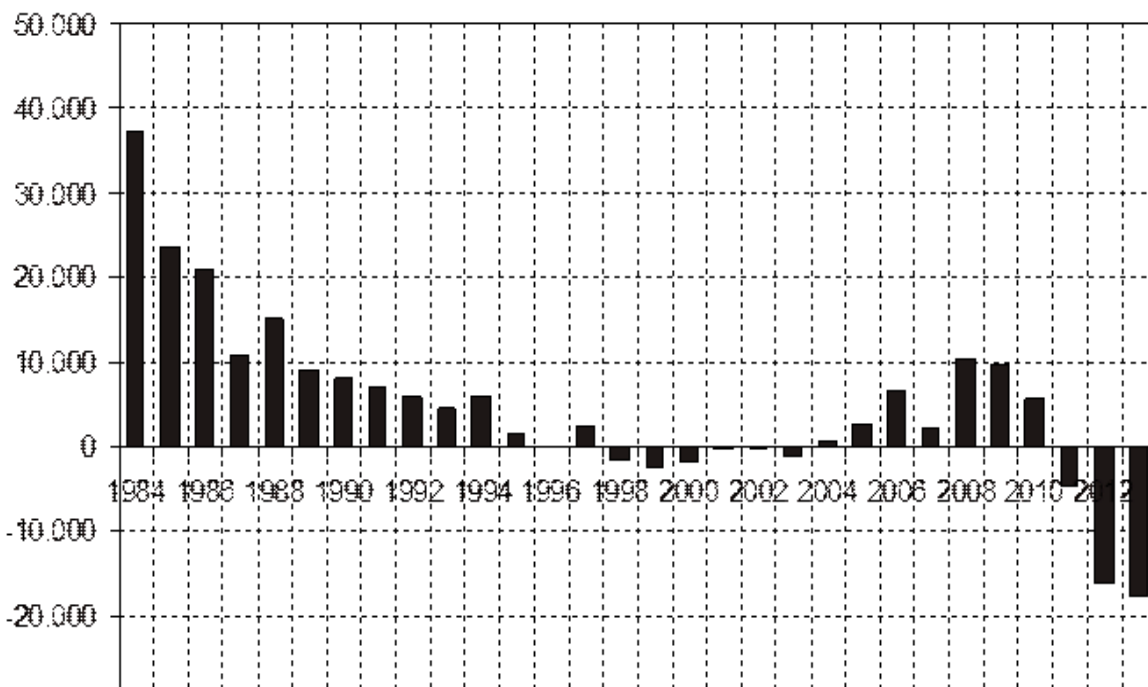
Η παρουσίαση της ομιλίας γίνεται με επεξήγηση των διαφανειών που ακολουθούν:

ΕΛΛΑΔΑ: Γεννήσεις και Θάνατοι ανά έτος ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1984 -2013

Ραγδαία μείωση γεννήσεων στα τέλη της δεκαετίας του 1980.

Προσωρινή ανάκαμψη γεννήσεων μετά το 2005 και εγκατακρήμνιση μετά το 2010

ΕΛΛΑΔΑ: Φυσικό Ισοζύγιο ανά έτος (Γεννήσεις - Θάνατοι) ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1984 -2013

Μηδενική συνεισφορά του φυσικού ισοζυγίου από το 1994

Αναμένεται σημαντική μείωση του γηγενούς ελληνικού πληθυσμού.
Η υπογεννητικότητα δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο, είναι ευρωπαϊκό.
Η υπογεννητικότητα στην Ελλάδα εντείνεται από την οικονομική κρίση.

Η οικονομική κρίση προκαλεί μεταναστευτική έξοδο νέων και μορφωμένων Ελλήνων για 2η φορά μετά τη δεκαετία του 1960.

Από στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ προκύπτει ότι μόνο το 2012 η καθαρή εκροή Ελλήνων υπηκόων ανήλθε σε - 45.320 άτομα.

Με αρνητικό φυσικό ισοζύγιο και αρνητικό μεταναστευτικό ισοζύγιο, ο Ελληνικός πληθυσμός αναμένεται να μειωθεί σημαντικά στα επόμενα χρόνια.

Ανισορροπία πληθυσμών και πλούτου: δημιουργία μεταναστευτικών ροών.

Στο διάστημα 1950-2010:

1. Ο πληθυσμός της Ευρώπης αυξήθηκε +35%
2. Ο πληθυσμός της Ασίας τριπλασιάστηκε
3. Ο πληθυσμός της Αφρικής υπερτετραπλασιάστηκε (x 4,4)
4. Ο συνδυασμός υπερπληθυσμού, φτώχειας και πολιτικής αστάθειας σε πολλές χώρες της Ασίας και της Αφρικής θα δημιουργήσει τις επόμενες δεκαετίες συνεχές μεταναστευτικό ρεύμα από τον τρίτο κόσμο προς την Ευρώπη.

Χώρα	Πληθυσμός 1950 (εκατ.)	Πληθυσμός 2010 (εκατ.)	Πληθυσμός 2020 (εκατ.)	Πληθυσμός 2040 (εκατ.)
Πακιστάν	38	174	205	258
Νιγηρία	38	158	204	320
Μπαγκλαντές	38	149	175	190
Αιθιοπία	18	83	101	133
Αίγυπτος	22	81	95	116
Αλγερία	9	35	40	45
ΣΥΝΟΛΑ	163	680	820	1062

Πηγή: Δημογραφικά στοιχεία ΟΗΕ.

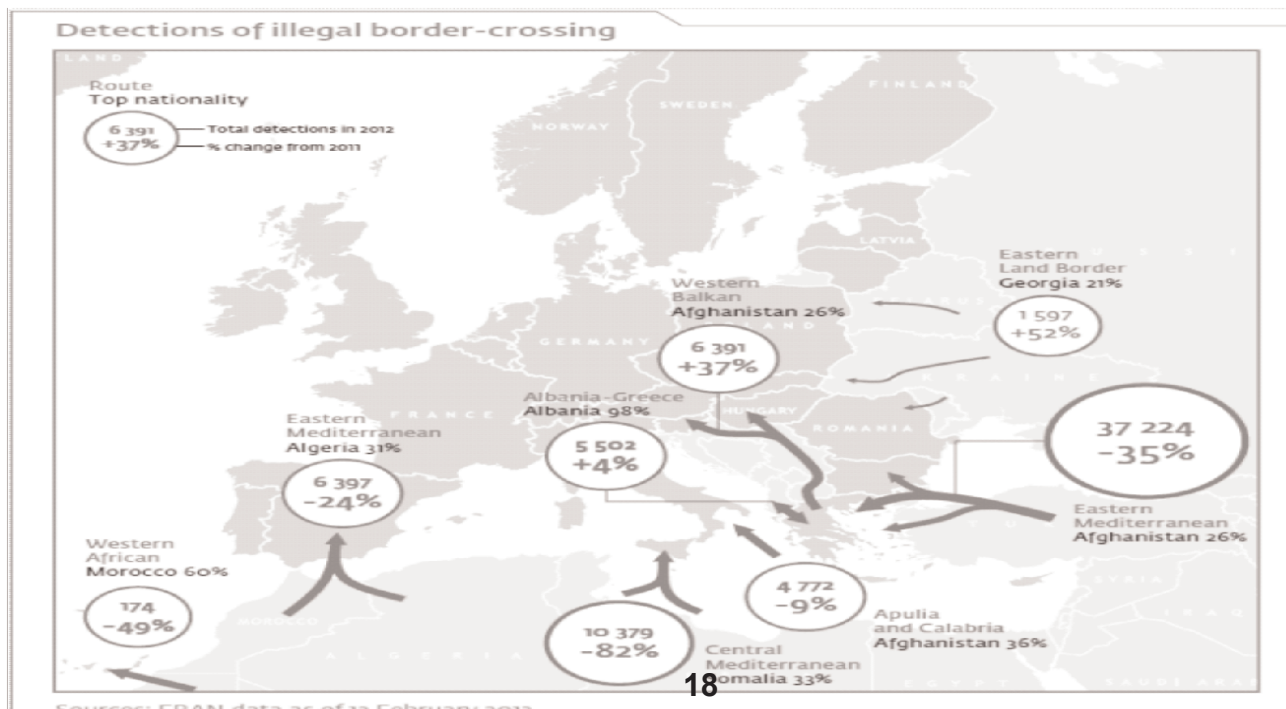
Διάδρομοι μεταναστευτικών εισροών στην Ευρώπη

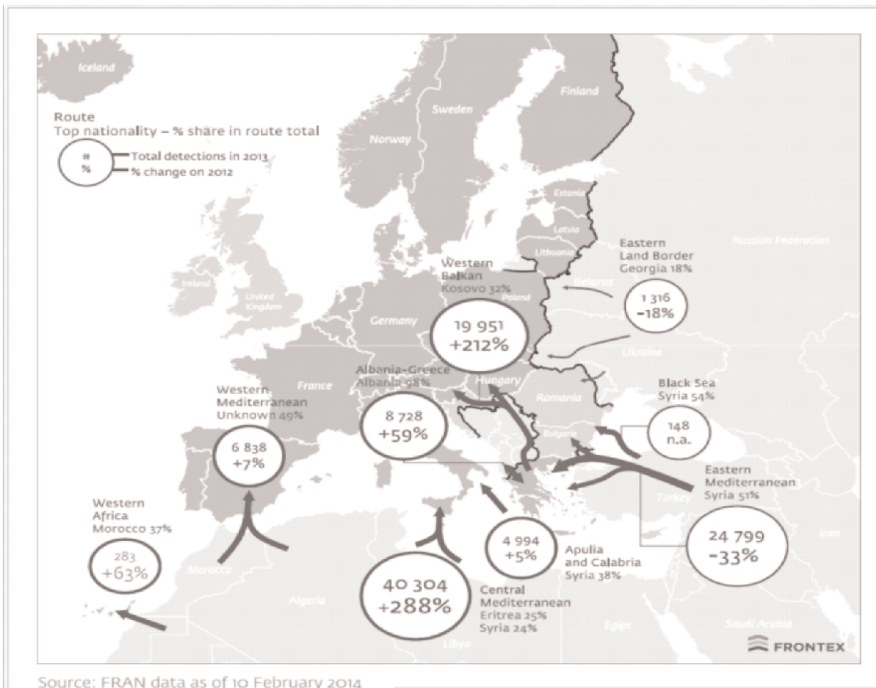
Δύο κύρια μέτωπα εισόδου μεταναστών από Αφρική και Ασία:

1. Κεντρική Μεσόγειος (προς Ιταλία, Ισπανία, Μάλτα)
2. Ανατολική Μεσόγειος (προς Ελλάδα και δευτερευόντως Βουλγαρία)

Οι επίσημα καταγεγραμμένες εισοδοί παράνομων μεταναστών αντιστοιχούν κατά την FRONTEX στο 70% όλων των εισόδων

ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Καταγεγραμμένες εισόδοι στο μέτωπο Ανατ. Μεσογείου

Βασικά συμπεράσματα

- * Ευρώπη: Ήπειρος σε δημογραφικό μαρασμό
- * Ελλάδα: Χώρα με αρνητική δημογραφική δυναμική που επιδεινώνεται από την οικονομική κρίση
- * Συνεχής ροή μεταναστών (κυρίως μουσουλμάνων) από Ασία και Αφρική προς την Ευρώπη.
- * Η Ελλάδα θα δεχθεί δυσανάλογη μεταναστευτική πίεση λόγω της γεωγραφικής της θέσης
- * Συσχετισμός με πολιτικές εξελίξεις στα Βαλκάνια
- * Άμεση ανάγκη για πολυεπίπεδη δημογραφική και μεταναστευτική πολιτική

Αρχές εθνικής δημογραφικής πολιτικής

- * Επαναπροσδιορισμός της οικονομικής πολιτικής με έμφαση στην ανάπτυξη
- * Προστασία πολυμελών οικογενειών
- * Διατήρηση οικογενειακών επιδομάτων
- * Κίνητρα για την απόκτηση 3ου παιδιού
- * Προβολή νέων κοινωνικών προτύπων
- * Πολιτική κατά των ναρκωτικών
- * Μέριμνα για μείωση τροχαίων ατυχημάτων

Αρχές εθνικής μεταναστευτικής πολιτικής

- * Περιορισμός της ανεξέλεγκτης εισόδου μεταναστών (με εθνικά μέσα & FRONTEX)
- * Πρωτοβουλία τροποποίησης συνθήκης Δουβλίνο II
- * Μέριμνα για αφομοίωση μεταναστών δεκαετίας 1990 (Ανατολικοευρωπαίοι, Αλβανοί)
- * Επιλεκτική αποδοχή μεταναστών με σαφή κριτήρια
- * Μηχανισμοί ενσωμάτωσης - Εκπαίδευση

Το Δημόσιο Χρέος (ΔΧ) και η Βιωσιμότητά του, χωρίς Σχόλια και Κριτική

Σμχος (ΜΗ) (ε.α.) Αναστάσιος Μπασαράς
Ανώτερο Στέλεχος του ΝΑΤΟ (τέως), Συγγραφέας, Αντιπρόεδρος ΕΛΙΣΜΕ

Το Δημόσιο Χρέος και η βιωσιμότητά του είναι σε διαρκή βασανιστική επικαιρότητα για πολύ χρόνο, και ιδιαίτερα τελευταία, και αποτέλεσε ένα από τα βασικότερα θέματα αντιπαράθεσης στις τελευταίες εκλογές. Φοβάμαι ότι υπάρχει μεγάλη άγνοια σε πολύ κόσμο αλλά και σκόπιμη παραπληροφόρηση από αρκετούς σχετικά με την εξέλιξη και τη βιωσιμότητα του. Δεν είμαι οικονομολόγος αλλά πιστεύω ότι όποιος μπορεί να κατανοήσει τα οικονομικά του σπιτιού του, και ακόμα περισσότερο της επιχείρησής του, είναι σε θέση να καταλάβει τα βασικά στοιχεία που διέπουν το Ελληνικό ΔΧ.

Έτσι, απάντησα στην πρόκληση να μελετήσω, καλύτερα και απλουστευμένα, το ΔΧ και τη βιωσιμότητά του. Συγκέντρωσα την πληροφόρηση γύρω από τις βασικές έννοιες του δημόσιου χρέους, αναζήτησα τα επίσημα αξιόπιστα στοιχεία από το Υπουργείο Οικονομικών και την Ελληνική Στατιστική Αρχή (όπως: το ΑΕΠ Ετών 2008-2013, η Σύνθεση του ΔΧ τα τελευταία έτη, η Μέση Υπολειπόμενη Φυσική Διάρκεια του ΔΧ, οι Δαπάνες Εξυπηρέτησης ΔΧ, το Χρονοδιάγραμμα Λήξης ΔΧ 30/9/2014 η Σύνθεση ΔΧ 30/9/2014, οι Δαπάνες εξυπηρέτησης των Τόκων του ΔΧ τα τελευταία 20 χρόνια κλπ., περισσότερα δέστε στους πίνακες του παραρτήματος), έκανα ένα απλό φύλλο (EXCEL) για τους υπολογισμούς και έγραψα το κείμενο που ακολουθεί και αποτελείται από τα τμήματα: οι Βασικές Έννοιες, η Αριθμητική, τα Βασικά Οικονομικά στοιχεία και η Βιωσιμότητα του ΔΧ, αποφεύγοντας τα όποια σχόλια και την κριτική. Επικεντρώνοντας την προσοχή στο τμήμα της βιωσιμότητας του ΔΧ, μπορεί ο αναγνώστης από μόνος του να κατανοήσει αν και πότε είναι βιώσιμο το Ελληνικό ΔΧ. Τονίζω ότι η κατανόηση του κειμένου δεν χρειάζεται πέρα από τα γυμνασιακά οικονομικά.

Βασικές Έννοιες

Στο παράρτημα (Πίνακας 0: Βασικές Έννοιες) παρουσιάζονται, περιγράφονται και ορίζονται βασικές έννοιες όπως: το Δημόσιο Χρέος (ΔΧ), Ο Δανεισμός και η Αποπληρωμή, τα Spread, το Απεχθές Χρέος, το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ), το Συνολικό Αποτέλεσμα (Έλλειμμα/ Πλεόνασμα) και το Βιώσιμο Χρέος.

Η Αριθμητική

Οι εξισώσεις που ορίζουν το ΑΕΠ, το ΔΧ, τη δυναμική συσσώρευσης του ΔΧ και τη βιωσιμότητα του ΔΧ παραθέτονται στη συνέχεια:

Το ΑΕΠ στην προσέγγιση δαπάνης εκφράζεται από την εξίσωση:

$AEΠ = K1 + K2 + K3 + E1 + E2 + E-I$ όπου:

$K1, K2, K3$ = Η καταναλωτική δαπάνη Νοικοκυριών, ΜΚΙΕΝ και Γενικής Κυβέρνησης,

$E1, E2$ = Ο ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου (επενδύσεις) και η μεταβολή αποθεμάτων (αποθέματα),
 E = Οι Εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών και I = Οι Εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών.

Το ΔΧ στη λήξη ενός έτους t δίνεται από την εξίσωση: $Dt = (1+rt) Dt-1 + St$ Όπου: Dt το ΔΧ στο τέλος του έτους t , $Dt-1$ το ΔΧ στο τέλος του προηγούμενου έτους, rt το μέσο ετήσιο επιτόκιο του χρέους του έτους t και St το πρωτογενές αποτέλεσμα του έτους t .

Η δυναμική συσσώρευσης του ΔΧ προκύπτει από τη βασική εξίσωση του ΔΧ, ύστερα από κάποια επεξεργασία και δίνεται από την εξίσωση:

$dt - dt-1 = [(rt - yt)/(1+ yt)] dt-1 - st$ Όπου:

dt = ΔΧ του έτους t ως ποσοστό του ΑΕΠ $= Dt/ Yt$ (Yt = ΑΕΠ του έτους t)

$dt-1$ = ΔΧ του έτους $t-1$ ως ποσοστό του ΑΕΠ $= Dt-1/ Yt-1$

rt = Μέσο ετήσιο επιτόκιο του χρέους του έτους t

yt = Ρυθμός μεγέθυνσης του ΑΕΠ $= (Yt - Yt-1)/ Yt-1$

st = Πρωτογενές πλεόνασμα/έλλειμμα ως ποσοστό του ΑΕΠ

Για τη βιωσιμότητα ή εξυπηρησιμότητα του ΔΧ θα πρέπει να είναι $dt - dt-1 \leq 0$ (μη αύξηση του χρέους), οπότε η ανίσωση της δυναμικής συσσώρευσης του ΔΧ γίνεται: $st \leq [(rt - yt)/(1+ yt)] dt-1$

Αυτή η ανίσωση εκφράζει τη βιωσιμότητα ή εξυπηρησιμότητα του ΔΧ.

Βασικά οικονομικά στοιχεία

Τα βασικότερα οικονομικά στοιχεία της Ελληνικής οικονομίας σήμερα είναι αυτά που παρουσιάζονται παρακάτω:

□ Το ονομαστικό πραγματοποιήσιμο ΑΕΠ του 2013 είναι 182,438 (Εκατ. €) και το εκτιμώμενο ονομαστικό ΑΕΠ του 2014 είναι 178,944 (Εκατ. €). (λεπτομέρειες στον πίνακα 1 του παραρτήματος).

□ Οι ρυθμοί ανάπτυξης (%) yt της οικονομίας κατά τα έτη 2009-2018 είναι: 2009/-4.4*, 2010/-5.4*, 2011/-8.9* 2012/-6.6*, 2013/-3.9*, 2014/0.6ε, 2015/2.9π, 2016/3.7π 2017/3.5π, 2018/3.2π

*=Πραγματοποιησιμο (Πηγή: ΕΣΑ), ε= Εκτιμώμενο, (Πηγή: ΥΠΟΙΚ), π= Προβλεπόμενο (Πηγή: ΜΠΔΣ 2015-18)

□ Τα πρωτογενή αποτελέσματα (%) st της οικονομίας κατά τα έτη 2009-2018 είναι: 2009/-10.5*, 2010/-4.9* 2011/-2.4*, 2012/-1.3*, 2013/0.8*, 2014/1.6ε, 2015/3.0π 2016/4.5π, 2017/4.5π, 2018/4.2π

*=Πραγματοποιησιμο (Πηγή: ΕΣΑ), ε= Εκτιμώμενο, (Πηγή: ΥΠΟΙΚ), π= Προβλεπόμενο (Πηγή: ΜΠΔΣ 2015-18)

□ Το εκτιμώμενο ΔΧ στο τέλος του 2014 είναι 321,800

(Εκατ. €) ή 180% του ΑΕΠ, ενώ το προβλεπόμενο στο τέλος του 2015 είναι 321,300 (Εκατ. €) ή 174% του ΑΕΠ. Η σύνθεση του ΔΧ τον Σεπτέμβριο του 2014 είναι: 68.4% Δάνεια Μηχανισμού Στήριξης, 19.8% Ομόλογα Εσωτερικού, 4.1 Έντοκα γραμμάτια (δέστε τον πίνακα 2 του παραρτήματος).

□ Η μέση υπολειπόμενη διάρκεια αποπληρωμής του ΔΧ τον Σεπτέμβριο του 2014 είναι: 16.5 έτη έναντι 6.3 έτη του 2011 (δέστε τον πίνακα 4 του παραρτήματος).

□ Οι δαπάνες εξυπηρέτησης των τόκων του ΔΧ κατά τα έτη 1995-2014 είναι όπως παρακάτω, (δέστε τον πίνακα 5 του παραρτήματος).

Έτος	95	96	97	98	99	00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
ΑΕΠ*	93	104	115	126	134	142	152	162	179	193	199	218	233	242	237	226	208	194	182	179
Τόκοι*	9,4	10,0	9,1	9,2	9,4	9,6	9,3	8,6	9,3	9,4	9,7	9,5	9,7	11,2	12,3	13,2	16,3	12,8	6,2	5,6
T%	10	10	8	7	7	7	6	5	5	5	5	4	4	5	5	6	8	7	3	3

απεχθούς χρέους (αν υπάρχει), αξιοποίηση δημόσιας περιουσίας, αποκρατικοποιήσεις, ανάκληση και φορο-

*Δις. €, T= % Τόκων προς ΑΕΠ

□ Το μέσο επιτόκιο του ΔΧ στο τέλος του 2014 είναι 1.8% (~1.0 % δάνεια, ~3% ΔΝΤ, ~4.5 % ομόλογα) έναντι ~4 με 6% πριν το 2012.

Η Βιωσιμότητα του ΔΧ

Η εξίσωση της δυναμικής συσσώρευσης του ΔΧ δίνει την εξέλιξη του ΔΧ και την βιωσιμότητα ή εξυπηρησιμότητα. Είναι προφανές από την εξίσωση αυτή ότι η βιωσιμότητα του ΔΧ επηρεάζεται από (1) το επιτόκιο δανεισμού rt (όσο υψηλότερο, τόσο αυξάνεται το ΔΧ), (2) το ρυθμό μεγέθυνσης yt του ΑΕΠ (θετικός yt μειώνει το ΔΧ και ειδικότερα χρειάζεται $yt > rt$), (3) το πρωτογενές αποτέλεσμα st (πλεόνασμα μειώνει, ενώ έλλειμμα αυξάνει το ΔΧ) και (4) από το συσσωρευμένο ως τώρα ΔΧ $dt-1$.

Το πρωτογενές αποτέλεσμα st είναι υπό τον άμεσο έλεγχο της εκάστοτε κυβέρνησης και επιτυγχάνεται με τη μεγιστοποίηση των εσόδων και βελτιστοποίηση των δαπανών.

Το επιτόκιο δανεισμού rt είναι κρισιμότητα στην βιωσιμότητα του ΔΧ και ελέγχεται από τους πιστωτές (αγορές, ευρωζώνη στην περίπτωση της Ελλάδας). Ωστόσο, έμμεσα η εκάστοτε κυβέρνηση μπορεί να βελτιώσει σημαντικά τα επιτόκια ύστερα από αποτελεσματικές διαβουλεύσεις και επιμήκυνση του χρόνου δανεισμού. Όπως θα δούμε παρακάτω έχουν πολύ μεγαλύτερη σημασία οι τόκοι του ΔΧ ως ποσοστό επί του ΑΕΠ από ότι το ύψος του ΔΧ ως ποσοστό επί του ΑΕΠ καθαυτό. Ποσοστά τόκων επί του ΑΕΠ 3 με 4% είναι ρεαλιστικά, αντιμετωπίσιμα και δεν δυσχεραίνουν την ανάπτυξη.

Ο ρυθμός ανάπτυξης yt του ΑΕΠ, είναι εξαιρετικά κρίσιμος και δύσκολο να μεγεθυνθεί, ιδιαίτερα όταν υπάρχουν υψηλά ΔΧ. Επηρεάζεται από πολλούς παράγοντες όπως: από την κυβέρνηση και την πολιτική της, την αντιπολίτευση, τις συνδικαλιστικές δυνάμεις, το διοικητικό μηχανισμό, γραφειοκρατία, παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα, κλίμα και ψυχολογία της αγοράς κλπ. Χρειάζονται: αξιοπιστία της χώρας, πολιτική σταθερότητα, βούληση και αποφασιστικότητα, μεταρρυθμίσεις και δέσμευση στην υλοποίησή τους, καλό κλίμα και ψυχολογία αγοράς, επενδύσεις και επενδυτική εμπιστοσύνη, αύξηση

παραγωγής και ανταγωνιστικότητας με σκληρή δουλειά, διαφάνεια και πάταξη της διαφθοράς και της φοροδιαφυγής, επιτάχυνση της αξιοποίησης και εκμετάλλευσης του φυσικού πλούτου και των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας, ισονομία, κοινωνική δικαιοσύνη και άμεση τιμωρία εμπλεκόμενων σε σκάνδαλα προμηθειών, παράνομης εμπορίας καυσίμων και ξεπλύματος μαύρου χρήματος.

Το συσσωρευμένο ως τώρα ΔΧ $dt-1$ είναι αναμφίβολα, δυσβάσταχτο. Χρειάζεται εξυπηρέτηση (βιωσιμότητα) ή/και απομείωση. Η ονομαστική απομείωσή του, είναι πολύ δύσκολη και μπορεί να γίνει με 'κούρεμα' (εξαιρετικά δύσκολο, αν όχι αδύνατο), εντοπισμό & κούρεμα

αλόγηση αδήλωτων παράνομων καταθέσεων Ελλήνων σε τράπεζες του εξωτερικού, ανάληψη μέρους του χρέους από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθεροποίησης (ESM) ή αναχρηματοδότηση του μέσω της ΕΚΤ (διαπραγματευτέο) και ανάληψη του κόστους ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών από τον ESM διαπραγματευτέο). Η βιωσιμότητα με την συνακόλουθη σταδιακή απομείωση ως ποσοστό του ΑΕΠ μέσω της αύξησης του ΑΕΠ είναι ευκολότερο να επιτευχθεί. Τα μεγάλα 'peak' όπως φαίνονται και στο χρονοδιάγραμμα αποπληρωμών (Πίνακας 6: Χρονοδιάγραμμα Λήξης ΔΧ) θα αντιμετωπιστούν με νέα δάνεια (ομόλογα, έντοκα γραμμάτια), όπως γινόταν και γίνεται πάντοτε.

Οι παρακάτω Πίνακες Πρωτογενούς Αποτελέσματος, βασίζονται στην εξίσωση της βιωσιμότητας του ΔΧ που παρουσιάστηκε παραπάνω και δίνουν τα πρωτογενή αποτελέσματα βιωσιμότητας st για τις διάφορες τιμές ΔΧ, ρυθμών ανάπτυξης και επιτοκίων. Θεωρούμε ως εφικτά πρωτογενή αποτελέσματα βιωσιμότητας αυτά που είναι μικρότερα από 4.5% (όπως εξάλλου, προβλέπεται στο ΜΠ ΔΣ 2015-18, αν και αυτά που είναι μεγαλύτερα από 3% είναι πολύ δύσκολο να επιτευχθούν), τα αρνητικά πρωτογενή αποτελέσματα δείχνουν όχι μόνο αποπληρωμή των τόκων αλλά και περίσσειμα για όποια χρήση αποφασίζει η κυβέρνηση. Επιλέγηκαν τα ΔΧ: 162 (προκύπτει ύστερα από ένα υποθετικό κούρεμα των ελληνικών ομολόγων κατά 25%), 120 (ο στόχος του 2020), 174 (το προβλεπόμενο ΔΧ στο τέλος του 2015) και 180 (το εκτιμώμενο ΔΧ στο τέλος του 2014). Επιλέγηκαν τα επιτόκια: 5% (επιτόκιο αγοράς), 1.8% (σημερινό μέσο επιτόκιο του ΔΧ) και 1.5% (επιθυμητό ρεαλιστικό επιτόκιο ύστερα από διαπραγμάτευση). Επιλέγηκαν, επίσης, ρεαλιστικοί και επιτεύξιμοι ρυθμοί ανάπτυξης.

Πίνακες Πρωτογενούς Αποτελέσματος

dt-1	162	120	174	180
yt	Επιτόκιο $rt = 5\%$			
3	3,1%	2,3%	3,4%	3,5%
1	6,4%	4,8%	6,9%	7,1%
0	8,1%	6,0%	8,7%	9,0%
-1	9,8%	7,3%	10,5%	10,9%
-3	13,4%	9,9%	14,4%	14,8%
dt-1	162	120	174	180

yt	Επιτόκιο $rt = 1.8\%$			
3	-1,9%	-1,4%	-2,0%	-2,1%
1	1,3%	1,0%	1,4%	1,4%
0	2,9%	2,2%	3,1%	3,2%
-1	4,6%	3,4%	4,9%	5,1%
-3	8,0%	5,9%	8,6%	8,9%
	dt-1	162	120	174
				180

yt	Επιτόκιο $rt = 1.5\%$			
3	-2,4%	-1,7%	-2,5%	-2,6%
1	0,8%	0,6%	0,9%	0,9%
0	2,4%	1,8%	2,6%	2,7%
-1	4,1%	3,0%	4,4%	4,5%
-3	7,5%	5,6%	8,1%	8,4%

Οι πίνακες 'ομιλούν' και δείχνουν από μόνοι τους ότι οι κυρίαρχες παράμετροι για τη βιωσιμότητα του ΔΧ δεν είναι το ύψος του ΔΧ αλλά τα επιτόκια δανεισμού, οι ρυθμοί ανάπτυξης και τα λελογισμένα και αυστηρά ελέγξιμα από την εκάστοτε κυβέρνηση πρωτογενή πλεονάσματα.

Έτσι, είναι ευνόητο ότι:

1. Όσον αφορά τα επιτόκια, θα πρέπει να επιδιωχθεί: μείωση (στοχεύοντας σε επιτόκια 1-1,5%), σταθεροποίηση στο επίπεδο αυτό και επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής του χρέους (στοχεύοντας σε περίοδο άνω των 50 ετών).

2. Όσον αφορά τους ρυθμούς ανάπτυξης, θα πρέπει να επιδιωχθεί: αύξηση (στοχεύοντας σε ρυθμούς 2-3%) και για να γίνει αυτό χρειάζονται: αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας, πολιτική σταθερότητα, βούληση και αποφασιστικότητα, ολοκλήρωση των μεταρρυθμίσεων και πιστή εφαρμογή τους, δημιουργία καλού κλίματος και ψυχολογίας αγοράς, μαζί με τους άλλους παράγοντες που παρατέθηκαν παραπάνω.

3. Όσον αφορά τα πρωτογενή αποτελέσματα, θα πρέπει να συνεχιστεί ο αυστηρός έλεγχος και εφαρμογή της δημοσιονομικής πολιτικής, θα πρέπει να επιδιωχθούν πρωτογενή πλεονάσματα (στοχεύοντας σε λελογισμένα πρωτογενή πλεονάσματα, όπως εξάλλου προβλέπεται και στο ΜΠΔΣ).

4. Όσον αφορά το ύψος του ΔΧ, θα πρέπει να επιδιωχθεί η εξυπηρέτηση και απομείωσή του με αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, αποκρατικοποιήσεις, ανάκληση/φορολόγηση αδήλωτων παράνομων καταθέσεων Ελλήνων σε τράπεζες του εξωτερικού, ανάληψη του κόστους ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών από το ESM μαζί με τους άλλους τρόπους που αναφέρθηκαν παραπάνω.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίνακας 0: Βασικές Έννοιες

Δημόσιο Χρέος (ΔΧ)

Δημόσιο Χρέος (ΔΧ) είναι το σύνολο των οφειλών του ευρύτερου δημόσιου τομέα (κυβέρνηση, περιφέρεια, νομαρχία, δήμος κλπ.). Το ΔΧ μεταβάλλεται από έτος σε έτος κατά το ποσό που ο ετήσιος κρατικός προϋπολογισμός μεταβάλλεται (αυξάνεται όσο είναι το έλλειμμα, ή μειώνεται όσο είναι το πλεόνασμα). Ανάλογα με την προέλευση του, το ΔΧ διακρίνεται σε εσωτερικό, έναντι δανειστών στο εσωτερικό της χώρας και εξωτερικό, οφειλόμενο σε ξένους δανειστές. Το ΔΧ εκφράζεται ονομαστικά ή/και συνηθέστερα ως εκατοστιαίο ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ). Σύμφωνα με τη συνθήκη του Μάαστριχτ, το ΔΧ πρέπει να είναι μικρότερο από το 60% του ΑΕΠ ή να βαίνει προς αυτόν το στόχο και τα ελλείμματα του προϋπολογισμού μικρότερα από 3% του ΑΕΠ.

Δανεισμός και Αποπληρωμή

Δανεισμός και Αποπληρωμή

Οι χώρες, συνήθως, δεν μπορούν από τα έσοδα τους να καλύψουν τις ανάγκες εξυπηρέτησης του χρέους των και προσφεύγουν σε εσωτερικό ή/και εξωτερικό δανεισμό για να μπορούν να πληρώνουν τα δάνειά τους. Ο δανεισμός γίνεται με δάνεια, έντοκα γραμμάτια και ομόλογα (συνήθως). Έτσι οι χώρες, παίρνουν ένα ποσό από κάποιον δανειστή και σε αντάλλαγμα παραδίδουν ομόλογα (χρεόγραφα). Τα ομόλογα εκτός από την υποχρέωση να εξοφληθούν μετά από συγκεκριμένο χρονικό διάστημα έχουν και τον ετήσιο τόκο που πρέπει να πληρωθεί στους ομολογιούχους με τη μορφή κουπονιού. Οι ομολογιούχοι κάθε χρόνο παραδίδουν τα κουπόνια και εισπράττουν τον αντίστοιχο τόκο. Κάθε χώρα μέσα σε μια χρονιά εξοφλεί τα κουπόνια (τόκους) και τα ομόλογα (χρεολύσια) που λήγουν.

Spread

Είναι η διαφορά των επιτοκίων με τα οποία δανίζεται μια χώρα σε σχέση με τα επιτόκια που πληρώνει η Γερμανία για τον δικό της δανεισμό. Έτσι, αν η Γερμανία δανίζεται με 2% επιτόκιο και η Ελλάδα με επιτόκιο 5%, τότε: το Spread είναι $(5-2) \times 100 = 300$ μονάδες βάσης. Έχει οριστεί, ως σημείο αναφοράς, η Γερμανία διότι θεωρείται η πιο σταθερή και ισχυρή οικονομία στην Ευρωζώνη.

Απεχθές Χρέος

Ορίζεται ένα χρέος, όταν υπάρχουν τρεις προϋποθέσεις: (1) Τα δάνεια εσυμφωνήθησαν χωρίς τη συγκατάθεση των πολιτών, (2) Τα ποσά που εισέρευσαν από τα δάνεια εσπαταλήθησαν κατά τρόπο που αντιβαίνει στα συμφέροντα και τις ανάγκες του έθνους και (3) Ο πιστωτής ήταν ενήμερος γι' αυτή την κατάσταση.

Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν

Είναι ο πλούτος μιας χώρας. Το ονομαστικό ΑΕΠ αποτιμά την αξία των αγαθών και υπηρεσιών σε τρέχουσες τιμές. Το πραγματικό ΑΕΠ αποτιμά την αξία των αγαθών και υπηρεσιών σε σταθερές τιμές του έτους βάσης. Η προσαρμογή του ονομαστικού σε πραγματικό ΑΕΠ γίνεται με την χρήση του αποπληθωριστή του ΑΕΠ. Η μέτρηση του ΑΕΠ (σύμφωνα με τον esa 2010 european system of accounts) γίνεται με τρεις προσεγγίσεις: (1) Η προσέγγιση Παραγωγής, (2) Η προσέγγιση Δαπάνης και (3) η προσέγγιση Εισοδήματος. Όλες οι προσεγγίσεις δίνουν την ίδια τιμή ΑΕΠ. Συνηθέστερη είναι η προσέγγιση Δαπάνης η οποία συναρτάται από (1) την καταναλωτική δαπάνη των Νοικοκυριών, των Μη Κερδοσκοπικών Ιδρυμάτων που Εξυπηρετούν Νοικοκυριά (ΜΚΙΕΝ) και της Γενικής Κυβέρνησης (Καταναλωτική Δαπάνη), (2) τον Ακαθάριστο Σχηματισμό Παγίου Κεφαλαίου και τη Μεταβολή Αποθεμάτων (Επενδύσεις) και (3) τις Εξαγωγές μείον τις Εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών (Εισαγωγές, Εξαγωγές).

Συνολικό Αποτέλεσμα (Έλλειμμα / Πλεόνασμα)

Συνολικό Έλλειμμα/Πλεόνασμα είναι η διαφορά μεταξύ του συνόλου των δαπανών και του συνόλου των εσόδων, ενώ, Πρωτογενές Έλλειμμα/Πλεόνασμα είναι η διαφορά μεταξύ του συνόλου των δαπανών και του συνόλου των εσόδων, εξαιρουμένων των τόκων του ΔΧ.

Βιώσιμο Χρέος

Είναι το χρέος, όταν η κυβέρνηση μπορεί να το εξυπηρετεί χωρίς να απαιτείται μια εξωπραγματική προσαρμογή εσόδων ή δαπανών. Έτσι, δεν πρέπει να υπάρχει: μεσοπρόθεσμα πρόβλημα φερεγγυότητας ή αξιόχρεου και βραχυπρόθεσμα πρόβλημα ρευστότητας (ανταπόκριση στις υποχρεώσεις όταν λήγουν).

		Τρέχουσες Τιμές (σε εκατ. €)					
		2008	2009	2010	2011	2012	2013
B.1*	ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	242.096	237.431	226.210	207.752	194.204	182.438
P.1	Παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών (σε βασικές τιμές)	389.343	374.972	356.749	325.423	307.089	287.966
P.2	Ενδιάμεση ανάδραση (σε αγοραίες τιμές)	175.410	162.755	157.104	143.120	135.874	127.421
B.1**	Ακαθάριστη προστιθέμενη αξία (σε βασικές τιμές)	213.933	212.216	199.645	182.302	171.216	160.544
D.21	Φόροι επί των προϊόντων	28.632	25.663	26.912	25.809	23.333	22.237
D.31	Επιδοτήσεις επί των προϊόντων	468	448	348	360	345	343
B.1**	ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΔΑΠΑΝΗΣ	242.096	237.431	226.210	207.752	194.204	182.438
P.3	Τελική καταναλωτική δαπάνη Νοικοκυριών	161.222	160.460	154.145	140.658	130.197	125.448
P.3	Τελική καταναλωτική δαπάνη ΜΚΙΕΝ	3.420	4.080	4.294	4.406	4.505	4.460
P.3	Τελική καταναλωτική δαπάνη Γενικής Κυβέρνησης	49.050	54.007	48.900	44.085	41.089	36.472
P.3	Τελική καταναλωτική δαπάνη (Σύνολο)	213.692	218.547	207.340	189.149	175.791	166.381
P.51	Ακαθάριστος Σχηματισμός Παγίου Κεφαλαίου	57.445	49.685	39.056	31.997	22.744	20.452
P.52	Μεταβολή Αποθεμάτων	2.392	-6.207	-786	836	4.377	1.014
P.6	Εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	56.568	45.147	49.984	52.880	54.838	55.147
P.7	Εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	88.001	69.742	69.384	67.110	63.546	60.555
B.1**	ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	242.096	237.431	226.210	207.752	194.204	182.438
D.1	Αμοιβές εξαρτημένης εργασίας	82.393	84.433	81.035	73.465	66.371	59.306
B.2	Ακαθάριστο λειτουργικό πλεόνασμα / μικτό εισόδημα	133.143	129.547	120.553	110.750	106.205	102.202
D.2	Φόροι επί της παραγωγής και των εισαγωγών	30.030	27.125	27.891	27.551	25.044	24.115
D.3	Επιδοτήσεις	3.470	3.675	3.270	4.014	3.415	3.185

Πίνακας 1: ΑΕΠ Ετών 2008-2013 (Εκατ. €) Πηγή: ΕΣΑ

	2012	2013	2014*	2015**
A. Ομόλογα	86.287	76.296	66.568	73.712
Ομόλογα στην αγορά εσωτερικού	81.768	73.415	63.791	71.052
Ομόλογα στις αγορές εξωτερικού	4.398	2.720	2.640	2.548
Τιλοποιήσεις στο εξωτερικό	220	161	137	112
B. Βραχυπρόθεσμα Πίνακι	18.257	14.971	15.115	15.113
Έντοκα Γραμμάτια	18.237	14.852	15.000	15.000
Έντοκα Γραμμάτια σε φυσικούς τίτλους	120	119	115	113
Γ. Δάνεια	200.893	230.211	235.117	225.475
Δάνεια Τραπεζών Ελλάδος	5.212	4.735	4.284	3.792
Λοιπά Δάνεια Εσωτερικού	119	116	110	105
Ειδικά και Διακεντρικά Δάνεια	7.069	7.004	6.770	6.300
Δάνεια Μηχανοκρομ. Στήριξης	183.099	213.152	218.953	210.418
Λοιπά Δάνεια Εξωτερικού	5.384	5.204	5.020	4.860
Δ. Βραχυπρόθεσμα Δάνεια	0	0	5.000	7.000
Πώληση τίτλων με σύμφωνο υποκαταβολής (προς)			5.000	7.000
E. Σύνολο χρέους Κεντρικής Διοίκησης (A+B+Γ+Δ)	305.537	321.478	321.800	321.300
(ως % του ΑΕΠ)	157,3%	176,2%	179,8%	173,8%
ΑΕΠ	194.204	182.438	178.984	184.870

* Έκτιμήσεις **Προβλέψεις
Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Πίνακας 2: Σύνθεση ΔΧ (Εκατ. €)

Πίνακας 3: ΔΧ (Εκατ. €)

	2012	2013	2014*	2015**
A. Χρέος Κεντρικής Διοίκησης	305.537	321.476	321.800	321.300
B. Χρέος ΝΠΙΔΔ, κάρτα κ.λπ. μείον επενδύσεις σε τίτλους ΕΔ	6.580	5.413	3.400	2.800
Γ. Χρέος Κεντρικής Κυβέρνησης κατά ΕΣΑ (Α+Β)	312.126	326.891	325.200	324.100
Δ. Χρέος ΟΤΑ, ΟΚΑ μείον ενδοθερηπικό χρέος	-7.435	-7.758	-7.200	-7.200
Ε. Χρέος Γενικής Κυβέρνησης (Γ+Δ)	304.691	319.133	318.000	316.900
(ως % του ΑΕΠ)	156,9%	174,9%	177,7%	171,4%
ΑΕΠ	194.204	182.438	178.944	184.870

* Εκτιμήσεις ** Προβλέψεις

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Πίνακας 4: Μέση Υπολειπούμενη Φυσική Διάκριση ΔΧ

Ημερομηνία	Μέση Διάκριση σε έτη		
	Χρέος σε ευρώ	Χρέος εκτός θύρας ευρώ	Συνολικό χρέος
31/12/2011	6,28	3,21	6,30
30/12/2012	15,72	2,36	15,29
30/09/2013	16,54	3,76	16,02
30/09/2014	17,09	4,16	16,50

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Πίνακας 5: Δαπάνες Εξοικονόμησης ΔΧ (Εκατ. €)

	Χροιάσια			Τόκοι			Παράλληλες δαπάνες	Τόκοι και παράλ. δαπάνες	Γενικό σύνολο
	Συνολ.	Εθν. νομ.	Εύνολο	Συνολ.	Εθν. νομ.	Σύνολο			
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)			
1993	1.400	3.307	4.707	692	5.536	6.228	135	6.363	11.070
1994	1.619	5.543	7.162	913	8.077	8.990	190	9.180	16.342
1995	1.952	6.955	7.907	1.214	7.094	9.098	207	9.405	17.312
1996	1.894	8.369	10.263	1.263	8.378	9.641	339	9.980	20.243
1997	3.057	7.088	10.145	1.348	7.461	8.809	308	9.117	19.262
1998	3.550	6.132	9.682	1.625	7.393	9.018	170	9.189	18.870
1999	2.682	6.599	9.251	1.532	7.758	9.290	101	9.391	18.642
2000	4.640	8.491	13.131	1.922	7.577	9.499	59	9.557	22.688
2001	2.566	9.052	11.618	719	8.570	9.289	39	9.328	20.946
2002	2.397	17.883	20.280	391	8.144	8.535	59	8.594	28.874
2003	1.204	19.599	20.763	180	9.028	9.208	70	9.278	30.041
2004	667	17.777	18.444	85	9.198	9.283	72	9.355	27.799
2005	751	19.628	20.379	106	9.508	9.616	71	9.687	30.056
2006	65	16.524	16.589	92	9.349	9.441	56	9.497	26.086
2007	43	22.152	22.195	74	9.583	9.657	71	9.728	31.923
2008	424	25.822	26.246	82	11.052	11.134	72	11.206	37.452
2009	375	29.760	29.135	39	12.145	12.184	141	12.325	41.460
2010	199	19.614	19.773	104	12.873	12.977	246	13.223	32.996
2011	-129	28.976	28.847	372	15.758	16.130	218	16.348	45.195
2012	-1.355	25.261	23.906	603	11.530	12.133	631	12.764	36.672
2013	2.110	10.647	12.757	848	5.173	6.021	150	6.171	18.928
2014*	3.340	21.590	24.930	961	4.639	5.600	151	5.751	30.681

* Εκτιμήσεις

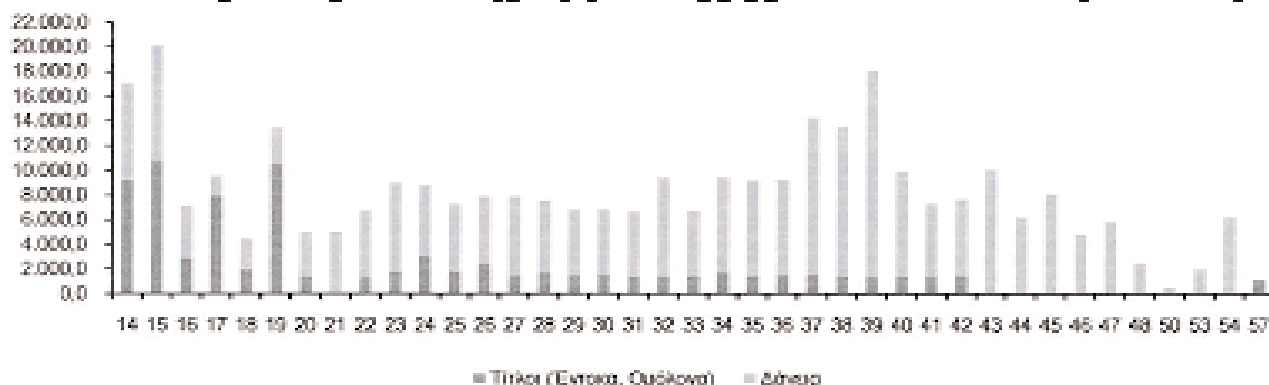
Σημειώσεις α) Από το 2008 και έπειτα περιλαμβάνονται και οι δαπάνες προσαρμογών-ΕΣΑ Β6.

β) Δεν περιλαμβάνονται εξοικονομήσεις βραχυπρόθεσμου χρέους (όπως γραμμάτια ιδιωτικού τομέα, βραχυπρόθεσμοι τίτλοι εξωτερικού και ταμιακές διευκολύνσεις) οι οποίες εμφανίζονται στον Πίνακα 4.7.

γ) Από το 2012 στις παράλληλες δαπάνες περιλαμβάνονται και προμήθειες καταμίσωσης δανείων από το ΕΤΑΦ.

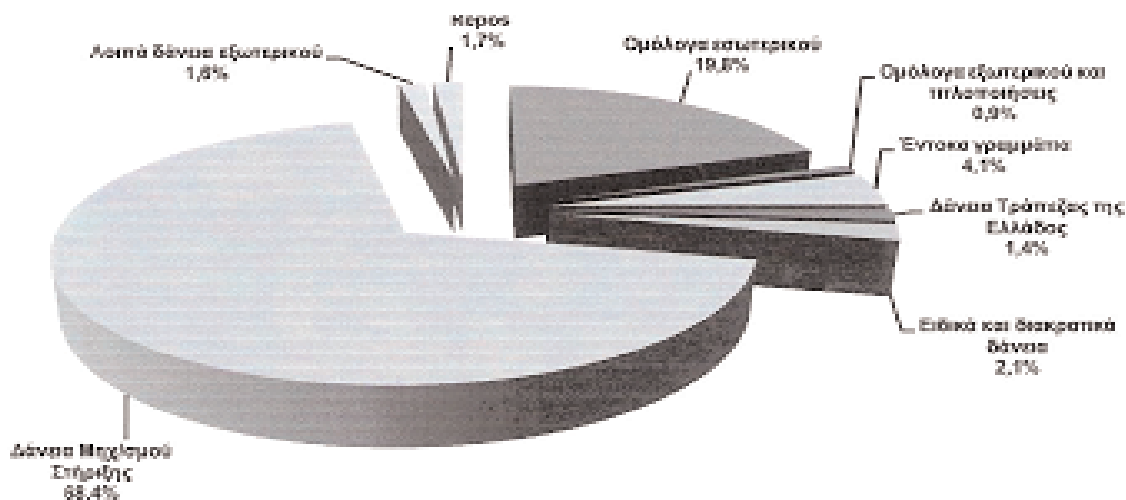
Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Πίνακας 6: Χρονοδιάγραμμα Δόξης ΔΧ 30/9/2014 (Εκατ. €)

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Πίνακας 7: Σύνθεση ΔΧ 30/9/2014 (€ κατ. €)

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Σχετικά και Άσχετα

Μία συγκομιδή γνωμικών και αφορισμών εκ μέρους του υπευθύνου συντάξεως με “σχετικά” και “άσχετα” προς την προηγούμενη εμπειριστατωμένη μελέτη του αντιπροέδρου του ΕΛΙΣΜΕ.

Αρχαία Γνωμικά

Τα δάνεια δούλους τους ελευθέρους ποιεΐ.

Μένανδρος, 4ος αιώνας π.Χ., Αρχαίος Έλληνας ποιητής

Κρίτων, τω Ασκληπιώ οφείλομεν αλετρύονα, απόδοτε και μη αμελήσετε

Σωκράτης, 469-399 π.Χ., Φιλόσοφος

μτφρ: Κρίτων, στον Ασκληπιώ χρωστάμε έναν κόκορα (τα τελευταία του λόγια• μάλλον το κώνειο είχε αρχίσει ήδη να επιδρά)

Λαβών απόδος άνθρωπε και λήψη πάλιν.

Μένανδρος, 4ος αιώνας π.Χ., Αρχαίος Έλληνας ποιητής

μτφρ: να ανταποδίνεις αυτό που παίρνεις, και θα ξαναπαίρεις

Αφορισμοί

Αν δεν έχεις λεφτά, πάρε δάνειο. Ποτέ μη ζητάς μικρά ποσά. Ζήτα όσα χρειάζεσαι, και πάντα να τα ξεπληρώνεις το συντομότερο δυνατό.

Αριστοτέλης Ωνάσης, 1900-1975, Έλληνας εφοπλιστής

Τράπεζα είναι το μέρος που σου δανείζουν χρήματα, αν μπορείς ν' αποδείξεις ότι δεν τα έχεις ανάγκη.

Mark Twain, 1835-1910, Αμερικανός συγγραφέας

Δάνεισε λεφτά σ' έναν εχθρό και τον κέρδισες.

Δάνεισε σ' έναν φίλο και τον έχασες.

Βενιαμίν Φραγκλίνος, 1706-1790, Αμερικανός πολιτικός & συγγραφέας

Τζέντλεμαν είναι κάποιος που πληρώνει τα χρέη του στα χαρτιά, ακόμα κι όταν ξέρει ότι τον έχουν κλέψει.

Λέων Τολστόι, 1828-1910, Ρώσος συγγραφέας

Οι πιστωτές έχουν καλύτερη μνήμη από τους οφειλότες.

Βενιαμίν Φραγκλίνος, 1706-1790, Αμερικανός πολιτικός & συγγραφέας

Το να δανείζεσαι δεν είναι πολύ καλύτερο από το να ζητιανεύεις. Όπως το να δανείζεις με τόκο δεν είναι πολύ καλύτερο από το να κλέβεις.

Gotthold Ephraim Lessing, 1729-1781, Γερμανός διαφωτιστής

Μερικοί άνθρωποι ντρέπονται τόσο πολύ όταν δανείζονται, που δεν τολμούν να επιστρέψουν τα δανεικά.

Frédéric Dard, 1921-2000, Γάλλος πολιτικός συγγραφέας

Στις 16 Σεπτεμβρίου 1985, όταν το Υπουργείο εμπορίου ανακοίνωσε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν πλέον εξωτερικό χρέος, η αμερικανική αυτοκρατορία πέθανε.

Gore Vidal, 1925-2012, Αμερικανός συγγραφέας

Μακάριοι οι νέοι ότι αυτοί κληρονομήσωσι το Δημόσιο Χρέος.

Herbert Hoover, 1874-1964, Αμερικανός πρόεδρος [1929-1933]

Χρωστάμε σ' όσους ήρθαν πέρασαν, θα 'ρθουν, θα περάσουν.

Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί.

Κωστής Παλαμάς, 1859-1943, Ποιητής

Η ΔΥΣΗ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ

Του Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου ΠΝ
Επιτίμου Διοικητού Σ.Ν.Δ.-Προέδρου ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Η Ευρώπη τρομοκρατημένη, αποσβολωμένη και σα-στισμένη πενθεί μέσα στο σπίτι της και μετρά τις σφαίρες του Αλλάχ που αφαιρούν ανθρώπινες ζωές και Δυτικές αξίες. Τα αστικά της πολιτικά κόμματα, δηλώνουν, όπως πάντα, συντετριμμένα και καταδικάζουν τις τελευταίες αποτρόπαιες τρομοκρατικές ενέργειες στο Παρίσι.

Στα τηλεοπτικά κανάλια, οι ευαισθητοποιημένοι διανοούμενοι πασχίζουν να προσδιορίσουν εάν τα αίτια των πράξεων αυτών οφείλονται περισσότερο στις στέρσεις και τους κοινωνικούς αποκλεισμούς των μουσουλμάνων νέων της Ευρώπης ή στα ψυχολογικά τραύματα που προκαλούν οι Δυτικές παρεμβάσεις στην Μ. Ανατολή και την Αφρική.

Οι σοσιαλιστές σπεύδουν μετ' επιτάσεως να εξηγήσουν τις διαφορές μεταξύ Ισλάμ και Τζιχάντ και να ανανεώσουν το όνειρο της πολυπολιτισμικής κοινωνίας και της παγκοσμιοποιήσεως, που ελάχιστοι κακοί «τζιχαντιστές» και «ισλαμοφοβικοί ακροδεξιοί», πασχίζουν να αμαυρώσουν. Η επωδός όλων είναι ότι εάν οι άνεργοι μουσουλμάνοι των αστικών προαστίων εργασθούν και συντονισθούν καλλίτερα τα κατασταλτικά ευρωπαϊκά μέτρα το όλο θέμα αντιμετωπίζεται.

Ενοχικοί Ευρωπαίοι πολιτικοί και πολίτες, είναι έτοιμοι να υπερασπισθούν, μέχρι θανάτου, τα δικαιώματα των «μετριοπαθών» μουσουλμάνων της Ευρώπης, οι οποίοι άλλωστε δια των εκπροσώπων τους καταδικάζουν τα συμβάντα (οποίο ατράνταχτο άλλοθι... αλήθεια). Οι Κυβερνήσεις, στην εσχάτη των περιπτώσεων και εάν τα ποσοστά των ακροδεξιών ευρωπαϊκών κομμάτων αυξηθούν περαιτέρω ίσως λάβουν δειλά όσα μέτρα είναι αναγκαία για την επανεκλογή τους. Εξ άλλου οι αγορές, με μοναδικό τους κριτήριο την οικονομία δεν ενδιαφέρονται για την προέλευση και τις πεποιθήσεις του εργατικού δυναμικού και ωθούν τις κυβερνήσεις να κρατούν τις πόρτες της γηρασμένης Ευρώπης ανοικτές για την μαζική αναπλήρωση ενεργού πληθυσμού από την Ασία και την Αφρική.

Μελαγχολεί κάποιος εάν αναλογισθεί την ιστορική πορεία της μικρής αυτής Ηπείρου με την κομβική συμβολή στην πορεία της ανθρωπότητας. Διαχρονική της βάση η κλασική Ελλάδα του ορθού λόγου που γεννά γνώση, επιστήμες, ελευθερία και πολιτισμό. Μία ευσεβής κλασική Ελλάδα που ουδέποτε

όμως φοβήθηκε τους Θεούς της, ουδέποτε έθεσε «ουρανόσταλτους», άκαμπτους «θεϊκούς» νόμους να ρυθμίζουν τα της Πολιτείας αλλά αντιθέτως οι ενσυνείδητοι πολίτες της, υπήρξαν οι θεματοφύλακες της Δημοκρατίας και των νόμων της. Η κραταιά Ρώμη κατακτά την Ελλάδα και συμπληρώνει από αυτήν το μεγάλο γλωσσικό και πολιτισμικό της κενό, δημιουργώντας έτσι τον Ελληνορωμαϊκό πολιτισμό. Στο πολιτισμικό αυτό οικοδόμημα προσετέθησαν και στοιχεία ηθικής του Χριστιανισμού. Ο Θεοκρατικός Μεσαίωνας εν τούτοις και η ανατροπή των νόμων της Πολιτείας από αυθαίρετες θεολογικές ερμηνείες αυτών που δηλώνουν εκπρόσωποι του Θεού στην Γη, ενισχύει την απολυταρχία, τον σκοταδισμό, οδηγεί σε φανατισμό και μίσος, στον διωγμό κάθε αμφισβήτησεως και σε εκατομμύρια νεκρών. Ο πολιτισμός και η επιστήμη χάνονται για αιώνες. Η εκ νέου ανακάλυψη της κλασικής Ελλάδος έδωσε νέο χρώμα, όραμα και ελπίδα στην Ευρώπη, η οποία μέσα από ποταμούς αίματος και με αποκορύφωμα την Γαλλική επανάσταση, έφθασε στην σημερινή της μορφή των Δημοκρατικών κοσμικών της κρατών. Με όλες τις ατέλειές τους τα σημερινά Δυτικά κράτη, αποτελούν υπόδειγμα διακυβερνήσεως, πολιτισμού, προστασίας θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και βιοτικού επιπέδου για ολόκληρο τον πλανήτη, καθώς και πόλο έλξεως ακόμη και γι όλους αυτούς που μισούν την «άθνη», «ορθολογική» και «διεφθαρμένη» Δύση.

Είναι αυτές οι μακράιωνες Δυτικές κατακτήσεις που διακυβεύονται σήμερα. Το πρόβλημα είναι ότι ο αντίπαλος με διαρκή αθρόα εισβολή ευρίσκεται στο σπίτι της Ευρώπης και την κατακτά εσωτερικά, βήμα - βήμα και μέσα από άνισο αγώνα. Ο ορθός λόγος και το κοσμικό κράτος δημιουργούν Δημοκρατία, λογική σκέψη, κράτος δικαίου, πολιτισμό, ευαισθησίες, αναστολές και δεσμεύσεις. Στον αντίποδα, η τυφλή πίστη σε «θεϊκές αποκαλύψεις» που υπερσχύουν των ανθρωπίνων κανόνων, καθώς και σε αίολες μεταφυσικές υποσχέσεις, μετατρέπουν τους ανθρώπους σε φανατικά και αδίστακτα υποκείμενα, έτοιμα να αφανίσουν και να αφανιστούν όταν ο «εκπρόσωπος του Θεού» τους υποδείξει τον εχθρό. Οι αποτρόπαιες πράξεις και η τελική αυτοκτονία, τελούνται με χαρά και τιμή λόγω της «αιώνιας και επουράνιας» ανταμοιβής που περιμένει τον πιστό «μάρτυρα». Είναι δυσχερής ο εντοπισμός των αιτίων της ισλαμι-

κής τρομοκρατίας, με δυτική λογική προσέγγιση όταν ο δρων εμφορείται από μεταφυσικές ιδεοληψίες. Το Ισλάμ ως θρησκεία δεν φοβίζει την ανεξίθρησκη Δύση αλλά ασφαλώς την τρομάζουν οι άρρηκτα συνυφασμένες με αυτό πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές και πολιτισμικές προεκτάσεις που ευρίσκονται στον αντίποδα του Δυτικού κεκτημένου.

Ακόμη και στα κράτη που επικρατεί απλώς το Ισλάμ και όχι ο ισλαμικός νόμος, διαπιστώνεται ότι δεν υπάρχουν ελευθερίες Δυτικού τύπου και η τύχη των εκεί μειονοτήτων είναι στην καλύτερη περίπτωση επισφαλής, γεγονός που προκαλεί την φυγή τους. Στα κράτη αυτά οι λεγόμενοι «μετριοπαθείς» μουσουλμάνοι πανηγυρίζουν στους δρόμους μετά από κάθε «θεάρεστη» πράξη των τζιχαντιστών κατά της Δύσεως. Οι μουσουλμάνοι της Δύσεως καταδικάζουν για προφανείς λόγους τις πράξεις αυτές, αλλά τηρούν επιδεικτικά και με ευλάβεια κάθε πολιτική, κοινωνική και πολιτισμική δέσμευση που τους επιβάλλει η θρησκεία και τους καθιστά αναφομοίωτους και διακριτούς από την υπόλοιπη Δυτική κοινωνία. Ονειρεύονται την ημέρα που θα καταστούν πληθυσμιακή πλειοψηφία, ώστε με Δυτικές δημοκρατικές μεθόδους να ψηφίσουν την κατάργηση των ευρωπαϊκών ελευθεριών και την επάνοδο σε νέο μεσαίωνα. Δεν έχει γίνει αντιληπτή μέχρι στιγμής οιαδήποτε έμπρακτη ειλικρινής μεταμέλεια των «μετριοπαθών» μουσουλμάνων, με την παράδοση στην αστυνομία κάποιων ακραίων ισλαμιστών ή την προληπτική καταγγελία στις αρχές, ισλαμιστών που προετοιμάζουν τρομοκρατικά κτυπήματα.

Οι ανωτέρω προβλέψεις με τις επερχόμενες ανυπολόγιστες επιπτώσεις για τα σημερινά παιδιά της Ευρώπης, δεν αποτελούν κινδυνολογία αλλά απλά μαθηματικά δεδομένα, στα οποία συνυπολογίζονται οι υφιστάμενοι μουσουλμανικοί πληθυσμοί στην Ευρώπη, οι ρυθμοί και οι τάσεις των εισερχομένων ετησίως μουσουλμάνων μεταναστών, ο ρυθμός γεννήσεων τόσο αυτών όσο και της Δυτικής κοινωνίας, η αυξητική τάση του πληθυσμού στον πλανήτη, τα γεωγραφικά σημεία που αυτή συμβαίνει και οι παράγοντες που επιδρούν στην μετανάστευση (π.χ. βιοτικό επίπεδο, κλίμα, κυβερνητικές ή άλλες πιέσεις κ.λπ.).

Η Δύση οφείλει να κατανοήσει ότι δεν έχει ηθικό δικαίωμα να επιβάλει, ως νέος σταυροφόρος, τις αξίες και τον πολιτισμό της σε ολόκληρο τον πλανήτη. Πίσω από διεθνιστικές και φιλειρηνικές έννοιες όπως «παγκόσμια διακυβέρνηση», «οικουμενική Δημοκρατία», «οικουμενική διάσταση της μοναδικής θρησκείας», «πολίτες του κόσμου» κ.λπ., κρύβονται συνήθως τα πλέον δόλια σχέδια καταπατήσεως της

διαφορετικότητας και της βίαιης ισοπεδώσεως (φυσικής, πολιτισμικής, θρησκευτικής) των λαών της υφελίου. Παράλληλα εν τούτοις οι επίδοξοι εσωτερικοί ανατροπείς της Δύσεως θα πρέπει να λάβουν ξεκάθαρο μήνυμα ότι η τρομοκρατία δεν θα ανακόψει την θεμιτή προάσπιση των ζωτικών Δυτικών συμφερόντων, όπου και όταν απαιτείται.

Τα αστικά ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα αν αντιληφθούν έστω και τώρα την αναντιστοιχία της αντιλήψεως και των ενεργειών τους με την κοινή γνώμη η οποία βιώνει, κινδυνεύει και ανέχεται καθημερινά μουσουλμανικούς κυρίως πληθυσμούς της διπλανής πόρτας, με εντελώς διαφορετικό κώδικα επικοινωνίας, δεοντολογίας και ηθικής. Όταν για τους μουσουλμάνους δικαιολογείται ο θάνατος λόγω προσβολής του Προφήτου καθώς και ο λιθοβολισμός της μάνας, αδελφής ή συζύγου για «λόγους τιμής», ο μόνος τρόπος για να αποφύγει στο μέλλον μία ευρωπαϊά τον «δικαιο» βιασμό της θα είναι η μπούργκα, αφού η Δυτική ενδυμασία προκαλεί και χαρακτηρίζει τα «ελαφρά» ήθη της φέρουσας αυτήν. Εάν οι ευρωπαϊκές ηγεσίες συνεχίσουν να διστάζουν τότε η δημοκρατική Ευρώπη θα κινδυνεύσει και από την απολυταρχική ακροδεξιά η οποία θα κατακτήσει δημοκρατικά την εξουσία βάζοντας σε νέες περιπέτειες την ταλαιπωρη Ηπειρο.

Το «μετέωρο» βήμα της Ευρώπης, πρέπει να σταθεροποιηθεί πριν είναι αργά. Η Δημοκρατία προασπίζει ατομικές ελευθερίες αλλά όταν διακυβεύεται η ύπαρξή της, χρειάζεται πρωτίστως αυτοπροστασία και θέσπιση απλών και ξεκάθαρων κανόνων. Απαιτείται θέσπιση ποσοτικών και ποιοτικών κριτηρίων εισερχομένων μεταναστών καθώς και αναλογική κατανομή τους. Η Ευρώπη οφείλει να διατηρήσει μέχρι κεραίας ολόκληρο το πολιτισμικό της οικοδόμημα στο εσωτερικό, δίχως αποκλίσεις και αστερίσκους για κάθε διαβιούντα στην επικράτειά της. Ο μακροχρόνιος μετανάστης εντός της Ευρώπης δεν θα πρέπει να δημιουργεί πολιτισμικούς θύλακες αλλά αντιθέτως να ενσωματώνεται πλήρως και έμπρακτα στον πολιτικό και κοινωνικό Δυτικό τρόπο ζωής, καθώς και στον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Η θρησκευτική λατρεία αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα στον βαθμό που δεν θίγει τα προαναφερθέντα. Τυχόν δυσπροσαρμογή των μεταναστών εντός της χώρας που τους φιλοξενεί και αυτοί επέλεξαν, θα πρέπει να επιφέρει την άμεση και οριστική απέλασή τους, βάσει σειράς κριτηρίων.

Κάθε ευρωπαίος πολίτης έχει δικαίωμα στην αυτοάμυνα όταν διακυβεύονται υπαρξιακά του συμφέροντα.

11 Ιανουαρίου 2015

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Του κ. Δημητρίου Ζακοντίνου
Οικονομολόγου- Αντιπροέδρου ΕΛΙΣΜΕ

Παρακολουθώντας τις εξελίξεις στην Ουκρανία παρατηρούμε ότι η Διεθνής ειδησεογραφία, αναφέρεται κατά τεκμήριο στην περιγραφή της σύγκρουσης μεταξύ των δυνάμεων ασφαλείας που ελέγχονται από την κυβέρνηση του Κιέβου και των αυτονομιστών των ανατολικών επαρχιών, στην ανθρωπιστική κρίση που έχει προκληθεί αλλά κυρίως στην συμπεριφορά και στην αντίδραση των χωρών της Δύσης (ΗΠΑ-Ε.Ε- ΚΑΝΑΔΑΣ-ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ) κατά της Ρωσίας στην οποία προσάπτουν, όχι μόνο την υποκίνηση της ανταρσίας, αλλά και την συνεχή ενίσχυση των αυτονομιστών με κάθε μέσο, προκειμένου αυτοί να αντιπαρατίθενται με επιτυχία κατά των δυνάμεων της Ουκρανικής κυβέρνησης.

Όμως σπάνια και σχεδόν με φειδώ, γίνεται κάποια αναφορά για την οικονομική και δημοσιονομική διάσταση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει αυτό το Κράτος.

Και όμως, αυτό που έχει δημιουργήσει το τεράστιο πρόβλημα στην Ουκρανία δεν είναι μόνο οι μασκοφόροι των ανατολικών επαρχιών, έστω και αν αυτοί εξοπλίζονται από τους Ρώσους, όσο η οικονομία, που έχει φέρει την χώρα στο χείλος της καταστροφής καθόσον αντιμετωπίζει μια πρωτοφανή ύφεση αλλά και παντελή έλλειψη ρευστότητας.

Για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης, ήδη από τον περασμένο χρόνο, στον απόηχο της επανάστασης της πλατείας MAINTAN και της εισβολής της Ρωσίας στην Κριμαία, το ΔΝΤ είχε εγκρίνει μία πίστωση στην Ουκρανία ύψους \$ 17 δις. Μέχρι σήμερα έχουν εκταμιευθεί \$ 4,7 δις.

Όσο για τα υπόλοιπα σύμφωνα με την Γενική Διευθύντρια κα LAGARDE θα εκταμιεύονται σύμφωνα με την πορεία υλοποίησης των προϋποθέσεων και όρων της σύμβασης δανειοδότησης.

Βέβαια προκειμένου να αντισταθμιστούν οι ζημιές και οι δαπάνες που προκλήθηκαν από τα γεγονότα του 2014 αλλά και για να δοθεί κάποια προοπτική στην ανάκαμψη της οικονομίας ο Πρόεδρος Ποροσένκο ελπίζει σε μία διεύρυνση της χρηματοδότησης κατά \$15 διςτουλάχιστον.

Επιπρόσθετα ο διεθνούς φήμης χρηματιστής G. SOROS αξιολογώντας προφανώς την δεινή οικονομική κατάσταση της Ουκρανικής οικονομίας πρότεινε να εγκριθεί από τα διαθέσιμα της Ε.Ε. πακέτο χρηματοδότησης – μια πιστωτική γραμμή ύψους \$ 50 δις, σημειώνοντας παράλληλα, ότι η Ευρώπη θα πρέπει να αντιμετωπίζει την Ουκρανία όπως ακριβώς μία χώρα της ένωσης που έχει ανάγκη από οικονομική βοήθεια όπως, π.χ. αντιμετωπιζόταν η Ελλάδα.

Ωστόσο σύμφωνα, με πρόσφατη μελέτη που εκπονήθηκε από την Ε.Ε. η οικονομική κατάσταση της χώρας δεν περιγράφεται καθόλου ευοίωνη καθόσον η οικονομία της βρίσκεται σε βαθιά ύφεση η οποία προκαλείται εν πολλοίς και από την διατάραξη των σχέσεων της με την Ρωσία

αλλά και από το γεγονός ότι οι προσπάθειες προσαρμογής στα δεδομένα των υποδείξεων του ΔΝΤ δεν είχαν μέχρι σήμερα αποτέλεσμα, λόγω του ότι αποδείχθηκαν πολύ επώδυνες, πράγμα που καμία κυβέρνηση δεν ήταν πρόθυμη να τις ολοκληρώσει.

-Σύμφωνα δε με την μελέτη οι εξαγωγές έχουν μειωθεί πάνω από 15%, εξ' αιτίας και της μη χρησιμοποίησης των εδαφών που βρίσκονται ανατολικά, στη ζώνη των συγκρούσεων, αλλά και της μείωσης των παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας, επίσης, σύμφωνα με τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του "FUND DRAGON CAPITAL" που δραστηριοποιείται στη Ουκρανία, έχει χαθεί ένα επιπλέον 10% που επηρεάζεται από την επικρατούσα έκρυθμη κατάσταση. Βασικός όμως λόγος μείωσης των εξαγωγών ήταν η λήξασα στρατιωτική συνεργασία με την Ρωσία η οποία απορροφούσε και το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής της αεροπορικής βιομηχανίας «ANTONOV».

-Το ΑΕΠ της χώρας μειώθηκε κατά 5% σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο και η κατάσταση αυτή αναμένεται να επιδεινωθεί.

-Οι λιανικές πωλήσεις και η βιομηχανία της χώρας συρρικνώνονται.

Η πλέον άμεση ανησυχία εστιάζεται στο νόμισμα «χρίβνια» το οποίο έχει χάσει το 50% της αξίας του έναντι του \$, παρά την πολιτική ελέγχου συναλλάγματος και τα αποθεματικά είναι μικρότερα των \$ 6,4 δις .

-Ο πληθωρισμός τρέχει σε ποσοστό πάνω από 27% με συνέπεια μισθοί και συντάξεις να εξανεμίζονται.

Το εξωτερικό χρέος/ΑΕΠ από 40% στις αρχές του 2014 έφθασε στο 70% ενώ ποσά > \$7 δις πρέπει να πληρωθούν σε διάφορους πιστωτές εντός του έτους.

-Η Δημοσιονομική κατάσταση είναι τραγική και επιδεινώνεται με την προσπάθεια της κυβέρνησης να στηρίξει το νόμισμα χρησιμοποιώντας συναλλαγματικά αποθέματα.

Επιπλέον τα επίπεδα του Δημοσίου χρέους συνεχίζουν να αυξάνονται καθώς η κυβέρνηση προσπαθεί να κρατήσει το Ουκρανικό Τραπεζικό σύστημα στη ζωή με συνέπεια και σύμφωνα με την FITCH RATING ο λόγος ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ / ΑΕΠ να έχει τετραπλασιασθεί από το 2008-2014 και δεν θέλει μεγάλη προσπάθεια να αντιληφθεί κανείς ότι η πολιτική αυτή αντανάκλαται στην υποτίμηση της συναλλαγματικής ισοτιμίας, στα δημοσιονομικά ελλείμματα, την έλλειψη ανάπτυξης και στα below the line έξοδα, όπως η ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών και άλλων κρατικών εταιριών.

Τέλος σύμφωνα με την τράπεζα GOLDMAN SACHS για το τρέχον έτος προβλέπεται συρρίκνωση της παραγωγής κατά 8% πράγμα που μπορεί να προκαλέσει την αύξηση του Δημοσίου χρέους πάνω από 77%, περνώντας το κατώφλι του κινδύνου για μη βιωσιμότητα του χρέους σύμφωνα με το ΔΝΤ.

Παρατηρείται, λοιπόν, ότι η χώρα για να μην πτωχεύσει,

χρειάζεται Δυτική βοήθεια και όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω θα χρειασθούν τουλάχιστον \$15 δις πέραν των \$17 δις του ΔΝΤ.

Από την πλευρά της ΕΕ, δεν διαφαίνεται προς το παρόν να υπάρχει προοπτική έγκρισης ενός τέτοιου πακέτου, που σε κάθε περίπτωση όμως αν στο μέλλον εξετασθεί ένα τέτοιο ενδεχόμενο σαφώς θα συνοδεύεται και από ένα πρόγραμμα οικονομικών μεταρρυθμίσεων που η Ουκρανική κυβέρνηση θα πρέπει να υλοποιήσει

Οι μεταρρυθμίσεις αυτές σύμφωνα με πληροφορίες αναφέρονται στη μείωση κρατικών δαπανών σε ποσοστό τουλάχιστον 10%, στην ιδιωτικοποίηση εκατοντάδων κρατικών επιχειρήσεων. Με δεδομένο ότι μέχρι σήμερα ελάχιστα έχουν υλοποιηθεί από τις προηγούμενες απαιτήσεις των Δυτικών όσον αφορά τις μεταρρυθμίσεις η ανταπόκριση τους στις ανάγκες της κυβέρνησης Ποροσένκο είναι άκρως φειδωλή και οι ΗΠΑ προσφέρουν μόλις \$ 2 δις, ενώ η ΕΕ, μετά από πρόταση του προέδρου της commission J.C.JUNKER ένα ποσό ύψους €1,8 δις. Επίσης, η Γερμανική κυβέρνηση ανακοίνωσε €500 εκατ. πιστωτικές εγγυήσεις για το Κίεβο.

Για την αντιμετώπιση αυτής της χαώδους κατάστασης ο πρόεδρος Ποροσένκο έδωσε τα χαρτοφυλάκια των οικονομικών Υπουργείων, αλλά και της Εθνικής Τράπεζας, σε άτομα μη Ουκρανικής ιθαγένειας και μέχρι πρότινος μη Ουκρανικής υπηκοότητας, τα οποία έχουν σημαντική εμπειρία στις διεθνείς οικονομικές συναλλαγές, ευελπιστώντας ότι θα μπορέσουν να δημιουργήσουν συνθήκες ανάκαμψης της οικονομίας.

Έστω όμως και αν σχηματισθεί ένα οικονομικό “dream team”, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αγνοηθεί ούτε η τραγική οικονομική κατάσταση της χώρας, ούτε το γεγονός ότι μέχρι σήμερα ουδέποτε ολοκλήρωσε προηγούμενα προγράμματα του ΔΝΤ που αφορούσαν μεταρρυθμίσεις.

Επίσης δεν μπορεί να αγνοηθεί ούτε και η Ρωσία, η οποία περιμένοντας ίσως την άνοδο άλλων πολιτικών δυνάμεων στην κυβέρνηση της Ουκρανίας δείχνει ανοχή, όχι μόνο στην εξόφληση των υποχρεώσεων που προέρχονται από την πώληση Φ.Α., αλλά και στην άμεση ικανοποίηση απαιτήσεων της ύψους \$3 δις από την αγορά ομολόγων τον Δεκέμβριο 2013 με λήξη τον Δεκέμβριο 2015, που όμως σύμφωνα με όρο της σύμβασης, γίνονται άμεσα απαιτητά, εφόσον ο λόγος Εξωτερικού χρέους / ΑΕΠ γίνει μεγαλύτερος του 60%. Και όπως αναφέρθηκε πιο πάνω είναι ήδη >70%.

Για το θέμα αυτό, προς το παρόν, η Ρωσική κυβέρνηση τηρεί σιγή ιχθύος για τις προθέσεις της.

Όμως, το γεγονός αυτό μάλλον έχει θορυβήσει τους δυτικούς εταίρους οι οποίοι φοβούνται ότι οι πιστώσεις τους προς την Ουκρανία τελικά θα οδεύσουν προς τα ταμεία του Κρεμλίνου ενώ η μη εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης εκ μέρους της Ουκρανίας θα δημιουργήσει πιστωτικό γεγονός πράγμα που θα εμποδίσει την ολοκλήρωση του εγκεκριμένου χρηματοδοτικού προγράμματος του ΔΝΤ ύψους \$ 17,5 δις.

Επίσης δεν πρέπει να μας διαφεύγει όμως η αλλαγή στη ρητορική των Ευρωπαϊκών κυβερνήσεων για χαλάρωση των κυρώσεων κατά της Ρωσίας, πράγμα που ενδεχομένως να οφείλεται και στις επιπτώσεις από το ρωσικό εμπάργκο επί των οικονομιών τους, αλλά και στην προοπτική απαίτησης του Ρωσικού Δημοσίου κατά των Γαλλικών ναυπηγείων, λόγω της μη παράδοσης των ελικοπτεροφόρων τύπου ΜΙΣΤΡΑΛ ύψους € 2,7 δις.

Σε κάθε περίπτωση όμως, έστω και αν η Μόσχα περιμένει την πληρωμή των ομολόγων τον Δεκέμβριο 2015 ελάχιστα διαφοροποιεί το γεγονός ότι η προοπτική της Ουκρανικής Οικονομίας είναι άκρως δυσοίωνη.

Κατά συνέπεια η Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία ενδεχομένως να αντιμετωπίσει κατά το τρέχον έτος νέες χρηματοδοτικές ανάγκες των χωρών της όπως π.χ. της Ελλάδος, της οποίας η νέα κυβέρνηση επιθυμεί το τέλος της λιτότητας, αλλά και της Ισπανίας με το κόμμα των “PODEMOS”, που ίσως κερδίσει στις προσεχείς εκλογές, μάλλον θα συνεχίσει να αντιμετωπίζει με διπλωματικό τρόπο τα χρηματοδοτικά αιτήματα της Ουκρανίας μη επιθυμώντας ανάμειξη στα περιπλοκά προβλήματά της.

Παρόλα αυτά η Ουκρανική κυβέρνηση έχει καταρτίσει προϋπολογισμό που ήδη υλοποιεί το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα προκειμένου να συνεχισθεί η χρηματοδότηση.

Σε περίπτωση όμως που για οποιοδήποτε λόγο δεν υπάρξει περαιτέρω χρηματοδότηση, η Ουκρανία θα αντιμετωπίσει την κατάρρευση του χρηματοπιστωτικού της συστήματος και βέβαια μία τέτοια εξέλιξη αφ’ ενός σημαίνει νίκη για τη Ρωσία, αφ’ ετέρου εξάρτηση της Ουκρανίας από αυτή.

Πέραν των οικονομικών εξελίξεων και των επιπτώσεών τους η σημερινή προσπάθεια της κυβέρνησης του Κιέβου εστιάζεται παράλληλα και στην πλήρη εξάλειψη των αυτονομιστικών δυνάμεων και την ένταξη όλης της Ουκρανίας στις αρχές τις EUROMAIDAN που θα βοηθήσουν την πορεία της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ωστόσο εκτιμάται ότι η βοήθεια που λαμβάνουν από την Ρωσία οι αυτονομιστές, καθώς και η περίπλοκη κατάσταση που επικρατεί στη χώρα, μάλλον δεν θα της επιτρέψουν την επίλυση αυτού του σύνθετου προβλήματος, με συνέπεια η αστάθεια να συνεχισθεί για χρόνια και να αποτελεί σημείο τριβής μεταξύ Ουάσινγκτον και Μόσχας.

Τέλος σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αγνοηθεί και ο στρατηγικός στόχος των Δυτικών Δυνάμεων, και κυρίως των ΗΠΑ, που δεν είναι άλλος από το να έλθει αυτή η αντιπαράθεση στα σύνορα Ουκρανίας-Ρωσίας, εγκλωβίζοντας την Ρωσία σε μία, κατά τον ΖΜΠΠΓΚΝΙΟΥ ΜΠΡΕΖΙΝΣΚΥ, σπείρα αποσταθεροποίησης. Βέβαια όπως έχει γίνει ήδη αντιληπτό από τις μέχρι σήμερα κινήσεις τους, οι Ρώσοι δεν φαίνονται διατεθειμένοι να επιτρέψουν την υλοποίηση μιας τέτοιας πολιτικής με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Εμείς από την πλευρά μας εκφράζουμε μία ευχή για την ειρηνική επίλυση των προβλημάτων.

ΑΘΗΝΑ ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Λιβύη: Απόβαση στην Ευρώπη

Του Δρος Ευαγγέλου Βενέτη

Όταν δεν υπολογίζεις σωστά, ξεκινάς μια προσπάθεια με μεγάλο ποσοστό σφάλματος και δεν γνωρίζεις τι σου γίνεται, τότε «βγάζεις τα μάτια σου με τα ίδια σου τα χέρια.» Όταν μάλιστα δεν βάζεις μυαλό, συνεχίζοντας το ένα λάθος μετά το άλλο, τότε συνήθως «πέφτεις και στον λάκκο που έσκαψες για τους άλλους». Αυτό ισχύει απόλυτα αναφορικά με την γεωπολιτική στάση των νατοϊκών χωρών οι οποίες πρωτοστάτησαν το 2011 στην εισβολή της Λιβύης για την εκθρόνιση του Μοαμμάρ Καντάφι. Με την κοντόφθαλμη προοπτική εφήμερων οικονομικών ανταλλαγμάτων η Δύση, ανάμεσά τους και η Ελλάδα, πανηγύρισε ως επιτυχία της δημοκρατίας την πτώση του δικτάτορα Καντάφι τότε.

Τέσσερα χρόνια μετά η Λιβύη έχει μετατραπεί στην «Σομαλία της Μεσογείου» με το Ισλαμικό Κράτος να ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος της χωρίς καμία προοπτική επίλυσης της αστάθειας της χώρας. Αν συνδυασθεί η κατάσταση στη Λιβύη με την επιδείνωση της ασφάλειας στο εσωτερικό της Ευρώπης μετά τα χτυπήματα στην Γαλλία, την Δανία και αλλού, τότε η πρόσθεση βγάζει «Ισλαμικό Κράτος» ή «Χαλιφάτο». Και αν οι Ευρωπαίοι πολιτικοί νομίζουν ότι η Μεσόγειος αποτελεί ένα ασφαλές ανάχωμα απέναντι στην δράση του σουνιτικού πολιτικού Ισλάμ, τότε κάνουν μεγάλο λάθος, διότι οι μαχητές του Χαλιφάτου είναι πιο ευρηματικοί και προσαρμοστικοί στα εμπόδια που τους παρουσιάζονται κάθε φορά από ό,τι νόμιζε η Δύση.

Προχθές στις κεντρο-νότιες ακτές της Ευρώπης, στη Ν. Ιταλία, έγινε σαφές μετά από πολύ καιρό κάτι που υπήρχε εδώ και χρόνια: η χρήση της λαθρομετανάστευσης ως μέσου ασύμμετρου πολέμου των Σουνιτών Ισλαμιστών στο νότο της Ευρώπης, με πολλές ομοιότητες με την περίοδο του 8ου-9ου αι. ανάμεσα στο Βυζάντιο και το τότε Χαλιφάτο. Υπάρχουν αρκετά στοιχεία στις γεωπολιτικές εξελίξεις που συνιστούν ότι οι Σουνίτες Ισλαμιστές βλέπουν την λαθρομετανάστευση ως επικερδή διαδικασία για τον ιερό τους πόλεμο έναντι της Δύσης. Αφενός αποκομίζουν εξολοκλήρου ή συμμετέχουν στα οικονομικά

MIGRATION ROUTES TO EUROPE

κέρδη των δικτύων λαθροδιακίνησης, αφετέρου, βλέπουν την μετανάστευση δεκάδων χιλιάδων απελπισμένων ομοθρήσκων τους ως μέσου αλλοίωσης της πληθυσμιακής σύστασης της Ευρώπης με κέρδη σε επίπεδο τουλάχιστον δικτύων τους εντός της ευρωπαϊκής επικράτειας.

Η ύπαρξη οπλισμένων μαχητών του Χαλιφάτου από την Λιβύη σε ταχύπλοα και καράβια με χιλιάδες λαθρομετανάστες προς την Λαμπεντούσα αλλά και η στάση τους έναντι της ιταλικής ακτοφυλακής αποδεικνύουν το οργανωμένο σχέδιο του χαλιφάτου περί χρήσης των εν λόγω πληθυσμών ως ασύμμετρης απειλής για την Ιταλία και την Ευρώπη. Για το Χαλιφάτο το εν λόγω σχέδιο έχει ζωτικό χώρο προς υλοποίηση, αφού η Ιταλία μόλις προ διημέρου άρχισε να λαμβάνει προληπτικά μέτρα εντός αστικού χώρου. Ωστόσο αυτά δεν φτάνουν, διότι το πρόβλημα εστιάζεται εκτός Ευρώπης, στις ασταθείς περιοχές, και όχι μόνο, της Β. Αφρικής και της Μ. Ανατολής. Όλα δείχνουν ότι βρισκόμαστε ακόμη στο αρχικό στάδιο όξυνσης της χρήσης των λαθρομεταναστών ως ασύμμετρης απειλής από το Χαλιφάτο κατά της Ευρώπης. Η Ελλάδα και η Ευρώπη θα πρέπει όχι μόνο να ανησυχούν αλλά και να προετοιμάζονται προληπτικά.

ΚΟΣΜΟΣ 19.02.2015

Ο Ερντογάν δημιουργεί κλίμα ανασφάλειας, φόβου και ψυχολογικής βίας

Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια
www.geostrategy.gr

Στις 07 Ιουνίου 2015 θα διεξαχθεί μια από τις πιο σημαντικές εκλογικές διαδικασίες της τουρκικής πολιτικής ιστορίας δεδομένου ότι, τα αποτελέσματα θα καταδείξουν εάν η χώρα θα ελπίζει στη δημιουργία ενός κράτους δικαίου ή θα συνεχίσει να ζει κάτω από την αποπνικτική ατμόσφαιρα του Ερντογανισμού και του κράτους του Erdoğan, ο οποίος επιδιώκει να συγκεντρώσει στο προεδρικό μέγαρο όλη την εξουσία της χώρας, τετραπλασιάζοντας ακόμη και το προσωπικό του σε 2.700 υπαλλήλους. Άλλωστε, σύμφωνα με έγκριτους Τούρκους αναλυτές, η αποδυνάμωση του κυβερνώντος κόμματος AKP στις επόμενες βουλευτικές εκλογές θα είναι προς το συμφέρον τόσο της χώρας όσο και του AKP.

Το κυβερνών κόμμα, παρόλο που θεωρείται ως ο αδιαμφισβήτητος νικητής των εκλογών, από τον προηγούμενο Σεπτέμβριο άρχισε την προεκλογική του εκστρατεία πραγματοποιώντας συνέδρια σε κάθε νομό, με σκοπό την ανανέωση των στελεχών του κομματικού μηχανισμού και τη διεύρυνση της εκλογικής του βάσης. Από την άλλη πλευρά, κανένα από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, ρεπουμπλικανικό CHP και εθνικιστικό MHP, δεν ελπίζει να κερδίσει και να αναδειχθεί πρώτο κόμμα. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι, αυτά αφενός αδυνατούν να παρουσιάσουν έναν καινοτόμο πολιτικό λόγο και να χαράξουν ένα νέο όραμα για το μέλλον, αφετέρου επιδιώκουν να μετατρέψουν τις βουλευτικές εκλογές σε ψήφο αποδοκιμασίας κατά του Erdoğan.

Με δεδομένο ότι, το 35% έως 40% των Τούρκων ψηφίζει με ιδεολογικά και θρησκευτικά κριτήρια, ενώ το 60% αυτών αποφασίζει με βάση την καθημερινότητα και το εισόδημά του, το κόμμα AKP προέβη στις ακόλουθες ενέργειες για να προσελκύσει νέους ψηφοφόρους:

Πρώτον, εξαγγέλθηκε η δημιουργία 850.000 θέσεων εργασίας εντός του 2015 και αποφασίστηκε η πρόωγη συνταξιοδότηση των εκπαιδευτικών, του προσωπικού των υπηρεσιών υγείας και των εργαζόμενων μητέρων, καθώς επίσης η αύξηση των συντάξεων και μισθών κατά δύο μονάδες πάνω από τον πληθωρισμό που αφορά σε 11 εκατομμύρια συνταξιούχους και 2,5 εκατομμύρια υπαλλήλους.

Δεύτερον, ο Erdoğan προσπάθησε να προσεγγίσει τους στρατιωτικούς, αρχικά απολογούμενος για την τροπή που έλαβαν οι υποθέσεις Εργκένεκον-Βαριοπούλα και στη συνέχεια αθωώνοντας τους 236 κατηγορούμενους ύστερα από μια δικαστική διαδικασία που διήρκεσε μόνο 40 λεπτά. Μάλιστα με τον τρόπο αυτό, ο Erdoğan θέλησε να περάσει το μήνυμα ότι, οι υποθέσεις αυτές δεν αφορούσαν σε πραξικοπηματικές πράξεις κατά της νόμιμα εκλεγμένης κυβέρνησης, αλλά μια προσπάθεια παρακρατικών κύκλων, όπως ο ιμάμης Fethullah Gülen, που επιδίωκαν να πλήξουν τις ένοπλες δυνάμεις της χώρας παραπλανώντας ακόμη και την κυβέρνηση. Εκτός αυτού, θα πρέπει να σημειωθεί ότι

ο Erdoğan με την αθώωση των εν λόγω κατηγορουμένων, αφενός απέδειξε ότι δεν διακατέχεται από καμία δημοκρατική κουλτούρα, αφετέρου απενοχοποίησε σημαντικά στελέχη της στρατιωτικής ηγεσίας της χώρας της περιόδου 2002-2010 που είχαν σχεδιάσει μεταξύ άλλων επιθετικές ενέργειες εναντίον της Ελλάδος στον Έβρο και στο Αιγαίο.

Τρίτον, υπογράφηκε νόμος για το θεσμό της εξαγοράσιμης θητείας για όσους μέχρι την 31-12-2014 είχαν συμπληρώσει το 27ο έτος της ηλικίας τους. Υπόψη ότι το μέτρο αυτό αφορά σε περίπου 700.000 άτομα και ενόχλησε τη στρατιωτική ηγεσία της χώρας, χωρίς όμως να υπάρξουν επίσημες ανακοινώσεις με άμεση αναφορά στο θέμα αυτό. Επίσης, η τουρκική κυβέρνηση επεξεργάζεται νομοθετικές ρυθμίσεις για περαιτέρω μείωση τόσο της στρατιωτικής θητείας, όσο και του χρηματικού ποσού της εξαγοράσιμης θητείας στα 1.000 ευρώ, από τα 10.000 ευρώ που αντιστοιχούσε μέχρι το 2013 και 6.000 ευρώ στη συνέχεια.

Τέταρτον, δόθηκαν υποσχέσεις στους αλεβήτες και ειδικότερα: α. Το μάθημα των θρησκευτικών θα παραμείνει υποχρεωτικό στα σχολεία, ωστόσο στη διδακτέα ύλη θα προστεθεί ένα νέο κεφάλαιο που θα αφορά στον αλεβητισμό. β. Παρόλο που δεν αποφασίστηκε ακόμη το καθεστώς των cemenleri, η κυβέρνηση προσανατολίζεται στο να αναλάβει τα έξοδα ύδρευσης, ηλεκτρικού ρεύματος και μισθοδοσίας των εν λόγω χώρων προσευχής. γ. Θα σταματήσει το καθεστώς αναξιοκρατίας που επικρατεί σε βάρος των αλεβητών δημοσίων υπαλλήλων. Επίσης, κρίνεται σκόπιμο να επισημανθεί ότι ο αρμενικής καταγωγής Etyen Mahçupryan, αρχισύμβουλος του πρωθυπουργού Davutoğlu, δήλωσε ότι η απώλεια ψήφων από τους αλεβήτες θα έχει ως συνέπεια το «πάγωμα» του ανοίγματος της κυβέρνησης προς την εν λόγω θρησκευτική μειονότητα.

Πέμπτον, ο Erdoğan, στην προσπάθειά του να προσελκύσει τους εθνικιστές, αποστασιοποιήθηκε από το «κουρδικό άνοιγμα», που ο ίδιος ξεκίνησε από τότε που ανέλαβε την εξουσία της χώρας, τονίζοντας ότι δεν υπάρχει κουρδικό πρόβλημα, αλλά υπάρχει πρόβλημα αφοπλισμού του PKK. Υπόψη ότι η κουρδική κίνηση έχει τρεις πυλώνες: τον Öcalan, το όρος Kandil όπου βρίσκονται οι κύριες δυνάμεις του PKK και το κουρδικό κόμμα HDP. Εάν κάποιος από αυτούς τους πυλώνες καταρρεύσει, τότε θα καταρρεύσει και το κουρδικό κίνημα. Συνεπώς, με την εμμονή για αφοπλισμό του PKK, ο Erdoğan δεν επιδιώκει την επίλυση του κουρδικού προβλήματος, αλλά την κατάρρευση του κουρδικού κινήματος. Ωστόσο, η επιδίωξη αυτή προσκρούει στο γεγονός ότι, το PKK και οι βραχίονες του θωράκισαν και ενδυνάμωσαν τη στρατηγική ύπαρξή τους τόσο στο εσωτερικό της Τουρκίας όσο και στο εξωτερικό. Αναλυτικότερα: α. Οι Κούρδοι νομιμοποιήθηκαν διεθνώς λόγω των επιχειρήσεων που διεξάγουν εναντίον των τζιχαντιστών με αποτέλεσμα οι κουρδικές δυνάμεις στη Συρία και το Ιράκ να αρχίσουν να αποκτούν κρατικές δομές και

να μετασχηματίζονται σε τακτικό στρατό. Αλλωστε τα νότια σύνορα της Τουρκίας στο μεγαλύτερο μήκος τους δεν αποτελούν τουρκο-συριακά σύνορα αλλά σύνορα Τουρκίας-PKK. β. Το PKK ισχυροποίησε τη θέση του στο όρος Kandil με βαρέα όπλα, αντιαεροπορικά και πυραύλους. Επιπλέον, αυτό δημιούργησε νέα στρατόπεδα στην Τουρκία και διένειμε περίπου 20.000 όπλα σε αντάρτες που θα επανδρώσουν τους μελλοντικούς θύλακες διεξαγωγής ενόπλου αγώνα στην ανατολική και νοτιοανατολική Τουρκία. γ. Ο Öcalan αναδείχθηκε σε επίσημο συνομιλητή και εγγυητή της ειρηνευτικής διαδικασίας και δημοκρατικής επίλυσης του κουρδικού προβλήματος. δ. Οι θρησκευόμενοι Κούρδοι ψηφοφόροι άρχισαν να μετατοπίζονται από το AKP προς του κουρδικό κόμμα HDP.

Ο βασικός στόχος του κυβερνώντος κόμματος AKP σε όλες τις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις εστιαζόταν πάντα στο ποσοστό του 52%, άσχετα των επιτευχθέντων αποτελεσμάτων, ήτοι: 34,28% το 2002, 46,56% το 2007 και 49,83% το 2011. Για το λόγο αυτό, τα αποτελέσματα των δημοσκοπήσεων πριν τις εκλογές συνιστούσαν ένα σημαντικό παράγοντα για τη χάραξη της πολιτικής της κυβέρνησης και τις προεκλογικές της υποσχέσεις.

Όμως, για τις εκλογές της 7ης Ιουνίου ο Erdoğan δεν έθεσε ως στόχο κάποιο εκλογικό ποσοστό αλλά έδρες και συγκεκριμένα τις 400 έδρες. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι για να ψηφισθεί το νέο Σύνταγμα, το οποίο μεταξύ άλλων θα περιλαμβάνει και την αλλαγή του πολιτεύματος από προεδρευόμενη δημοκρατία σε μια μορφή προεδρικής ή ημιπροεδρικής δημοκρατίας απαιτούνται τουλάχιστον 367 έδρες.

Σύμφωνα με εκτιμήσεις Τούρκων αναλυτών, το 55% των Τούρκων δεν επιθυμεί την αλλαγή του πολιτεύματος, ενώ το AKP δεν αναμένεται να ξεπεράσει το 47%, με τους ξένους αναλυτές να εκτιμούν ότι το ποσοστό του κυβερνώντος κόμματος πιθανόν να είναι ακόμη μικρότερο και να κυμανθεί από 35% έως 40%. Παράλληλα με αυτό, αν ληφθεί υπόψη ότι, οι Κούρδοι θα συμμετάσχουν ως ενιαίο κόμμα, το οποίο μάλιστα εκτιμάται να ξεπεράσει το εκλογικό όριο του 10%, τότε οι έδρες του κυβερνώντος κόμματος AKP θα κυμανθούν από 290 έως 300 έδρες.

Ειδικότερα για το κουρδικό κόμμα HDP, κρίνεται σκόπιμο να επισημανθεί ότι πέραν των θετικών μηνυμάτων που λαμβάνει από τις περιοχές της Ανατολικής και Νοτιοανατολικής Τουρκίας (βλ. Χάρτη 1), η κατάσταση στις μεγαλουπόλεις, όπως Κωνσταντινούπολη, Άγκυρα και Σμύρνη έχει αυξητικές τάσεις με ποσοστά που πιθανόν να υπερβούν το 10%. Για το λόγο, μια ενδεχόμενη νίκη των Κούρδων θεωρείται ως ο μεγαλύτερος εφιάλης του Erdoğan, δεδομένου ότι αυτοί θα αναδειχθούν στον πιο σημαντικό παράγοντα που θα καθορίσει το μέλλον της Τουρκίας μετά τις εκλογές.

Οπότε, αν επιβεβαιωθούν οι εν λόγω εκτιμήσεις το όνειρο του Erdoğan να αλλάξει το πολίτευμα της χώρας δεν θα πραγματοποιηθεί, με αποτέλεσμα έγκριτοι Τούρκοι αναλυτές να εξετάζουν σοβαρά δύο σενάρια. Σύμφωνα με το πρώτο, μέχρι τέλος του 2015, είτε η χώρα θα οδηγηθεί εκ νέου σε πρόωρες εκλογές, είτε θα γίνει δημοψήφισμα.

Αναφορικά με το δεύτερο σενάριο, εκτιμάται ότι ο Erdoğan **32** δίζει με κάθε μέσο την ενεργό συμμετοχή του Abdullah

εκμεταλλευόμενος την αστάθεια ασφαλείας στη Μέση Ανατολή, θα επιδιώξει την εμπλοκή της Τουρκίας σε κάποια «θερμή» συγκρουσιακή κατάσταση που θα δικαιολογεί την αναβολή των εκλογών για μετά το φθινόπωρο. Μάλιστα, η εν λόγω εμπλοκή πιθανόν θα αφορά πρωτίστως στις επιχειρήσεις εναντίον του ισλαμικού κράτους στο βόρειο Ιράκ και τη Συρία και δευτερευόντως θα είναι προσανατολισμένη προς δυσμάς με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ελληνική πλευρά.

Πέραν των παραπάνω, σε ό,τι έχει να κάνει με το κυβερνών κόμμα AKP θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τρεις νέες παράμετροι που πιθανόν να έχουν αρνητικό αντίκτυπο στα εκλογικά αποτελέσματα. Η πρώτη αφορά στη νέα ηγεσία του κόμματος και συγκεκριμένα στον πρωθυπουργό Ahmet Davutoğlu, ο οποίος ως ηγετική προσωπικότητα υστερεί του προκατόχου του Tayyip Erdoğan. Η δεύτερη έχει να κάνει με τις αντιδράσεις που υπάρχουν στο εσωτερικό του κόμματος για τις υπερεξουσίες που επιδιώκει να αποκτήσει ο Erdoğan ως πρόεδρος Δημοκρατίας μέσω της αλλαγής του πολιτεύματος. Και η τρίτη, έχει σχέση με τις ομαδοποιήσεις που υπάρχουν στο κόμμα και εν προκειμένω αναφερόμαστε στην ομάδα του Tayyip Erdoğan, την ομάδα του Abdullah Gül, την ομάδα του Numan Kurtulmuş, την ομάδα του Süleyman Soyly και την ομάδα του Ahmet Davutoğlu.

Η ομάδα του Tayyip Erdoğan αφενός προσπαθεί να συσπειρώσει το κόμμα, αφετέρου έχει σαν στόχο να διατηρήσει το προφίλ του Erdoğan ως ένα ισχυρό παράγοντα της εσωτερικής πολιτικής, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος αποδυνάμωσης και απομόνωσής του στο προεδρικό μέγαρο. Πέραν αυτού, με δεδομένο ότι οι ΗΠΑ θα ήθελαν να δουν τον Davutoğlu ως έναν παράγοντα είτε προώθησης, είτε ανοχής των συμφερόντων τους στη Μέση Ανατολή, ο Erdoğan θεωρεί ότι ένας πρωθυπουργός σύμφωνος με τα κελεύσματα των ΗΠΑ θα αποτελέσει ένα σημαντικό πολιτικό κίνδυνο για αυτόν. Για το λόγο αυτό συνεχίζει και θα συνεχίσει να συμπεριφέρεται πολιτικά είτε ως πρωθυπουργός, είτε ως υπουργός, είτε ακόμη και ως δήμαρχος εφόσον αυτός το κρίνει σκόπιμο. Επίσης, τα MME που ελέγχονται από τον Erdoğan και θεωρούνται ως οι «σωματοφύλακες» του, αφενός άρχισαν μια εκστρατεία εναντίον του Abdullah Gül, αφετέρου ακολουθούν μια γραμμή αποστασιοποίησης από τον Ahmet Davutoğlu. Τούτο οφείλεται στο γεγονός, ότι τα εν λόγω MME, επιδιώκουν να διατηρηθεί στο ακέραιο ο ηγετικός και παρεμβατικός ρόλος του Erdoğan προκειμένου να παρεμποδισθεί ένας ενδεχόμενος έλεγχος του κόμματος AKP από τις ομάδες που στηρίζουν τον Gül και τον Davutoğlu. Φυσικά, αυτό πιθανόν να έχει αρνητικό αντίκτυπο στα εκλογικά αποτελέσματα των γενικών-βουλευτικών εκλογών του 2015.

Η ομάδα του Abdullah Gül αισθάνεται απομονωμένη και συνεχώς συναντά εμπόδια για την ανάληψη ενός πιο ενεργού ρόλου. Αλλωστε, δεν θα πρέπει να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ο Gül να αποτελέσει στόχο της προσφιούς μεθόδου του Erdoğan, δηλαδή: «Αποδυνάμωση των αντιπάλων του μέσω δικαστικών διώξεων».

Η ομάδα του Numan Kurtulmuş αφενός παρεμπο-

Gül στο κόμμα AKP, αφετέρου συσπειρώνει τις ομάδες φανατικών οπαδών του από το προηγούμενο κόμμα που ήταν πρόεδρος, αρχίζοντας την αθόρυβη οργάνωσή του με στελέχη των νομαρχιακών και επαρχιακών επιτροπών. Βασική επιδίωξη του Kurtulmuş είναι να ισχυροποιήσει όσο το δυνατόν περισσότερο τη θέση του για να μπορεί να αποκτήσει διαπραγματευτική ισχύ στις εσωτερικές ισορροπίες του κόμματος. Υπόψη ότι, ο Kurtulmuş στις 01-11-2010 ίδρυσε το κόμμα HAS (Φωνή του Λαού), το οποίο στις 12-07-2012 ενσωματώθηκε στο κόμμα AKP. Σημειώνεται ότι, τα ΜΜΕ που ελέγχονται από τον ιμάμη Fethullah Gülen πάντα στήριζαν τον Kurtulmuş στην πολιτική του διαδρομή, θεωρώντας ότι μέσω αυτού θα μπορούσαν να παρεμβαίνουν στις πολιτικές ισορροπίες στο εσωτερικό της χώρας. Ωστόσο, ο Erdoğan με την απόφασή του να ενσωματώσει το κόμμα του Kurtulmuş στο AKP αποστέρησε από τον Gülen ένα σημαντικό σύμμαχο που είχε στο πολιτικό σκηνικό της χώρας.

Η ομάδα του Süleyman Soylu εφαρμόζει παρόμοια τακτική με τον Kurtulmuş. Υπόψη ότι ο Soylu από τη θέση του αντιπροέδρου του κόμματος AKP επιδιώκει να αποκτήσει το δυνατόν περισσότερα πολιτικά προσωπικά οφέλη.

Και τέλος, υπάρχει η ομάδα του Ahmet Davutoğlu η οποία αποτελεί τον πιο αδύναμο κρίκο στο κόμμα, δεδομένου ότι το πολιτικό μέλλον του Τούρκου πρωθυπουργού εξαρτάται άμεσα από τις κατευθύνσεις, τις επιδιώξεις και τις επιθυμίες του Tayyip Erdoğan.

Επίσης, σε περίπτωση που οι δημοσκοπήσεις συνεχίζουν να είναι αρνητικές για το κόμμα AKP και με δεδομένο ότι, σύμφωνα με τον İhsan Aktaş, γενικό διευθυντή της εταιρείας δημοσκοπήσεων GENAR, «το χάος και οι συγκρουσιακές καταστάσεις αυξάνουν πάντα την ισχύ του Erdoğan», θα πρέπει να αναμένονται τα εξής: α. Η ελεγχόμενη κλιμάκωση της πολιτικής πώλωσης στο εσωτερικό της χώρας από τον Erdoğan. Άλλωστε, από τον κατάλογο των υποψήφιων βουλευτών του AKP διαφαίνεται ότι, η ενίσχυση του θρησκευτικού (σουνιτικού) εθνικισμού προσλαμβάνει ιδιαίτερα σημαντικές διαστάσεις. β. Η προσπάθεια συσπείρωσης του κόμματος του, ειδικά σε ό,τι έχει να κάνει με τις ομαδοποιήσεις που υπάρχουν σε αυτό, προβάλλοντας την απειλή του Fethullah Gülen. γ. Ο έλεγχος των αντιπολιτευόμενων ΜΜΕ και δημοσιογράφων με εκφοβισμούς και δικαστικές διώξεις. δ. Η προσπάθεια ενεργοποίησης των εθνικιστικών αντανάκλαστικών των Τούρκων υπέρ της κυβέρνησης τους, μέσω κάποιας εξαγωγής της κρίσης προς το βόρειο Ιράκ, τη Συρία, την Ελλάδα και την Κύπρο. Εξάλλου, στις 10 Αυγούστου 2014 η στρατηγική αυτή αποδείχθηκε επιτυχής, αφού ο Erdoğan αναδείχθηκε ως ο πρώτος πρόεδρος Δημοκρατίας που εκλέχθηκε απ' ευθείας από το λαό, εξασφαλίζοντας το 51,79% των ψήφων. Επίσης, ένα άλλο σημαντικό στοιχείο αποτελεί το γεγονός ότι η απήχηση του Erdoğan στους ψηφοφόρους της διασποράς ήταν πολύ μεγαλύτερη από την αντίστοιχη στο εσωτερικό της χώρας, δεδομένου ότι αυτή ανήλθε σε 62,53%.

Αναφορικά με το βόρειο Ιράκ και συγκεκριμένα με την επιχείρηση των Ιρακινών και Κούρδων για την απελευθέρωση της Μοσούλης από το ισλαμικό κράτος, ο

ρόλος της Τουρκίας θα περιορισθεί στη λογιστική υποστήριξη, ενώ σε ό,τι έχει να κάνει με τη Συρία ο ρόλος αυτός θα περιλαμβάνει επιπλέον και την εκπαίδευση των αντικαθεστωτικών. Αναλυτικότερα, η στρατηγική της Τουρκίας για το Ιράκ και τη Συρία εστιάζεται στα εξής:

- Βελτίωση των σχέσεων με την κεντρική κυβέρνηση της Βαγδάτης.

- Αποτροπή της αφομοίωσης των Τουρκμένων που ζουν σε διάφορες περιοχές του Ιράκ και της Συρίας.

- Αύξηση των μέτρων ασφαλείας στα τουρκο-ιρακινά και τουρκο-συριακά σύνορα και αναδιοργάνωση των στρατιωτικών σχηματισμών συνόρων της 2ης τουρκικής Στρατιάς. Συγκεκριμένα, τα 317 φυλάκια που επιτηρούν την εν λόγω μεθόριο θα ενταχθούν σε μια ενιαία διοίκηση και εν προκειμένω σε ένα Σώμα Στρατού Ασφαλείας Συνόρων (SGKK) που θα υπάγεται απευθείας στη Διοίκηση Χερσαίων Δυνάμεων. Επίσης, το SGKK θα συγκροτηθεί μέχρι το τέλος του 2016 ή στις αρχές του 2017 και θα έχει έδρα στο Diyarbakir. Πέραν αυτών, το 2014 συγκροτήθηκαν δύο τάγματα καταδρομών ειδικών αποστολών με τομέα ευθύνης τα τουρκο-ιρακινά σύνορα και εντός του 2015 θα συγκροτηθεί ένα ίδιο τάγμα με τομέα ευθύνης τα τουρκο-συριακά σύνορα, τα οποία προβλέπεται να ενταχθούν στο Σώμα Στρατού Ασφαλείας Συνόρων.

- Συμμετοχή στις διεθνείς πρωτοβουλίες εναντίον του ισλαμικού κράτους.

- Προβολή διεθνώς ότι, η αντιπαράθεση της Τουρκίας με το κουρδικό κόμμα PYD που είναι το πιο ισχυρό ένοπλο κουρδικό κίνημα στη Συρία, δεν έχει ως αποδέκτη όλους τους Κούρδους της Συρίας.

- Συμμετοχή στις διεθνείς πρωτοβουλίες για τον τερματισμό του εμφυλίου πολέμου στη Συρία με ταυτόχρονη πτώση του καθεστώτος Άσαντ, δεδομένου ότι πέραν των προβλημάτων εσωτερικής ασφάλειας που δημιουργήθηκαν στο εσωτερικό της Τουρκίας, τα κύματα Σύριων προσφύγων πέραν της ανθρωπιστικής κρίσης επιβάρυναν μέχρι τώρα τον προϋπολογισμό της Άγκυρας με πέντε δισεκατομμύρια δολάρια. Επιπρόσθετα, τα κύρια προβλήματα των προσφύγων εστιάζονται στη στέγαση, στη γλώσσα, στη επικοινωνία, στην υγειονομική περίθαλψη, στην εκπαίδευση και στην απασχόληση. Υπόψη ότι σύμφωνα με επίσημα στοιχεία ο αριθμός των προσφύγων ανέρχεται σε 1.620.000 άτομα, ενώ ανεπίσημως ο αριθμός αυτών έχει ξεπεράσει τα δύο εκατομμύρια. Από αυτούς μόνο το 16,78% ευρίσκεται στα στρατόπεδα προσφύγων, ενώ οι υπόλοιποι πρόσφυγες ευρίσκονται εκτός στρατοπέδων και οι περισσότεροι από αυτούς έχουν μετακινηθεί προς την Κωνσταντινούπολη και τα Μικρασιατικά Παράλια, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη χώρα μας. Ειδικότερα δε, βάσει των επίσημων στοιχείων, στην Κωνσταντινούπολη υπάρχουν 200.000 πρόσφυγες, ενώ σύμφωνα με ανεπίσημα στοιχεία ο αριθμός τους ξεπερνά τις 400.000. Σε ό,τι έχει να κάνει με την εξαγωγή κάποιας κρίσης προς την Ελλάδα και την Κύπρο, η Άγκυρα αμφισβητεί ευθέως τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα μέσω σχεδιασμένων προκλητικών ενεργειών με σκοπό: α. Την αξιολόγηση της αντίδρασης της νέας ελληνικής κυβέρνησης. β. Την προβολή των πάγιων τουρκικών διεκδικήσεων στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο. γ. Τη στροφή της τουρκικής κοινής γνώμης προς τα «ελλη-

νοτουρκικά», εκμεταλλεζόμενη κάθε γεγονός που άπτεται θεμάτων εθνικής ασφάλειας και συγκεκριμένα ενοχοποίηση της χώρας μας για δήθεν προστασία ή ανοχή οργανώσεων που προβαίνουν σε τρομοκρατικές ενέργειες στην Τουρκία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η πρόσφατη δολοφονία του Τούρκου εισαγγελέα Mehmet Selim Kiraz στην Κωνσταντινούπολη από την οργάνωση DHKP-C και η άμεση ενοχοποίηση της Ελλάδος για δήθεν υπόθαλψη του ηγετικού στελέχους αυτής Hüseyin Fevzi Tekin, ο οποίος φέρεται να έδωσε την εντολή για τη δολοφονία του Kiraz. Υπόψη ότι, ο Tekin από το 1999 μέχρι το 2003 ήταν έγκλειστος σε φυλακή της Τουρκίας, οπότε και αποφυλακίσθηκε ύστερα από χάρη που του δόθηκε από τον τότε πρόεδρο Δημοκρατίας Ahmet Necdet Sezer λόγω «προβλημάτων υγείας». Ωστόσο, οι μετέπειτα εξελίξεις απέδειξαν ότι, η Ελλάδα δεν είχε καμία σχέση με όλες αυτές τις ανυπόστατες κατηγορίες, δεδομένου ότι οι τουρκικές αρχές ασφάλειας, στις 04-04-2015 συνέλαβαν στη συνοικία Okmeydanı της Κωνσταντινούπολης τον 52χρονο δημοσιογράφο πολωνικής καταγωγής Stephan Shak Kacynski που γεννήθηκε στη Γερμανία, κατείχε αγγλικό διαβατήριο και ήταν πράκτορας της γερμανικής υπηρεσίας πληροφοριών BND. Σημειωτέον ότι, ο Kacynski κατηγορείται ότι μετέφερε στους επιχειρησιακούς πυρήνες της οργάνωσης που δραστηριοποιούνται στην Τουρκία τις εντολές των ηγετικών στελεχών της DHKP-C που ζουν σε ευρωπαϊκές χώρες, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα.

Με την ίδια διαδικασία σκέψης, οι υπηρεσίες πληροφοριών της Τουρκίας γνωστοποίησαν ότι, έχει τεθεί σε εφαρμογή ένα σχέδιο ψυχολογικού πολέμου και προπαγάνδας προκειμένου να αποσταθεροποιηθεί η χώρα. Σύμφωνα με αυτό, ως τακτικοί στόχοι προς εκμετάλλευση έχουν τεθεί το κουρδικό πρόβλημα, οι ομάδες του ριζοσπαστικού Ισλάμ, η διαμάχη μεταξύ σουνιτών-αλεβιτών, η γενοκτονία των Αρμενίων, τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της χώρας και το ποντιακό κίνημα στη Μαύρη Θάλασσα για δήθεν ίδρυση Ποντιακού Κράτους. Επιπρόσθετα, το εν λόγω σχέδιο περιλαμβάνει προσβολές αστυνομικών στόχων, βομβιστικές ενέργειες σε στρατηγικούς στόχους, απόπειρες δολοφονιών πολιτικών και προβλημάτων προσωπικότητας, καθώς επίσης αποδιοργάνωση της τουρκικής κοινωνίας μεταξύ των οποίων και το πρόσφατο μπλακ άουτ που άρχισε από τα δυτικά παράλια και επεκτάθηκε σε 45 νομούς. Φυσικά, όλα αυτά συνετέλεσαν ώστε ο Erdoğan να αρχίσει να χάνει τη ψυχραιμία του και να ανακοινώνει ότι θα καταργήσει τις ιδιωτικές εταιρείες ασφάλειας που δραστηριοποιούνται στην ασφάλεια των κτηριακών εγκαταστάσεων δημοσίων και ιδιωτικών φορέων όπως, νοσοκομείων, δικαστηρίων, φορέων κοινής ωφέλειας, σταδίων, αεροδρομίων κ.λπ. και τα καθήκοντά τους θα τα αναλάβουν οι αστυνομικές δυνάμεις. Όπως ήταν αναμενόμενο, η εν λόγω απόφαση του Erdoğan προκάλεσε πολλές αρνητικές αντιδράσεις, αφού σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της Γενικής Διεύθυνσης Ασφάλειας, μέχρι τον Ιανουάριο του 2014: α. Είχαν επιδοθεί 1.066.781 πι-

στοποιητικά παροχής υπηρεσιών ιδιωτικής ασφάλειας. β. 245.090 άτομα απασχολούνται σε ιδιωτικές εταιρείες ασφάλειας, εκ των οποίων τα 118.000 παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε δημόσιους φορείς.

Υπό το πρίσμα του κλίματος ανασφάλειας, φόβου και ψυχολογικής βίας που επιχειρείται να διοχετευθεί στην τουρκική κοινωνία, και με σύνθημα «εάν το AKP χάσει την εξουσία η Τουρκία θα παραδοθεί στο χάος και σε συγκρουσιακές καταστάσεις», στο τέλος Απριλίου, θα κατατεθεί προς έγκριση στο Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας η αναθεώρηση του Εγγράφου Πολιτικής Εθνικής Ασφάλειας (σ.σ. θεωρείται ως ο οδικός χάρτης όλων των κυβερνήσεων και αναθεωρείται κάθε 5 έτη), στο οποίο μεταξύ άλλων θα περιλαμβάνονται οι ακόλουθες απειλές: α. Πολιτική απειθαρχία και εξεγέρσεις που θα επιβουλεύονται τη δημόσια τάξη και την ασφάλεια της ζωής και περιουσίας των πολιτών. β. Παρακρατικές οργανώσεις και παράλληλοι μηχανισμοί. γ. Απειλές που προέρχονται από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. δ. Ασφάλεια επικοινωνιών και επιστημονικών-τεχνολογικών υποδομών. ε. Ενεργειακή ασφάλεια. στ. Κυβερνοπόλεμος. ζ. Βιολογικός πόλεμος και μεταδοτικές ασθένειες. η. Ασφάλεια τροφίμων και υδάτινων πόρων. (βλ. Βιβλίο Απόρρητος Φάκελος Τουρκία-Η Εθνική Στρατηγική της Τουρκίας, σελ. 125-133, Χρήστος Μηνάγιας, 2014, Εκδόσεις Κάδμος)

Τέλος, εύκολα γίνεται αντιληπτό ότι, οι βουλευτικές εκλογές του επόμενου Ιουνίου βρίσκουν την Τουρκία σε μια ιδιαίτερα προβληματική κατάσταση, αφού ο Erdoğan κινδυνεύει να πέσει θύμα των υπερβολών του, με συνέπεια η χώρα να έχει απομακρυνθεί από τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου, ενώ η αυξανόμενη πώλωση επηρεάζει άμεσα τη σταθερότητα και την ασφάλεια αυτής. Μάλιστα, η άποψη αυτή επιβεβαιώνεται, έμμεσα, αλλά με αρκετή σαφήνεια από το ακόλουθο δημοσίευμα του έγκριτου Τούρκου αρθρογράφου Kadri Gürsel της εφημερίδος Milliyet:

«Η Τουρκία, προβάλλοντας τη σουνιτική ταυτότητα της, όχι μόνο δεν μπόρεσε να διαδραματίσει κάποιο σημαντικό ρόλο για την επίλυση των συγκρούσεων στη Συρία, απεναντίας ενοχοποιήθηκε τόσο για υποκίνηση αυτών, όσο και για τα αδιέξοδα που εξακολουθούν να υπάρχουν στη γειτονική της χώρα. (σ.σ. Η Συρία αφγανοποιήθηκε και η Τουρκία πακιστανοποιήθηκε)

Η αναποτελεσματική προβολή της σουνιτικής ταυτότητας και η υφιστάμενη ισλαμική εξωτερική πολιτική θα αποστερήσει την Άγκυρα από έναν ενεργό ρόλο στις μελλοντικές εξελίξεις της Μέσης Ανατολής. Συνεπώς, η υιοθέτηση μια εσωτερικής πολιτικής που θα στηρίζεται στη δημοκρατία και στο θρησκευτικό αποχρωματισμό των κοινωνικών και πολιτικών θεσμών της χώρας, θα οδηγήσει στον επαναπροσδιορισμό της εξωτερικής πολιτικής και στην ιδεολογικο-πολιτική επανοριοθέτησή της, ώστε η Τουρκία να μην αποτελεί μέρος των προβλημάτων της Μέσης Ανατολής, αλλά διαμεσολαβητής επίλυσης αυτών.»

Η Εθνική Στρατηγική Θαλασσιών Ερευνών της Τουρκίας

Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια

Τα τελευταία χρόνια διαπιστώνεται ότι, η Τουρκία κλιμακώνει βαθμιαία την παραβατική συμπεριφορά της, εφαρμόζοντας παράλληλα μια πιο ύπουλη τακτική, αφενός χρησιμοποιώντας πλοία επιστημονικών ερευνών στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο, αφετέρου δημοσιοποιώντας χάρτες όπου απεικονίζονται οι θαλάσσιες περιοχές που τα πλοία αυτά θα πραγματοποιήσουν σχετικές έρευνες. Όπως γίνεται κατανοητό, όλα αυτά αποκτούν ιδιαίτερη σημασία δεδομένου ότι, οι συμβολισμοί στην εξωτερική πολιτική έχουν μεγαλύτερη αξία ακόμα κι από την ίδια την ουσία. Άλλωστε, η Άγκυρα μέσω των χαρτών αυτών προβάλλει τις προθέσεις της τόσο για την οριοθέτηση του Αιγαίου όσο και την οριοθέτηση της Α.Ο.Ζ. νότια του Καστελόριζου. Πέραν αυτού, οι τουρκικές ναυτικές δυνάμεις κατά τη διεξαγωγή των ασκήσεων πραγματοποιούν δοκιμές σχεδίου πρόκλησης θερμού επεισοδίου, στο οποίο συμμετέχουν ένα πλοίο επιστημονικών ερευνών συνοδευόμενο από πολεμικά πλοία.

Φυσικά, όλες οι ενέργειες της Άγκυρας είναι συντονισμένες και καθοδηγούμενες από την πολιτική ηγεσία της χώρας, ενώ οποιαδήποτε σκέψη για δήθεν πιέσεις των Τούρκων στρατιωτικών προς τους πολιτικούς δεν στηρίζεται σε καμία λογική βάση και επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία που ακολουθούν.

Στις 15-09-2014, το υπουργικό συμβούλιο της Τουρκίας ενέκρινε την Εθνική Στρατηγική Θαλασσιών Ερευνών (TUDAS) ύστερα από πρόταση που υποβλήθηκε από το υπουργείο Εθνικής Άμυνας στις 15-07-2014. Σημειωτέον ότι, για τη σύνταξη της TUDAS συμμετείχαν:

- Τα υπουργεία Εξωτερικών, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων, Τροφίμων-Γεωργίας-Κτηνοτροφίας, Μεταφορών-Ναυτιλίας-Επικοινωνιών, Οικονομικών, Υγείας, Ανάπτυξης και Εθνικής Άμυνας.
- Η Διοίκηση Ναυτικών Δυνάμεων, η Γεωγραφική-Ωκεανογραφική-Υδρογραφική Διεύθυνση, η Διεύθυνση Διαχείρισης Φυσικών Καταστροφών και Εκτάκτων Καταστάσεων της Πρωθυπουργίας, καθώς επίσης το Τουρκικό Ίδρυμα Επιστημονικών και Τεχνολογικών Ερευνών TÜBİTAK.
- Πανεπιστήμια και Ινστιτούτα.

Στη συνέχεια, για την επίτευξη των στόχων της εν

λόγω στρατηγικής, αποφασίσθηκε η κατάρτιση του Εθνικού Προγράμματος Θαλασσιών Ερευνών (UDAP) που περιλαμβάνει τα εξής: πρώτον, θα πραγματοποιούνται θαλάσσιες έρευνες στις περιοχές που η Τουρκία έχει (σ.σ. ή και διεκδικεί) κυριαρχικά δικαιώματα. Δεύτερον, θα πραγματοποιούνται θαλάσσιες έρευνες στις περιοχές που η Τουρκία δεν έχει κυριαρχικά δικαιώματα, όπως η Ανταρκτική και η Αρκτική. Τρίτον, θα συνεχισθεί το πρόγραμμα ναυπήγησης πλοίων επιστημονικών ερευνών, καθώς επίσης η ανάπτυξη αντίστοιχου τεχνολογικού εξοπλισμού. Ας σημειωθεί ότι, στις 28-03-2015 κατελήφθη το πλοίο MTA TURKUAZ, το οποίο είναι το πρώτο πλοίο σεισμολογικών ερευνών που ναυπηγήθηκε αποκλειστικά από την Τουρκία. Τέταρτον, θα αναπτυχθεί το εθνικό σύστημα διαχείρισης δεδομένων και θαλάσσιων πληροφοριών. Και πέμπτον, ο συντονισμός και η συνεργασία για την υλοποίηση των εθνικών στόχων που αφορούν στις θαλάσσιες έρευνες θα επιτευχθεί μέσω δύο Φορέων: α. Της Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού Γεωγραφικών Υδρογραφικών Ωκεανογραφικών Θεμάτων (SHOHPKK). β. Της Εκτελεστικής Επιτροπής και Επιτροπής Καθοδήγησης (KİYK).

Επίσης, βάσει του χρονοδιαγράμματος της TUDAS, από το 2015 μέχρι το 2023, προβλέπονται οι ακόλουθες ενέργειες:

- Μέχρι το 2016, θα συνταχθεί ο οδικός χάρτης απόκτησης επιστημόνων-ερευνητών του τομέα θαλασσιών επιστημών.
- Από το 2016 έως το 2021 θα υλοποιηθεί το πρόγραμμα στελέχωσης με επιστήμονες-ερευνητές στους τομείς του δικαίου της θάλασσας και των θαλασσιών επιστημών όπως, ωκεανογραφία, υδρογραφία, καθώς επίσης θαλάσσια γεωλογία και γεωφυσική.
- Από το 2016 έως το 2018, οι τουρκικοί Φορείς θαλασσιών ερευνών θα στελεχωθούν με ακαδημαϊκούς των αντίστοιχων επιστημών.
- Εντός του 2015 θα επαναξιολογηθούν οι τουρκικές υποδομές και το σύστημα θαλασσιών ερευνών της χώρας.
- Από το 2016 έως το 2017 θα συνταχθεί ο οδικός χάρτης που θα περιλαμβάνει τις περιφερειακές και διεθνείς συνεργασίες, βάσει του οποίου η Τουρκία θα αναλάβει ενεργό ρόλο.
- Από το 2015 έως το 2019 θα δημιουργηθεί

ένα δίκτυο εξειδικευμένων κέντρων ανάλυσης ωκεανογραφικών, βυθομετρικών, βιολογικών, χημικών, γεωλογικών και γεωφυσικών δεδομένων.

- Θα συγκροτηθεί άμεσα το Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών Τουρκίας (TÜDAM) το οποίο θα εκμεταλλεύεται τα συστήματα ωκεανογραφικής παρατήρησης.

- Θα αποσταλούν επιστήμονες στο εξωτερικό για μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές.

- Αναφορικά με την Ανταρκτική, σε πρώτη φάση, η Τουρκία θα συμμετάσχει στην Επιτροπή Επιστημονικών Ερευνών της Ανταρκτικής προκειμένου: α. Να αναβαθμισθεί το διπλωματικό και επιστημονικό προφίλ της Τουρκίας διεθνώς. β. Να γαλουχηθούν οι Τούρκοι επιστήμονες της νέας γενιάς. γ. Να αναβαθμισθεί η συνεργασία με άλλα κράτη. δ. Να διευρυνθεί το επιστημονικό πεδίο της Τουρκίας. Σε δεύτερη φάση, θα δημιουργηθεί τουρκική βάση θαλασσίων ερευνών στην Ανταρκτική για την υποστήριξη των εθνικών συμφερόντων της Άγκυρας. Υπόψη ότι, στην περιοχή αυτή υπάρχουν 101 βάσεις που ανήκουν σε 29 κράτη.

- Τα ξένα πλοία επιστημονικών ερευνών που θα επιχειρούν στις θαλάσσιες περιοχές της Τουρκίας θα κοινοποιούν στην τουρκική Γεωγραφική-Ωκεανογραφική-Υδρογραφική Διεύθυνση της Διοίκησης Ναυτικών Δυνάμεων τα δεδομένα που θα συλλέγουν, ενώ σε αυτά τα πλοία θα επιβαίνουν Τούρκοι επιστήμονες ως παρατηρητές. Στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμο να επισημανθεί ότι, τον Μάρτιο του 2007, η Άγκυρα επιδίωξε να δημιουργήσει δεδικασμένο και πιθανόν αυτό να το χρησιμοποιήσει στο μέλλον, όταν ύστερα από έντονο διπλωματικό παρασκήνιο ένας Τούρκος επιστήμονας επέβαινε στο ελληνικό ωκεανογραφικό πλοίο «Αιγαίον», το οποίο πραγματοποιούσε την τελευταία φάση των ερευνών (ανέλκυση των σειсмоγραφικών οργάνων που είχαν ποντιστεί το 2006 από το γερμανικό πλοίο «Ποσειδών») στα διεθνή ύδατα βορείως της Κρήτης, εντός της ελληνικής υφαλοκρηπίδας. (βλ. άρθρο: Η Τουρκία κλιμακώνει την ένταση στο Αιγαίο, Ποδηματά Άννυ, 25-03-2007, εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ)

- Από το 2015 έως το 2016 θα επαναξιολογηθεί η επιχειρησιακή κατάσταση και οι δυνατότητες των υπάρχοντων πλοίων επιστημονικών ερευνών, τα οποία ελλιμενίζονται στην Κωνσταντινούπολη, στη Σμύρνη, στην Antalya, στη Μερσίνη, στην Τραπεζούντα και στη Sinop. Υπόψη ότι, η Τουρκία διαθέτει ένα στόλο 23 πλοίων επιστημονικών ερευνών, εκ των οποίων το ένα είναι υπό ναυπήγηση.

Λεπτομέρειες για τα στοιχεία του στόλου θα τα βρείτε στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

www.geostrategy.gr

Η συνεργασία Ελλάδος και Ισραήλ συνεχίζεται σε πολλούς τομείς, οι δε δεσμοί ενισχύονται και ενδυναμώνονται, ιδιαίτερα δε σε κρίσιμους τομείς. Αθόρυβα και χωρίς τυμπανοκρουσίες, όπως πρέπει να είναι άλλωστε, η στρατιωτική συνεργασία των δύο χωρών έχει φθάσει σε τόσο υψηλά επίπεδα, που ακόμη και οι πιο αισιόδοξοι δεν φανταζόταν ότι θα εξελισσόταν έτσι.

Στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Δεκεμβρίου 2014, αεροπορικές δυνάμεις των δύο χωρών βρέθηκαν στην αεροπορική βάση Ovda, στο Ισραήλ για συνεκπαίδευση και συμμετοχή σε κοινές αεροπορικές ασκήσεις. Τα Ισραηλινά ΜΜΕ αναφέρθηκαν στην ισχυρή στρατιωτική συνεργασία των δύο χωρών και τόνισαν με νόημα, ότι οι Ένοπλες δυνάμεις των δύο χωρών «προετοιμάζονται για την αντιμετώπιση απειλών».

Και όπως αναφέρει η ιστοσελίδα ΜΑΚΟ «στο πλαίσιο αυτής, τα στρατεύματα των δύο χωρών εκπαιδεύτηκαν σε εναέριες μάχες, σε κοινές επιθέσεις, καθώς επίσης και με αναχαίτιση προηγμένων αντιαεροπορικών πυραύλων, ρωσικής κατασκευής. Το γεγονός ότι η Ελλάδα αποτελεί μέλος της συμμαχίας ΝΑΤΟ, της παρέχει μεγάλες γνώσεις και κατάρτιση στο σύγχρονο πεδίο επιχειρήσεων».

Στο πλαίσιο της άσκησης, συμμετείχαν από Ελληνικής αεροπορίας κλιμάκιο και πληρώματα από την 330η μοίρα, η οποία χρησιμοποιεί αεροσκάφη F-16. Από την ισραηλινή πολεμική αεροπορία συμμετείχαν στην άσκηση αεροσκάφη F-15 και F-16. Οι πιλότοι εκπαιδεύτηκαν μαζί σε αερομαχίες, εναέριο ανεφοδιασμό, κοινές επιθέσεις, καθώς επίσης και αναχαίτιση προηγμένων αντιαεροπορικών πυραύλων – μεταξύ των οποίων, S-300 και SA-17 ρωσικής κατασκευής.

Σύμφωνα με τα Ισραηλινά ΜΜΕ κατά το τελευταίο έτος η Ρωσία έδωσε στην Συρία τρεις συστοιχίες αντιαεροπορικών πυραύλων τύπου SA-17. Πρόκειται για αντιαεροπορικά συστήματα που αποτελούν πρόκληση για την ισραηλινή Πολεμική Αεροπορία .

Οι Ισραηλινοί ακόμη αναφέρονται με ιδιαίτερο και πολύ θετικό τρόπο για την Ελληνο-Ισραηλινή στρατιωτική συνεργασία. Από την αρχή, λένε οι Ισραηλινοί, «η Ελλάδα αποτελούσε έναν από τους στενότερους φίλους του Ισραήλ. Η συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών έχει οδηγήσει σε επισκέψεις και αμοιβαίες ανταλλαγές αποστολών - τόσο στο Ισραήλ όσο και στην Ελλάδα – οι οποίες συνήθως συνοδεύονται από ένα μεταφορικό αεροσκάφος και από ένα ελικόπτερο μάχης.

ΤΟ ΜΑΚΡΥ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ ΚΑΙ Ο ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΟΣ ΑΕΤΟΣ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Αθαν. Μπαλτζώη
πρώην ΑΚΑΜ Τελ Αβιβ

Η τόσο πολύτιμη και αναγκαία υπό το πρίσμα των σημερινών εξελίξεων και των εθνικών απειλών που διαγράφονται πλέον ξεκάθαρα Ελληνο-Ισραηλινή στρατηγική συμμαχία, δεν αφήνει πλέον αμφιβολίες, αμφι-

Ένας από τους κύριους στόχους της άσκησης ήταν η αμοιβαία μεταφορά τεχνογνωσίας. Ο τρόπος που χρησιμοποιεί η Ελληνική Πολεμική Αεροπορία είναι ελαφρώς διαφορετικός από αυτό που συνηθίζεται στο Ισραήλ. Η Ελλάδα είναι μέλος στο NATO και η ισραηλινή Πολεμική Αεροπορία εκτιμά τη γνώση και τον επαγγελματισμό των Ελλήνων πιλότων».

Για τους γνωρίζοντες είναι γνωστό ότι το NATO εκπαιδεύει τους πιλότους των χωρών μελών των για αερομαχίες σε προηγμένα και σύγχρονα πεδία, σε συνδυασμό με ιδιαίτερες απαιτήσεις και πολυεπίπεδες απειλές. Οι διαφορετικοί τρόποι δράσης των δύο αεροποριών και οι διαφορετικές απειλές που αντιμετωπίζουν, υπαγορεύουν διαφορετικά σενάρια στην καθημερινή ελληνική και ισραηλινή πραγματικότητα. Για τον λόγο αυτό τα σενάρια των ασκήσεων, που διεξάγονται δεν συνδέονται κατ' ανάγκη με προϋπάρχοντα επιχειρησιακό σχεδιασμό και τα εθνικά σχέδια των δύο χωρών. Αποτελούν όμως ένα χρήσιμο εργαλείο για την περαιτέρω εκπαίδευση και το επιχειρησιακό αεροπορικό επίπεδο των δύο πολεμικών αεροποριών και φυσικά το αναγκαίο και συνάμα πολύ χρήσιμο μέσο για την σύσφιξη των ήδη εξαιρετικών σχέσεων των δύο χωρών.

σβητήσεις, συναισθηματισμούς ή παρωχημένες και εκτός πραγματικότητας εμμονές. Είτε μας αρέσει είτε όχι η συνεργασία σε όλους τους τομείς με το Ισραήλ είναι πλέον αναγκαία και εθνικά απαραίτητη. Ας ρίξουμε μια ματιά γύρω μας και ας αναλογιστούμε τις ορατές πλέον απειλές και ας προσπαθήσουμε να βρούμε πραγματικούς φίλους, ισχυρούς και έτοιμους για συμπαράσταση και υποστήριξη. Δεν θα βρούμε δυστυχώς, γιατί είμαστε «Έθνος Ανάδελφον». Και ακόμη ότι η εξωτερική πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού και όχι του επιθυμητού. Έτσι λοιπόν η Ελληνο-Ισραηλινή συνεργασία φαντάζει και είναι μονόδρομος για την πατρίδα. Ιδιαίτερα δε η στρατιωτική συνεργασία και η «μυστική στρατιωτική συμφωνία» των δύο χωρών είναι πλέον υπερπολύτιμη. Οι εμπειρίες και η ανταλλαγή γνώσεων είναι απαραίτητες και ιδιαίτερα χρήσιμες για τις Ένοπλες δυνάμεις και των δύο χωρών.. Και δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι, τόσο η Ισραηλινή, όσο και η Ελληνική πολεμική αεροπορία είναι από τις κορυφαίες παγκοσμίως, οπότε φανταστείτε τι μπορούν να κάνουν μαζί και άριστα συνεργαζόμενες, το «μακρύ χέρι του Δαβίδ» που είναι η IAF (Israel Air Forces) και ο «γαλανόλευκος αετός», η Ελληνική Πολεμική Αεροπορία, σε μελλοντική απειλή.

Οι Πομάκοι: Οι Ακρίτες της Ελληνικής Θράκης

Του Αντρχου (ε) ε.α. Χρήστου Γιανταμίδη Π.Ν.

Τελευταία πολλά γράφονται και ακούγονται σε ανησυχητικό βαθμό για τις μειονότητες της Ελληνικής Θράκης και ειδικότερα για τις προσπάθειες της Αγκυρας, μέσω του προξενείου της στην Κομοτηνή, εκμεταλλεζόμενη και την αδράνεια των Ελληνικών Αρχών, να τουρκοποιήσει την μειονότητα των Πομάκων και όχι μόνο, που αριθμούν περί τους 35000 κατοίκους.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με την σειρά τους.

Σύμφωνα με τα ιστορικά δεδομένα, η καταγωγή των Πομάκων έχει τρεις εκδοχές:

□ Σύμφωνα με την πρώτη εκδοχή, οι Πομάκοι έχουν βουλγαρική προέλευση.

□ Σύμφωνα με την δεύτερη εκδοχή, οι Πομάκοι κατάγονται από τους Κουμάνους ή Πετσενέγκους, οι οποίοι κατά τον 11ον αιώνα διάβηκαν τον Δούναβη και εγκαταστάθηκαν στην Βουλγαρία και την Θράκη.

□ Η τρίτη εκδοχή, η οποία θεωρείται και η πιο έγκυρη, αναφέρει ότι κατάγονται από τους αρχαίους Αγρίες ή Αγριάνες που ζούσαν στην οροσειρά της Ροδόπης. Δηλαδή είναι απόγονοι των αρχαίων θρακικών φυλών.

Σύμφωνα λοιπόν με τα ανωτέρω, η φυλή των Πομάκων, η ωραία αυτή ξανθιά φυλή, ουδεμία σχέση έχει με το γένος των Τούρκων, τόσο ιστορικά όσο και χρονολογικά, καθόσον οι Τούρκοι εμφανίσθηκαν στην περιοχή το 1365.

Λόγω της πολύχρονης καταπιεστικής τακτικής των Οθωμανών, κατά τον 17ο αιώνα, αναγκάστηκαν να εξισλαμισθούν. Η θρησκεία όμως δεν αποτελεί τεκμήριο καταγωγής ενός λαού. Η μόνη σχέση ανάμεσα στον Πομάκο και στον Τούρκο είναι εκείνη που υπάρχει μεταξύ Τούρκου και Πακιστανού ή Αφγανού ή Άραβα. Δηλαδή, έχουν μόνο κοινή θρησκεία.

Οι Πομάκοι όμως έχουν μια μοναδική ιδιομορφία ως μειονότητα, που εύλογα τους δημιουργεί την απορία, για την ταυτότητά τους. Χωρίς να είναι Βούλγαροι, ομιλούν την σλαβοβουλγαρική προφορική διάλεκτο, είναι μουσουλμάνοι στο θρήσκευμα, χωρίς να είναι Τούρκοι, και ενώ είναι αυτόχθονες της ελληνικής Θράκης, η γλώσσα και η θρησκεία, τους χωρίζει από τους Έλληνες. Αυτή η σύγχυση ίσως τους κάνει πιο ευάλωτους στην έξυπνα και οικονομικά τροφοδοτούμενη στημένη προπαγάνδα της Τουρκίας, η οποία καταβάλλει προσπάθειες για να τους εκμεταλλευθεί μέσω του Προξενείου της στην Κομοτηνή. Με πρόσχημα το θρήσκευμα, έχει διεισδύσει μεθοδικά, δυναμικά με υπομονή και επιμονή στην μουσουλμανική μειονότητα της ελληνικής Θράκης, με σκοπό να της επιβάλλει την τουρκική συνείδηση.

Οι Πομάκοι, οι ακρίτες - φύλακες της Θράκης μας και κατ'επέκταση των βορειοανατολικών συνόρων του ελληνικού κράτους ζουν σε μια ευαίσθητη ανομοιογενή περιοχή, γι' αυτό χρειάζονται ποικιλοτρόπως την αμέριστη συμπαράσταση της ελληνικής πολιτείας, όπως βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου, βελτίωση της εκπαίδευσής τους, με έμφαση στην ιστορία τους. Αν ο Πομάκος μάθει τις ρίζες του και καταλάβει την ταυτότητά του, δύσκολά θα πέσει θύμα της τουρκικής προπαγάνδας για τον εκτουρκισμό του. Είναι γνωστό ότι η πατρίδα μας στην παρούσα χρονική περίοδο, αντιμετωπίζει ανυπέβλητα οικονομικά προβλήματα, αλλά είναι επιτα-

κτική, εθνική ανάγκη, οι φύλακες αυτοί των συνόρων μας, οι αυτόχθονες Πομάκοι, να παραμείνουν στις περιοχές τους και βέβαια με ελληνική συνείδηση ως Έλληνες και Ευρωπαίοι πολίτες. Εάν δεν διατηρήσουν εις το διηνεκές την ελληνική τους συνείδηση λόγω της έντονης τουρκικής προπαγάνδας, τότε θα είναι μια ήττα σε καιρό ειρήνης διαχρονικά όλων των ελληνικών κυβερνήσεων από το 1919. Ενώ η Τουρκία με συστηματικό τρόπο ξερίζωσε την ελληνική μειονότητα από την Κωνσταντινούπολη και από τα νησιά Ίμβρο και Τένεδο, όπου η ελληνική μειονότητα δεν ξεπερνά τις 2500 κατοίκους περίπου. Που είναι η αριθμητική ισορροπία των μειονοτήτων, σύμφωνα με την Συνθήκη της Λωζάνης του 1923; Οι φύλακες αυτοί των συνόρων μας, θα πρέπει πάση θυσία να διατηρήσουν την ελληνική τους συνείδηση, να εξακολουθούν να αισθάνονται Έλληνες, και λόγω του έντονου δημογραφικού προβλήματος στην περιοχή. Να μην ξεχνάμε ποτέ ότι, οι πρόγονοί τους οι Αγριάνες, πολέμησαν με τα στρατεύματα του Μεγάλου Αλεξάνδρου στον Γρανικό ποταμό ως ιππομάχοι, και είναι βέβαιο ότι το αυτό θα πράξουν και οι σημερινοί Πομάκοι, υπό την προϋπόθεση ότι το ελληνικό κράτος δεν θα τους εγκαταλείψει.

Οι καιροί είναι δύσκολοι. Αν ρίξουμε μια ματιά γύρω μας, θα διαπιστώσουμε ακόμη και στην γειτονιά μας, αποσχιστικές τάσεις μειονοτήτων παρασυρόμενοι από εξωγενείς παράγοντες, όπως η Κριμαία, η ανατολική Ουκρανία, το Κόσοβο. Αν λάβουμε υπόψη μας ότι και η Τουρκία από το 1923 δεν έπαψε ποτέ να ονειρεύεται την Θράκη μας και αυτό φαίνεται από την διακήρυξη του Κεμάλ Μουσταφά από το 1923, όπου μεταξύ άλλων γράφει: «... Σκοπός είναι η Δυτική Θράκη να παραμείνει στα τουρκικά χέρια σαν ενιαίο σύνολο, και σε κατάλληλο χρόνο ή ευκαιρία να ενωθεί με την μητέρα πατρίδα. ... Οι αδελφοί μας της Δυτικής Θράκης, σε πρώτο βήμα θα πρέπει να αγωνιστούν για να κερδίσουν την ανεξαρτησία και την αυτονομία της Δυτικής Θράκης». Αυτό σημαίνει ότι οι εδαφικές τους βλέψεις φθάνουν μέχρι τον ποταμό Νέστο. Αν λάβουμε υπόψη και της δηλώσεις του Ερτογκάν: «Για μας η Θράκη έχει ιδιαίτερη σημασία και έννοια. Η Θράκη ταυτόχρονα είναι Θεσσαλονίκη, Κομοτηνή, Ξάνθη, Ντομπρουτσά, Κίρτζαλι, Σκόπια κλπ...». Μετά τα ανωτέρω, κρίνεται η αδήριτη ανάγκη να μην αφεθούν οι Ακρίτες Πομάκοι και η Θράκη μας στην τύχη τους, λόγω των μεγάλων οικονομικών μας προβλημάτων, γιατί η οικονομία μας κάποτε θα επανέλθει, αλλά η ενδεχόμενη απώλεια ελληνικών εδαφών ουδέποτε θα επανέλθει.

Σύμφωνα λοιπόν με την ρήση: «Οι απλοί λαοί βλέπουν τις ευκαιρίες και τις χάνουν, οι έξυπνοι λαοί τις αντιλαμβάνονται και τις εκμεταλλεύονται, μόνο οι αξιοσημείωτοι λαοί, δημιουργούν ευκαιρίες», και για να μην χάσουμε τους Πομάκους μας ή και την Θράκη μας, θα πρέπει αν όχι χτες, εδώ και τώρα να δημιουργήσουμε έξυπνες και δημιουργικές ευκαιρίες. Πρέπει να είμαστε προμηθείς και όχι επιμηθείς σε Εθνικά Θέματα.

Έχοντας πάντα υπόψη μας την ρήση του περίφημου Κινέζου της στρατηγικής Sun Tzu: «κάθε μάχη κερδίζεται προτού δοθεί στην πράξη».

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014 έως 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2015

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1.ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α.Κυπριακό

Το τουρκικό ερευνητικό σκάφος BARBAROS, ενώ είχε αποσυρθεί στις 30 Δεκεμβρίου 2014 από την Κυπριακή ΑΟΖ, επανήλθε και πάλι κατόπιν νέας Navtex, που εξεδόθη στις 6 Ιανουαρίου 2015 και θα ισχύει μέχρι τις 6 Απριλίου 2015.

Στις 9 Ιανουαρίου 2015 η Τουρκία δέσμευσε με Notam περιοχές της Κύπρου για τη διεξαγωγή ταυτόχρονα δύο ασκήσεων, μιας έρευνας και διάσωσης και μιας αεροναυτικής. Η Λευκωσία αντέδρασε με μια δική της, που κοινοποιήθηκε μέσω του Διεθνούς Οργανισμού ICAO, χαρακτηρίζοντας την τουρκική άκυρη και παράνομη.

Στις 28 Ιανουαρίου 2015 το Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας (ΣΕΑ) αποφάσισε την αγορά πλωτής πλατφόρμας από την τουρκική εταιρεία πετρελαίου (ΤΡΑΟ) και την επέκταση των δραστηριοτήτων της στην Ανατολική Μεσόγειο.

Η Τουρκία, ενθαρρυνόμενη από την πολιτική των ίσων αποστάσεων που τηρούν οι ΗΠΑ, η ΕΕ και ο ΟΗΕ, επιχειρεί να επιβάλλει την επανέναρξη των συνομιλιών χωρίς να ανακαλέσει τις Navtex, αλλά και να εντάξει σε αυτές προς συζήτηση και το θέμα των υδρογονανθράκων.

Στις 3 Φεβρουαρίου 2015 επισκέφθηκε την Κύπρο ο νέος Έλληνας Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας, ο οποίος δήλωσε ότι η κυβέρνησή του θα συνεχίσει την εθνική γραμμή στο Κυπριακό και χαρακτήρισε τις έρευνες του BARBAROS, ως κατάφορη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου.

Ο Πρόεδρος κ. Αναστασιάδης, με δηλώσεις του στις 17 Φεβρουαρίου, κατέστησε σαφές ότι δεν υπάρχει προοπτική επανέναρξης των ενδοκυπριακών συνομιλιών, που διακόπηκαν στις 7 Οκτωβρίου 2015, αν δεν ανακληθεί η παράνομη τουρκική Navtex και αν δεν αποχωρήσει το BARBAROS.

Κατά τη διάρκεια της επισκέψεως του Κυπρίου Προέδρου στη Ρωσία από 24-27 Φεβρουαρίου υπεγράφησαν 11 συμφωνίες μεταξύ των δύο κρατών στις οποίες περιλαμβάνεται και «η παροχή ναυτικών διευκολύνσεων σε ρωσικά πολεμικά πλοία, τα οποία διαπλέουν την Ανατολική Μεσόγειο, συμμετέχοντας σε επιχειρήσεις ανθρωπιστικές και καταπολεμήσεως της τρομοκρατίας». Οι ΗΠΑ, η Βρετανία και η ΕΕ εξέφρασαν την ενόχλησή τους για τη συμφωνία, ενώ την κατέκρινε και η Τουρκία. Η Αναπληρωτής εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ σχολίασε το χρόνο που επέλεξε η Κύπρος για να αναπτύξει τις σχέσεις της με τη

Ρωσία, υπονοώντας ότι δεν είναι δυνατόν την ώρα που όλες οι δυτικές χώρες πιέζουν τη Ρωσία για να υποχωρήσει στο Ουκρανικό, μια χώρα της ΕΕ να διαφοροποιείται.

Την αντίδραση της Κύπρου προκάλεσε η έκθεση του ΓΓ/ΟΗΕ για το Κυπριακό, που δημοσιεύθηκε στις 15 Ιανουαρίου 2015, γιατί, ενώ δεν κάνει καμία αναφορά στην ξένη κατοχή, αναφέρεται στην απομόνωση των τουρκοκυπρίων με ευθύνη της ελληνοκυπριακής πλευράς και ενώ κάνει λόγο για κοινούς πόρους σε ότι αφορά στο φυσικό αέριο, αγνοεί τις τουρκικές προκλήσεις και τις παράνομες έρευνες του BARBAROS στην Κυπριακή ΑΟΖ.

Η έκθεση εντάσσεται στο πλαίσιο των πιέσεων που ασκούνται στην Κύπρο για την επανέναρξη των διαπραγματεύσεων και την ένταξη σ' αυτές και της εκμετάλλευσης του φυσικού αερίου.

β.Εξωτερική Πολιτική

Σύμφωνα με δηλώσεις του νέου Πρωθυπουργού και των Υπουργών του δεν θα μεταβληθεί ουσιαστικά η εξωτερική πολιτική της Ελλάδος. Θα συνεχιστεί η αμυντική συνεργασία με το Ισραήλ και η τριμερής Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ και θα αναπτυχθεί περαιτέρω η στρατιωτική και τεχνική συνεργασία με τη Ρωσία.

Ο νέος ΥΠΕΞ κ. Κοτζιάς δήλωσε στις 7 Μαρτίου από τη Ρίγα της Λεττονίας, όπου συμμετείχε στη συνάντηση των ΥΠΕΞ της ΕΕ, ότι «εάν καταρρεύσει η Ελλάδα λόγω της ανθρωπιστικής κρίσεως, τότε οι χώρες της Ευρώπης θα κατακλυσθούν από εκατομμύρια λαθρομετανάστες και τζιχαντιστές».

Καμιά πολιτισμένη χώρα δεν επιτρέπεται να απειλεί άλλες χώρες, έστω και εμμέσως, δια της τρομοκρατίας, προκειμένου να αποκτήσει κάποια ανταλλάγματα. Αν πράγματι προτίθεται να υλοποιήσει την απειλή του, σε περίπτωση που δεν ανταποκριθούν οι εταίροι, θα πρέπει να έχει υπόψη του, ότι οι τζιχαντιστές στους οποίους θα επιτρέψει να έλθουν στην Ελλάδα πρώτα θα την εντάξουν στο Ισλαμικό Χαλιφάτο, όπως προκύπτει και από το χάρτη που έχουν δημοσιεύσει και στη συνέχεια θα ξεχυθούν προς την Ευρώπη. Υποχρέωση του κάθε ΥΠΕΞ είναι να δημιουργεί συμμαχίες και όχι αντιπαλότητες στο εξωτερικό και μάλιστα σε μια ώρα που η χώρα μας αντιμετωπίζει τεράστιες απειλές.

γ. Ε/Τ Σχέσεις

Συνεχίζονται οι παραβάσεις και παραβιάσεις των Τούρκων στο Αιγαίο, ενώ τελευταία οι πιλότοι τους επιδιώκουν εμπλοκή με τα ελληνικά αεροσκάφη. Ακόμη και ο Τούρκος Α/ΓΕΑ πραγματοποίησε στις 17 Φεβρουαρίου πτήση με πολεμικό Α/Φ, που παραβίασε τον ελληνικό εναέριο χώρο στο Αιγαίο.

Στις 27 Φεβρουαρίου η Τουρκία κοινοποίησε NOTAM με την οποία δέσμευσε τεράστια περιοχή στο Αιγαίο για την πραγματοποίηση ασκήσεων μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2015. Η Ελλάδα προέβη σε διάβημα τόσο προς την Τουρκία, όσο και προς τους διεθνείς οργανισμούς ΟΗΕ, ΕΕ, NATO και ICAO. Στις 3 Μαρτίου η Τουρκία απέσυρε τη NOTAM, δηλώνοντας ότι οι συντεταγμένες της περιοχής που δεσμευόταν ήταν λανθασμένες. Παράλληλα ανακοίνωσε ότι Τουρκία και Ελλάδα αποφάσισαν να αρχίσει νέος κύκλος διαβουλεύσεων προκειμένου να ενισχυθεί το υφιστάμενο πλαίσιο Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης (ΜΟΕ). Πολλοί εκτιμούν ότι πράγματι έγινε λάθος, ενώ αρκετοί άλλοι δηλώνουν ότι η Τουρκία υπαναχώρη-

σε λόγω των πιέσεων των διεθνών οργανισμών.

Από την ανακοίνωση όμως της Τουρκίας, η οποία αναφέρει ότι είχε προτείνει στην ελληνική πλευρά από τον περασμένο χρόνο την κατάργηση των περιοχών που δεσμεύουν οι δύο χώρες για ασκήσεις χωρίς να έχει πάρει απάντηση μέχρι σήμερα και ότι επιθυμεί την ένταξη του θέματος στις συζητήσεις για τα ΜΟΕ, προκύπτει το συμπέρασμα, ότι η Τουρκία με τη NOTAM είχε ως στόχο να σύρει την Ελλάδα στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, αλλά και να δοκιμάσει τα ανακλαστικά της νέας κυβερνήσεως. Πριν την έναρξη των νέων συζητήσεων ΥΠΕΞ και ΥΕΘΑ θα πρέπει να εξετάσουν τους λόγους για τους οποίους οι προκάτοχοί τους αδρανούσαν. Από αμέλεια ή μήπως η τουρκική πρόταση κρύβει κάτι το πονηρό; Η πείρα μας διδάσκει ότι στις συζητήσεις που ακλουθούν κάθε κρίση οι Τούρκοι βγαίνουν πάντα κερδισμένοι.

δ. Σκοπιανό

Το θέμα βρίσκεται σε στασιμότητα, χωρίς να έχει εκδηλωθεί κάποια πρωτοβουλία από το μεσολαβητή κ. Νίμιτς.

Σύμφωνα με το Κρατικό Πρακτορείο Ειδήσεων των Σκοπίων, ο κ. Γκρουέφσκι είχε στις 10 Φεβρουαρίου 2015 τηλεφωνική συνομιλία με τον κ. Τσίπρα, τον οποίο συνεχάρη για την εκλογή του και του ζήτησε συνεργασία για την επίλυση των ανοικτών ζητημάτων. Από πλευράς του ο Έλληνας Πρωθυπουργός του απάντησε ότι η Ελλάδα είναι ανοικτή στο διάλογο επισημαίνοντάς του την πάγια θέση της για ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις.

Ο ΥΠΕΞ κ. Κοτζιάς κατά τη συνάντησή του με τον ομόλογό του των Σκοπίων κ. Ποπόσκι στις 7 Μαρτίου στη Ρίγα της Λεττονίας, του επανέλαβε τη θέση της Ελλάδας, επισημαίνοντας ότι «το πρόβλημα δεν είναι το όνομα, αλλά αυτό που κρύβεται πίσω από το όνομα, ο αλτρωτισμός».

Παράγοντες του ΥΠΕΞ, σύμφωνα με δημοσίευμα της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ στις 8 Μαρτίου, διαρρέουν ότι μελετάται η έναρξη συνομιλιών με την ΠΓΔΜ, προκειμέ-

νου να συμφωνηθούν ΜΟΕ, με επίκεντρο τον εξοβελισμό του αλτρωτισμού από την επίσημη πολιτική ατζέντα των Σκοπίων.

Καλά είναι τα ΜΟΕ, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να δεχθούμε το συνταγματικό όνομα των Σκοπίων με αντάλλαγμα τον εξοβελισμό του αλτρωτισμού, γιατί το όνομα είναι το όχημα του αλτρωτισμού τους και αν το πετύχουν τίποτα δεν θα τους σταματήσει, ακόμη και αν τροποποιήσουν το Σύνταγμα τους.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Στις 27 Ιανουαρίου 2015 ο Πρόεδρος της Επιτροπής Ασφάλειας κ. Μπράχο δήλωσε ότι θα πρέπει να γίνει επαναδιαπραγμάτευση για το σύμφωνο των θαλασσιών ορίων μεταξύ Αλβανίας και Ελλάδας.

Το Αλβανικό Κοινοβούλιο ψήφισε τη Συμφωνία μεταξύ της Αλβανίας και του Ανωτάτου Στρατηγείου Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης (SHPE) για τη δημιουργία Νατοϊκής Βάσεως στην Αλβανία».

Με δαπάνες της Τουρκίας κατασκευάστηκε «Οθωμανικό Τζαμί» στη Σκόδρα και εντός του 2015 θα αρχίσει η κατασκευή και μεγάλου Τζαμιού στα Τίρανα, με δαπάνες και πάλι της Τουρκίας.

β. Σερβία - Κόσσοβο

Στις 18 Δεκεμβρίου 2014 ο Πρόεδρος της Σερβίας κ. Νίκολιτς δήλωσε ότι η Σερβία δεν πρόκειται να ανταλλάξει την αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Κοσόβου με την ένταξή της στην ΕΕ.

Στα πλαίσια του διαλόγου που επανελήφθη στις 9 Φεβρουαρίου στις Βρυξέλες, οι Πρωθυπουργοί Σερβίας και Κοσόβου υπέγραψαν συμφωνία για τον τρόπο λειτουργίας των δικαστηρίων στις περιοχές του Κοσόβου στις οποίες οι Σέρβοι αποτελούν την πλειοψηφία.

Ο Πρωθυπουργός της Σερβίας κ. Βούσιτς δήλωσε ότι το «όραμα της Μεγάλης Αλβανίας» αποτελεί απειλή για την περιοχή, επισημαίνοντας ότι η σημαία της Μεγάλης Αλβανίας είναι ζωγραφισμένη και στην πρόσοψη του πρωθυπουργικού μεγάρου στα Τίρανα.

γ. Βουλγαρία

Η Αναπληρωτής Πρωθυπουργός κ. Κούνεβα ανακοίνωσε ότι ο φράχτης με συρματοπλέγμα στα σύνορα με την Τουρκία θα επεκταθεί από τα 30 στα 130 χλμ, προκειμένου να αποτραπεί η είσοδος λαθρομεταναστών στη Βουλγαρία.

Ο φράχτης είναι παρόμοιος με τον ελληνικό στον Έβρο, τον οποίο η νέα Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής σκοπεύει να καταστρέψει για να γεμίσει η Ελλάδα λαθρομετανάστες.

Ο κ. Πούτιν κατηγόρησε τη Βουλγαρία ότι торπίλισε την κατασκευή του αγωγού φυσικού αερίου South Stream υποκύπτοντας στις πιέσεις της ΕΕ.

Είναι βέβαιον ότι οι βουλγαρικές κυβερνήσεις, προβάλλοντας διάφορα εμπόδια, ματαιώσαν την κατασκευή τόσο του South Stream όσο και του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη προκαλώντας μεγάλες οικονομικές απώλειες για τη χώρα τους. Για τον Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη έβαλε το χεράκι του και ο τότε Πρωθυπουργός κ. Παπανδρέου υποκύπτοντας στις πιέσεις των ΗΠΑ, που αντιδρούν στην ενεργειακή εξάρτηση της Ευρώπης από τη Ρωσία.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α.Εσωτερική Κατάσταση

Οι Τουρκικές Αρχές έχουν εξαπολύσει διωγμούς εναντίον όσων θεωρούνται φίλοι του αυτοεξόριστου Ιμάμη κ. Γκιουλέν, δημοσιογράφων, δικαστικών, αστυνομικών και δημοσίων υπαλλήλων, προκειμένου να καταπνίξουν κάθε αντίδραση κατά του κ. Ερντογάν.

Στις 28 Φεβρουαρίου ο Κούρδος βουλευτής κ. Οντέρ, που είχε συναντηθεί προηγουμένως με τους Κούρδους μαχητές στο όρος Καντίλ του Ιράκ και με τον κ. Οτσαλάν στις φυλακές Ιμραλή, διάβασε, σε απ'ευθείας μετάδοση από την τηλεόραση, μήνυμα του κ. Οτσαλάν με το οποίο καλεί το PKK να διεξάγει ένα έκτακτο συνέδριο την άνοιξη προκειμένου «να ληφθεί η ιστορική απόφαση του αφοπλισμού».

Ο Τούρκος Υπουργός Άμυνας δήλωσε στις 19 Φεβρουαρίου ότι η συμφωνία για την αγορά κινεζικού αντιαεροπορικού συστήματος δαπάνης άνω των 3 δις δολαρίων βρίσκε-

ται στο τέλος της.

β. Σχέσεις με ΕΕ

Στις 25 Δεκεμβρίου ο κ. Ερντογάν και στις 21 Δεκεμβρίου ο κ. Νταβούτογλου επιτέθηκαν στις χώρες της ΕΕ, γιατί τους επικρίνουν όσον αφορά την ελευθερία του τύπου και τους διωγμούς των οπαδών του κ. Γκιουλέν.

Στα συμπεράσματα της εκθέσεως των ΥΠΕΞ της ΕΕ στις 16 Δεκεμβρίου, επικρίνεται η Τουρκία για την προκλητική της συμπεριφορά στην ΑΟΖ της Κύπρου. Επίσης, λόγω αρνήσεως της Κύπρου, δεν άνοιξαν δύο κεφάλαια που πρότειναν Γερμανία και Γαλλία.

γ.Εξωτερική Πολιτική

Οι ΗΠΑ εξέφρασαν τη δυσφορία τους για την επίσκεψη του ηγέτη της Χαμάς Μεσάαλ και την παρουσία του σε συνέδριο του ΑΚΡ στο Ικόνιο, όπου συναντήθηκε με τους κ.κ. Ερντογάν και Νταβούτογλου. Επίσης ο επικεφαλής της CIA κ. Κλάπερ δήλωσε ότι η μάχη εναντίον των τζιχαντιστών δεν αποτελεί προτεραιότητα για την Τουρκία και αυτό διευκολύνει την προώθηση μέσω του εδάφους της ξένων μαχητών προς την Συρία.

Με το Ισραήλ η αντιπαράθεση έχει οδηγηθεί στα άκρα εξ αιτίας των δηλώσεων του κ. Νταβούτογλου με τις οποίες συνέκρινε τον Πρωθυπουργό κ. Νετανιάχου με τους ισλαμιστές που έδρασαν στο Παρίσι, λέγοντας ότι και οι δύο έχουν διαπράξει εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και της απαντήσεως του ΥΠΕΞ του Ισραήλ κ. Λίμπερμαν με την οποία τον χαρακτηρίζει «αντισημίτη και τραμπούκο».

Αντιθέτως, με τη Ρωσία οι σχέσεις είναι πολύ καλές και έχουν ενισχυθεί ακόμη περισσότερο από τη στιγμή που η Τουρκία αρνήθηκε τη συμμετοχή της στις κυρώσεις που της επέβαλε η ΕΕ και κατέστη προνομιακός εμπορικός της εταίρος. Οι σχέσεις αναμένεται να ενισχυθούν περισσότερο με την απόφαση του κ. Πούτιν για την κατασκευή νέου αγωγού φυσικού αερίου από τη Ρωσία στην Τουρκία σε αντικατάσταση του South Stream, του οποίου η κατασκευή ματαιώθηκε (λεπτομέρειες στην παράγραφο 6 – Ρωσία).

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Γαλλία

Στις 31 Δεκεμβρίου 2014 επανεξελέγησαν, ως αρχηγοί των κομμάτων τους, η κ. Λεπέν με το 100% των ψήφων και ο κ. Σαρκοζί με το 64,5%.

Στις 7 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε τρομοκρατική επίθεση από δύο αδέρφια τζιχαντιστές κατά του περιοδικού Charli Hebdo που δημοσίευσε γελοιογραφίες του Μωάμεθ, με 11 νεκρούς. Τα δύο αδέρφια σκοτώθηκαν από πυρά αστυνομικών στις 9 Ιανουαρίου. Την ευθύνη ανέλαβε η Αλ Κάιντα της Υεμένης.

Στις 9 Ιανουαρίου ένας άλλος τζιχαντιστής έθεσε σε ομηρία μεγάλο αριθμό πελατών σε εβραϊκό παντοπωλείο, η οποία έληξε με νεκρό τον ίδιο και τέσσερις ομήρους.

Στις 30 Ιανουαρίου μετεδόθη ηχογραφημένο μήνυμα της Αλ Κάιντα της Αραβικής Χερσονήσου με το οποίο εντάσσει τη Γαλλία στην πρώτη θέση των εχθρών του Ισλάμ.

Το γαλλικό αεροπλανοφόρο Σαρλ Ντε Γκολ συμμετέχει από 23 Φεβρουαρίου στις επιχειρήσεις κατά του ισλαμικού κράτους.

β. Γερμανία

Στις 19 Δεκεμβρίου 2014 η κ. Μέρκελ επανεξελέγη για όγδοη φορά αρχηγός του κόμματος «Ένωση Χριστιανοδημοκρατών» με 96,7%.

Η κ. Μέρκελ κάλεσε τους Γερμανούς να μη συμμετέχουν στις διαδηλώσεις του μισαλλόδοξου κινήματος Pegida, που οργανώνει στη Δρέσδη και σε άλλες πόλεις πορείες κατά του Ισλάμ στις οποίες συμμετέχουν 10-20.000 άτομα. Σύμφωνα με δημοσκοπήσεις ένας στους οκτώ Γερμανούς θα συμμετείχε σε ξενοφοβικές διαδηλώσεις και τρεις στους δέκα τις δικαιολογούν.

Στις 4 Φεβρουαρίου η Γερμανίδα Υπουργός Άμυνας δήλωσε, με αφορμή τις δηλώσεις των Ελλήνων ΥΠΕΞ και ΥΕΘΑ για άνοιγμα προς τη Ρωσία, ότι η Ελλάδα ρισκάρει τη θέση της στο NATO προσεγγίζοντας τη Ρωσία και προσέθεσε ότι «όποιος ζητά αλληλεγγύη πρέπει να φέρεται αλληλέγγυα».

Τις εκλογές που έγιναν στο Αμβούργο στις 16 Φεβρουαρίου κέρδισε με 47% το σοσιαλιστικό SPD, έναντι 16% του CDU της κ. Μέρκελ,

που είναι το χαμηλότερο ιστορικά.

γ. Βρετανία

Στις 7 Ιανουαρίου η κ. Μέγκελ συζήτησε με τον κ. Κάμερον την προτεινόμενη από τη Βρετανία μεταναστευτική πολιτική, η οποία θα αποτελέσει το κεντρικό θέμα της πολιτικής αντιπαράθεσης για τις εκλογές της 7 Μαΐου, στις οποίες, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, το ξενοφοβικό κόμμα του κ. Φάρατζ θα αποσπάσει ψηλά ποσοστά. Τελικά συμφώνησαν ότι η μετανάστευση για πολίτες των χωρών της ΕΕ θα είναι ελεύθερη, αλλά όποιος μετανάστης δεν βρει εργασία εντός έξι μηνών θα εγκαταλείπει τη χώρα. Επίσης, ότι θα περιοριστεί η πρόσβαση των μεταναστών στα κοινωνικά επιδόματα.

Ο κ. Κάμερον έχει δηλώσει ότι εάν επανεκλεγεί θα προκηρύξει δημοψήφισμα για την παραμονή της Βρετανίας στην ΕΕ. Σε έρευνα που δημοσιοποιήθηκε στις 25 Φεβρουαρίου το 45% των Βρετανών τάσσεται υπέρ της παραμονής από το 28% που είχε κατακυλίσει πριν από καιρό και το 35% υπέρ της αποχωρήσεως.

δ. Ιταλία

Μετά την παραίτηση του Προέδρου κ. Ναπολιτάνο, Πρόεδρος της Ιταλίας εξελέγη στην 4η ψηφοφορία, που απαιτούσε απλή πλειοψηφία, ο δικαστής Σέρτζιο Ματαρέλα, που είχε προταθεί από τον Πρωθυπουργό κ. Ρέντζι.

ε. Δανία

Διπλή τρομοκρατική επίθεση πραγματοποιήσε ο ίδιος άνδρας, στις 14 Φεβρουαρίου στο Κέντρο της Κοπεγχάγης, εναντίον ενός Πολιτιστικού Κέντρου και σε μια εβραϊκή συναγωγή με ένα νεκρό σε κάθε μια.

5. ΗΠΑ

Στις 17 Δεκεμβρίου 2014 ο κ. Ομπάμα ανακοίνωσε την αποκατάσταση των σχέσεων με την Κούβα. Από 21-31 Ιανουαρίου 2015 διεξήχθη ο πρώτος γύρος συνομιλιών και στις 27 Φεβρουαρίου άρχισε ο δεύτερος με επιδίωξη την ανταλλαγή Πρέσβων εντός του Απριλίου.

Η απόφαση αυτή του κ. Ομπάμα κρίνεται ως ορθή, γιατί η πολιτική της απομονώσεως της Κούβας επί τόσα χρόνια αποδείχθηκε αναποτελεσματική.

Το Πεντάγωνο αποφάσισε να κλείσει τις Στρατιωτικές Βάσεις στην Ευρώπη, με στόχο την εξοικονόμηση ενός τρισεκατομμυρίου δολαρίων σε δέκα έτη.

Η ενέργεια αυτή εντάσσεται στη μεταφορά του κέντρου βάρους της στρατηγικής των ΗΠΑ στον Ειρηνικό με στόχο την αποτροπή της επεκτάσεως της Κίνας.

Στις 6 Φεβρουαρίου 2015 το Κογκρέσο ενέκρινε πρόταση του κ. Ομπάμα για τη διάθεση 8,8 δις δολαρίων για την συνέχιση των επιχειρήσεων εναντίον του ισλαμικού κράτους, ο οποίος επανέλαβε ότι δεν θα αναπτυχθούν χερσαίες δυνάμεις, παρά μόνο για αποστολές διασώσεως ή εξουδετερώσεως ηγετικών στελεχών.

Στις 3 Μαρτίου ο κ. Νετανιάχου μίλησε στο Κογκρέσο ως προσκεκλημένος των Ρεπουμπλικάνων, εναντίον της πολιτικής των ΗΠΑ για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Αυτό προκάλεσε τη δυσφορία του κ. Ομπάμα και των δημοκρατικών, που τον κατηγορήσαν ότι με την κίνησή του αυτή αποσκοπούσε να ενισχύσει τη θέση του ενόψει των εκλογών της 17 Μαρτίου και ότι με όσα είπε δεν παρουσίασε κάποια βιώσιμη εναλλακτική λύση.

Ο κ. Νετανιάχου διαφωνεί με την πολιτική λύση που επιδιώκει ο κ. Ομπάμα με το Ιράν και καταβάλει κάθε προσπάθεια για να το τερματίσει, παρόλο που τον έχει διαβεβαιώσει ότι δεν θα προχωρήσει σε συμφωνία αν αυτή δεν εξασφαλίζει τη στήριξη από το Ιράν της δυνατότητας αποκτήσεως ΠΟ.

Στις 14 Φεβρουαρίου δημοσιοποιήθηκε στις ΗΠΑ έρευνα σύμφωνα με την οποία οι ερωτηθέντες θεωρούν ως το μεγαλύτερο κίνδυνο για τη χώρα τους το ισλαμικό κράτος με 84%, ως δεύτερο το Ιράν με 77%, ως τρίτο τη Β. Κορέα, ως τέταρτο το Ουκρανικό με 44% και ως πέμπτο την Κίνα με 40%. Για τον κ. Ομπάμα όμως μεγάλη απειλή κατά των ΗΠΑ αποτελεί και η Βενεζουέλα και γι' αυτό επέβαλε κυρώσεις σε εννέα αξιωματούχους της με διάταγμα που εξέδωσε στις 9 Μαρτίου.

6. ΡΩΣΙΑ

Στις 12 Ιανουαρίου ο οίκος αξιολόγησης FITCH υποβάθμισε την πιστοληπτική ικανότητα της Ρωσίας σε BBB-, μια βαθμίδα πάνω από την

κατηγορία «σκουπίδια». Παρόλο που η οικονομική κατάσταση της χώρας έχει επιδεινωθεί λόγω των κυρώσεων και της μειώσεως της τιμής του πετρελαίου, έγκυροι τραπεζικοί κύκλοι εκτιμούν ότι η πιθανότητα μιας δεύτερης χρεωκοπίας, μετά από αυτήν του 1998, είναι αμελητέος.

Στις 20 Δεκεμβρίου 2014 ο κ. Πούτιν ανακοίνωσε από την Τουρκία, που πραγματοποιούσε επίσκεψη, την ματαίωση της κατασκευής του αγωγού South Stream, που θα μετέφερε φυσικό αέριο στην Ευρώπη μέσω Βουλγαρίας, Σερβίας και Σλοβενίας, κατηγορώντας ως υπαίτιο τη Βουλγαρία, η οποία παρενέβαλε εμπόδια, υπό την πίεση της ΕΕ. Επίσης ανακοίνωσε ότι αντί του South Stream θα κατασκευαστεί ένα άλλο σύστημα αγωγών προς την Τουρκία με ένα πρόσθετο κόμβο για τους πελάτες της Ευρώπης κοντά στα σύνορα με την Ελλάδα, αν κριθεί σκόπιμο. Στις 8 Φεβρουαρίου ο Πρόεδρος της GAZPROM και Υπουργός Ενέργειας της Τουρκίας προέβησαν σε επί τόπου προσδιορισμό του ίχνους του αγωγού και των κόμβων παροχής αερίου που θα είναι για μεν τους Τούρκους καταναλωτές στο Λουλέ Μπουργάς και για τους Ευρωπαίους στα Ύψαλα, πλησίον των Ε/Τ συνόρων.

Ο κ. Πούτιν ανακοίνωσε την ενίσχυση των ΕΔ με στόχο τη διαφύλαξη της εθνικής κυριαρχίας της χώρας απέναντι στους εχθρούς της, τους οποίους δεν κατονόμασε αλλά είναι σαφές ότι υπονοεί το ΝΑΤΟ, το οποίο χαρακτηρίζεται από το νέο αμυντικό δόγμα, ως η μεγαλύτερη απειλή για τη Ρωσία.

Ένταση στις σχέσεις της Ρωσίας με τη Δύση και την Ουκρανία προκάλεσε η δολοφονία, στις 27 Φεβρουαρίου στη Μόσχα, του πλέον σκληρού αντιπάλου του κ. Πούτιν κ. Νεμτσόφ, ο οποίος όπως ισχυρίζονται φίλοι του επρόκειτο να δημοσιοποιήσει στοιχεία δια των οποίων αποδεικνύεται η συμμετοχή Ρώσων στρατιωτών στο πλευρό των ρωσόφωνων Ουκρανών, που μάχονται εναντίον του ουκρανικού στρατού.

7. ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Στις 12 Ιανουαρίου έπαυσε η εκεχειρία, που ίσχυε από 9 Σεπτεμβρίου 2014 και ξεκίνησαν νέες συγκρούσεις, με τους ρωσόφωνους αυτονομιστές να καταλαμβάνουν

στις 21 Ιανουαρίου 2015 το αεροδρόμιο του Ντονέσκ, που πολιορκούσαν από το Μάιο. Οι δυτικοί επέρριψαν την ευθύνη στη Ρωσία, την οποία κατηγορούν ότι ενισχύει τους αυτονομιστές. Σε αντίδραση το ΝΑΤΟ ανακοίνωσε τη δημιουργία έξι νέων Βάσεων στην Αν. Ευρώπη (Εσθονία, Λεττονία, Λιθουανία, Πολωνία, Βουλγαρία, Ρουμανία) και οι ΗΠΑ άρχισαν να συζητούν τον εξοπλισμό του ουκρανικού στρατού με σύγχρονα όπλα.

Στις 12 Φεβρουαρίου οι ηγέτες της Ουκρανίας, Ρωσίας, Γερμανίας και Γαλλίας, που συναντήθηκαν στο Μινσκ της Λευκορωσίας, συμφώνησαν για κατάπαυση του πυρός από τα μεσάνυχτα της 14 Φεβρουαρίου και την απόσυρση των βαρέων όπλων σε βάθος 50-140 χλμ. Οι ρωσόφωνοι αυτονομιστές όμως δεν συμμορφώθηκαν και συνέχισαν την επίθεση εναντίον της στρατηγικής σημασίας πόλεως του Ντεμπάλτσεβε, την οποία και κατέλαβαν στις 17 Φεβρουαρίου. Κατόπιν αυτού οι τέσσερις ηγέτες είχαν τηλεδιάσκεψη στις 19 Ιανουαρίου, με τον κ. Πούτιν να αναλαμβάνει να πείσει τους αυτονομιστές να εφαρμόσουν την εκεχειρία.

Εκτοτε η κατάπαυση πυρός σε γενικές γραμμές τηρείται, αλλά οι ΗΠΑ κατηγορούν τη Ρωσία ότι δεν κάνει όσα πρέπει για την ειρήνευση και την απειλούν με νέες κυρώσεις, τις οποίες δεν παρουσιάζονται πρόθυμες να τις εφαρμόσουν και οι χώρες της ΕΕ, γιατί η περαιτέρω επιδείνωση της οικονομίας της Ρωσίας θα προκαλέσει ζημιές και σ' αυτές.

Η συμφωνία, εκτός από την κατάπαυση του πυρός, προβλέπει επίσης την ανταλλαγή αιχμαλώτων, την πραγματοποίηση νέων εκλογών στις ανατολικές περιοχές, υπό την επίβλεψη του ΟΑΣΕ και την αναθεώρηση του ουκρανικού συντάγματος ώστε να δοθεί ευρεία αυτονομία στις ανατολικές επαρχίες, οι οποίες θα έχουν δική τους αστυνομία και θα μπορούν να συνάψουν εμπορικές σχέσεις με την Ρωσία.

Την ένταση στην περιοχή, που έχει πάρει ψυχροπολεμική μορφή, εντείνει και η πραγματοποίηση μεγάλης εντάσεως ασκήσεων από το ΝΑΤΟ στη Μαύρη Θάλασσα και από τη Ρωσία στον Καύκασο, Αρμενία, Αχμπαζία και Κριμαία.

Η εκεχειρία θα εξελιχθεί σε οριστική λύση μόνον αν ο Πούτιν

εγκαταλείψει την ιδέα της προσαρτήσεως των ανατολικών περιοχών στη Ρωσία και οι Δυτικοί πράξουν το ίδιο για την ένταξη στο ΝΑΤΟ της Ουκρανίας.

8. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Παλαιστινιακό

Οι συνομιλίες έχουν διακοπεί, λόγω του οικιστικού προγράμματος του Ισραήλ, το οποίο παρά τη διεθνή κατακραυγή παραμένει αμετάπειστο.

Στις 17 Δεκεμβρίου, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ψήφισε υπέρ της καταρχήν αναγνώρισης της Παλαιστίνης ως κράτους και η Διάσκεψη της Γενεύης ενέκρινε διακήρυξη με την οποία καταδικάζεται η οικιστική πολιτική του Ισραήλ.

Στις 30 Δεκεμβρίου το ΣΑ/ΟΗΕ απέρριψε, με ψήφους 9 κατά και 8 υπέρ, το ψήφισμα που είχε καταθέσει στις 18 Σεπτεμβρίου η Παλαιστινιακή Αρχή για σύναψη σχεδίου ειρηνεύσεως με το Ισραήλ, πλήρη αποχώρηση από τη Δυτική Όχθη μέχρι το τέλος του 2017 και τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους στα όρια του 1967.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2014 ο κ. Αμπάς υπέβαλε αίτηση εντάξεως της Παλαιστινιακής Αρχής στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, ώστε να έχει τη δυνατότητα να ασκεί διώξεις σε βάρος Ισραηλινών αξιωματούχων για εγκλήματα πολέμου. Το Ισραήλ σε αντίποινα πάγωσε τη μηνιαία μεταφορά φορολογικών εσόδων στην Παλαιστινιακή Αρχή.

Στις 16 Ιανουαρίου 2015 το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει σε προκαταρκτική έρευνα για πιθανή διάπραξη εγκλημάτων πολέμου στα παλαιστινιακά εδάφη το καλοκαίρι του 2014, γεγονός που προκάλεσε την αντίδραση των ΗΠΑ και του Ισραήλ.

β. Ισραήλ

Στις 17 Μαρτίου θα πραγματοποιηθούν πρόωρες εκλογές, με τις δημοσκοπήσεις να δείχνουν τον κ. Νετανιάχου, που κατηγορεί τις ΗΠΑ ότι έχουν συνωμοτήσει εναντίον του, να διατηρεί τις δυνάμεις του.

Ο κ. Ομπάμα κατέκρινε τον κ. Νετανιάχου γιατί με την ομιλία του στο Αμερικανικό Κογκρέσο στις 3 Μαρτίου, ελετέθη εναντίον της πολιτικής των ΗΠΑ όσον αφορά το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, ενώ ηγέτες των Δημοκρατικών τον κατηγορήσαν ότι με την κίνησή του αυτή απέβλεπε σε κέρδη ενόψει των εκλογών.

γ. Ιράν

Στις 2 Μαρτίου ο Υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας δήλωσε ότι οι διαπραγματεύσεις για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν έχουν σημειώσει φέτος περισσότερη πρόοδο από όσο ποτέ, ενώ ο ΥΠΕΞ του Ιράν κ. Ζαρίφ, απαντώντας σε δημοσιογράφο, άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο το Ιράν να δεχθεί περιορισμό του πυρηνικού του προγράμματος για κάποιο χρονικό διάστημα.

Στις 9 Μαρτίου αντιπροσωπεία της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ) άρχισε συνομιλίες στην Τεχεράνη, προκειμένου να αποσαφηνίσει κάποιες δραστηριότητες στο παρελθόν.

Στις 15 Μαρτίου θα συναντηθούν οι ΥΠΕΞ ΗΠΑ και Ιράν στη Λωζάνη, στο πλαίσιο ενός νέου γύρου διαπραγματεύσεων του Ιράν με την ομάδα 5+1 (ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, Βρετανία, Γαλλία και Γερμανία), με στόχο να καταλήξουν σε μια πολιτική συμφωνία μέχρι τις 31 Μαρτίου, της οποίας οι τεχνικές λεπτομέρειες θα οριστικοποιηθούν μέχρι τις 31 Ιουνίου.

Για πρώτη φορά η πιθανότητα για λύση είναι πολύ μεγάλη, γιατί και οι δύο πλευρές επιδεικνύουν καλή θέληση.

δ. Σαουδική Αραβία

Στις 23 Ιανουαρίου απεβίωσε ο Βασιλιάς Αμπντάλα σε ηλικία 90 ετών και τον διαδέχθη ο αδελφός του Σαλμάν 79 ετών ο οποίος δήλωσε ότι θα ακολουθήσει την πολιτική του προκατόχου του.

ε. Ισλαμικό Κράτος

Οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί έχουν περιορίσει την επεκτατική δραστηριότητα των τζιχαντιστών, οι οποίοι συνεχίζουν τις φρικαλεότητες τους, παρουσιάζοντας τηλεοπτικά αποκεφαλισμούς, πυρπολήσεις ζώντων, βασανισμούς αιχμαλώτων και βανδαλισμούς αρχαιοτήτων, που προκαλούν την παγκόσμια καταδίκη.

Εκτός όμως των παραπάνω :
- Έχουν εξαπολύσει μια ανελέητη εκστρατεία με στόχο να καθυποτάξουν ότι είναι ασύμβατο με τον ισλαμικό νόμο. Θρησκευτικές και

εθνικές ομάδες, όπως αυτή των Ασσυρίων εξοντώνονται. Ολόκληρα χωριά καταστρέφονται, άνθρωποι φονεύονται ή αιχμαλωτίζονται και χρησιμοποιούνται ως σκλάβοι, βιβλιοθήκες πυρπολούνται και θησαυροί παγκόσμιας κληρονομιάς καταστρέφονται. Και όλα αυτά παρουσιάζονται δια της τηλεόρασης προκειμένου να διασπείρουν τον τρόμο.

- Έχουν αναπτύξει τεράστια οικονομική δραστηριότητα σε βαθμό που να έχουν καταστεί ως η περισσότερο χρηματοδοτούμενη τρομοκρατική οργάνωση. Πωλούν πετρέλαιο στο μισό της τιμής εισπράττοντας 1.000.000 δολάρια την ημέρα. Φορολογούν σε χρυσό όλες τις θρησκευτικές και εθνικές μη ισλαμιστικές ομάδες. Εκποιούν αρχαία αντικείμενα και ανθρώπινα όργανα φονευμένων. Εισπράττουν λίτρα από απαγωγές.

Σύμφωνα με Αμερικανούς αξιωματούχους το ισλαμικό κράτος διαθέτει 30-40.000 μαχητές, από τους οποίους 10.000 είναι αλλοδαποί, ενώ το Αμερικανικό Κέντρο Αντιτρομοκρατίας τους ανεβάζει σε 19.000 από 90 χώρες. Επίσης ότι έχει την υποστήριξη, κυρίως ανεπίσημα, μερικών χιλιάδων στην Ιορδανία, στο Λίβανο, στη Σαουδική Αραβία, στην Τυνησία και στην Υεμένη.

Το BBC δημοσιοποίησε στις 26 Φεβρουαρίου, ότι ο τζιχαντιστής εκτελεστής είναι ο Βρετανός Μοχάμεντ Εμγουαζί, γνωστός ως «Τζιχάντ Εμγουαζί», γόνος εύπορης οικογένειας και κάτοχος διπλώματος προγραμματιστή ηλεκτρονικών υπολογιστών Βρετανικού Κολλεγίου.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της ιταλικής Telegraph στις 18 Φεβρουαρίου, το ισλαμικό κράτος σχεδιάζει να κυριαρχήσει στη Λιβύη και στη συνέχεια να στείλει τζιχαντιστές ως πρόσφυγες στην Ευρώπη, προκειμένου να προβούν σε τρομοκρατικές επιθέσεις και να προκαλέσουν χάος στις μεγαλόπολεις, προσθέτοντας ότι οι πληροφορίες έχουν διασταυρωθεί από επιστολές και υποκλαπίδες τηλεφωνικές συνομιλίες ακραίων ισλαμιστών.

στ. Συρία

Οι Κούρδοι στο Κομπάνι απέκρουσαν τους τζιχαντιστές στις 27 Ιανουαρίου, ύστερα από αγώνα 133 ημερών και απελευθέρωσαν 221 χωριά. Στη νίκη των Κούρδων συνέβαλαν οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί

του συνασπισμού των ΗΠΑ, καθώς και οι Ιρακινοί Πεσμεργκά, οι οποίοι έφθασαν στο Κομπάνι μέσω Τουρκίας.

Στις 28 Ιανουαρίου συναντήθηκαν στη Μόσχα εκπρόσωποι του Άσαντ και της αντιπολιτεύσεως με στόχο την επανέναρξη του διαλόγου για ειρήνευση, χωρίς όμως επιτυχία. Συμφώνησαν μόνο να συναντηθούν εκ νέου αργότερα.

Στις 7 Φεβρουαρίου το Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ανακοίνωσε ότι οι νεκροί του εμφυλίου πολέμου έχουν φτάσει στις 210.000 εκ των οποίων 10.664 παιδιά και 6.783 γυναίκες.

Στις 21 Φεβρουαρίου ο τουρκικός στρατός πραγματοποίησε με επιτυχία επιχείρηση εντός του συριακού εδάφους για την απομάκρυνση του λειψάνου του Σουλεϊμάν Σαν, καθώς και των 40 Τούρκων στρατιωτών που φρουρούσαν τον τάφο.

Οι ισχυρές ευρωπαϊκές χώρες επιμένουν στη διπλωματική απομόνωση του Άσαντ, του οποίου τα στρατεύματα επιχειρούν αυτήν την περίοδο για την ανακατάληψη της πόλεως Χαλέπι. Μάλιστα τον κατηγορούν ότι εκμεταλλεύεται τους τζιχαντιστές για να εμφανιστεί ως έπαλξη κατά του χάους.

ζ. Ιράκ

Ο ιρακινός στρατός, υποστηριζόμενος από την αεροπορία του συνασπισμού των ΗΠΑ και με τη συνεργασία Κούρδων Πεσμεργκά και Ιρανών πολιτοφυλάκων, πέτυχε την απελευθέρωση πολλών περιοχών και έχει αρχίσει την επιχείρηση για την απελευθέρωση του Τιγκρίτ, πατρίδας του Σαντάμ, με στόχο τη δημιουργία προϋποθέσεων για την ανακατάληψη της Μοσούλης. Και αυτό παρά τη διαφωνία των Αμερικανών, που εκτιμούν ότι ο ιρακινός στρατός θα είναι έτοιμος για μια τέτοια επιχείρηση το φθινόπωρο. Λόγω αυτής της διαφωνίας η αμερικανική αεροπορία δεν συμμετέχει στην επιχείρηση κατά του Τιγκρίτ, ενώ προσβάλλει άλλους στόχους στο Ιράκ.

Στις 22 Ιανουαρίου ο ΥΠΕΞ της Βρετανίας δήλωσε ότι θα χρειαστούν δύο και πλέον χρόνια για να εκδιωχθεί το ισλαμικό κράτος από το Ιράκ και ότι ο ιρακινός στρατός θα χρειαστεί ακόμη μεγαλύτερη εκπαίδευση και εξοπλισμό.

Ο νέος Πρωθυπουργός κ. Αμπάντι πέτυχε συμφωνία με τους Κούρδους για την κατανομή των εσόδων από τα πετρέλαια.

10.ΑΦΡΙΚΗ

α. Αίγυπτος

Στις 10 Φεβρουαρίου οι Πρόεδροι της Αιγύπτου Σίσι και της Ρωσίας Πούτιν υπέγραψαν προκαταρκτική συμφωνία στο Κάιρο για την κατασκευή πυρηνικής μονάδας στην Αίγυπτο.

Στις 15 Φεβρουαρίου οι τζιχαντιστές αποκεφάλισαν 21 Αιγυπτίους Χριστιανούς Κόπτες, που κρατούσαν στη Λιβύη. Η αιγυπτιακή αεροπορία, σε αντίποινα έπληξε στις 16 Φεβρουαρίου τις θέσεις των τζιχαντιστών με δεκάδες νεκρούς.

Στις 15 Φεβρουαρίου Αίγυπτος και Κύπρος υπέγραψαν μνημόνιο συναντίληψης για συνεργασία στον τομέα πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Την 1η Μαρτίου Δικαστήριο της Αιγύπτου ενέταξε τη Χαμάς στον κατάλογο των τρομοκρατικών οργανώσεων.

Οι βουλευτικές εκλογές που είχαν προκηρυχθεί για το Μάρτιο και τον Απρίλιο, ανεβλήθησαν, γιατί το Διοικητικό Δικαστήριο έκρινε ως αντισυνταγματικές διατάξεις του εκλογικού νόμου.

Στις 5 Μαρτίου αποπέμφθηκε ο Υπουργός Εσωτερικών, γιατί άσκησε βία εναντίον διαδηλωτών, με αποτέλεσμα να φονευθούν 25 άτομα.

Στις 29 Ιανουαρίου η τρομοκρατική οργάνωση «Επαρχία Σινά» που συνδέεται με το ισλαμικό χαλιφάτο προέβη σε μια σειρά συντονισμένων επιθέσεων στη Χερσόνησο του Σινά με 27 νεκρούς από τους οποίους οι περισσότεροι ήταν στρατιωτικοί. Σε αντίποινα ο στρατός πραγματοποίησε εκτεταμένες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, κατά τις οποίες σκοτώθηκαν 27 ισλαμιστές αντάρτες.

β. Λιβύη

Η Λιβύη έχει βυθιστεί στο χάος, καθώς οι δύο αντίπαλες κυβερνήσεις, η αναγνωρισμένη από τη διεθνή κοινότητα που εδρεύει στο Τομπρούκ και την ισλαμική στην Τρίπολη αντιμάχονται, με τους στρατούς τους να συγκρούονται και τα αεροσκάφη τους να προσβάλλουν

στόχους που ελέγχονται από την άλλη. Παράλληλα άπειρες ανεξάρτητες φατρίες συγκρούονται μεταξύ τους σκορπώντας τον τρόμο. Αυτό το χάος εκμεταλλευόμενο το ισλαμικό χαλιφάτο κατέλαβε την πόλη Ντέρνα, όπου και αποκεφαλίστηκαν 21 Αιγύπτιοι Χριστιανοί Κόπτες.

Οι δυτικοί φοβούνται ότι εάν εδραιωθεί το ΙΚ στη Λιβύη, θα επιδώξει να μολύνει την Αίγυπτο και την Τυνησία και γι' αυτό συζητούν τρόπους αντιμετώπισης της κατάστασης. Η Αίγυπτος ζητά από τον ΟΗΕ μία δεύτερη επέμβαση σαν αυτή του 2011, με την οποία ανετράπη ο Καντάφι. Μια τέτοια επιχείρηση κρίνεται ως ατελέσφορη γιατί μέσα στο χάος δεν θα μπορεί να διαχωρίσει κανείς ποιος είναι φίλος και ποιος αντίπαλος. Γι' αυτό ο ΟΗΕ επιδιώκει να δοθεί πρώτα πολιτική λύση με το σχηματισμό εθνικής κυβέρνησης και στη συνέχεια να αντιμετωπισθεί η κατάσταση. Άλλωστε όλες οι χώρες μέλη της ΕΕ είναι απρόθυμες να συμμετάσχουν σε στρατιωτική επιχείρηση, ακόμη και η Ιταλία, που θα αντιμετωπίσει σοβαρό πρόβλημα, αν επικρατήσει το Χαλιφάτο στη Λιβύη. Δυστυχώς όμως η συνάντηση αντιπροσώπων των αντιμαχομένων που έγινε στη Γενεύη στις 26 Φεβρουαρίου υπό την αιγίδα του ΟΗΕ δεν ήταν αποτελεσματική. Συμφώνησαν όμως ότι μετά από διαβουλεύσεις που θα έχουν με τους δικούς τους θα επανέλθουν και πάλι στη Γενεύη σε χρόνο που θα καθοριστεί.

Στις 7 Μαρτίου ο κ. Πούτιν, μετά τη συνάντηση που είχε με τον Πρωθυπουργό της Ιταλίας κ. Ρέντζι που του ζήτησε να διαμεσολαβήσει, δήλωσε ότι στηρίζει την προσπάθεια του ΟΗΕ και κάλεσε τις αντιμαχόμενες πλευρές σε αυτοσυγκράτηση.

γ. Τυνησία

Τις προεδρικές εκλογές που έγιναν στις 21 Δεκεμβρίου 2014 κέρδισε ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Εμπεσί, ο οποίος διόρισε ως Πρωθυπουργό τον πρώην Υπουργό της κυβερνήσεως του κ. Εσίντ.

Στις 8 Φεβρουαρίου οι Αρχές συνέλαβαν 32 ισλαμιστές αντάρτες, μερικοί από τους οποίους είχαν επι-

στρέψει από την εμπόλεμη ζώνη της Συρίας, με την κατηγορία ότι σχεδιάζουν τρομοκρατικές επιθέσεις.

Η Τυνησία αποτελεί σημαντική Βάση των τζιχαντιστών. Υπολογίζεται ότι 3.000 Τυνησιοί πολεμούν στη Συρία και ότι μερικές εκατοντάδες έχουν επιστρέψει.

δ. Υεμένη

Λόγω της εκρήθμου κατάστασης που επικρατεί στη χώρα έκλεισαν οι Πρεσβείες των Δυτικών και άλλων χωρών και το προσωπικό τους απεχώρησε.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2014 σκοτώθηκαν 33 άτομα στην πόλη Ιμπ από διπλή βομβιστική επίθεση της Αλ Κάϊντα Υεμένης.

Η Αλ Κάϊντα της Υεμένης είναι το πιο επικίνδυνο τμήμα της διεθνούς τρομοκρατικής οργάνωσης και έχει αναλάβει την ευθύνη για την επίθεση στο Charli Hebdo στο Παρίσι.

Στις 19 Ιανουαρίου οι σιίτες Χούτι κατέλαβαν την πρωτεύουσα Σαναά και ανέτρεψαν τον Πρόεδρο Ραμπ Μανσούρ. Διέλυσαν το Κοινοβούλιο και εγκατέστησαν πενταμελές Προεδρικό Συμβούλιο.

Στις 16 Φεβρουαρίου το ΣΑ/ΟΗΕ υιοθέτησε ομόφωνα ψήφισμα με το οποίο κάλεσε τους Χούτι να παραδώσουν άμεσα και άνευ όρων την εξουσία αλλά αυτοί το αγνόησαν, ενώ σε όλη τη χώρα μαίνονται εμφύλιες συγκρούσεις.

11.ΑΣΙΑ

α. Αφγανιστάν

Στις 7 Δεκεμβρίου 2014 οι δυνάμεις του ΝΑΤΟ έπαυσαν να συμμετέχουν στις επιχειρήσεις και άρχισαν να αποσύρονται. Την 1η Ιανουαρίου η διοίκηση των Νατοϊκών στρατευμάτων παρέδωσε τα καθήκοντα στην αποστολή «Σταθερή Υποστήριξη», η οποία θα διαθέτει 12.500 άνδρες και θα έχει ως αποστολή την εκπαίδευση, τον συντονισμό και την υποβοήθηση του αφγανικού στρατού.

Με καθυστέρηση τριών και πλέον μηνών ορκίστηκε στις 12 Ιανουαρίου η νέα κυβέρνηση εθνικής ενότητας, με Πρωθυπουργό τον κ.

Αμπντουλά, που ήταν αντίπαλος του Προέδρου κ. Γάνι στις προεδρικές εκλογές.

Οι ταλιμπάν εντείνουν τις επιχειρήσεις τους προκειμένου να βρεθούν σε θέση ισχύος σε περίπτωση διαπραγματεύσεων με την κυβέρνηση.

β. Πακιστάν

Στις 16 Δεκεμβρίου 2014 οι ταλιμπάν εκτέλεσαν εν ψυχρώ 133 μαθητές ηλικίας 12-18 ετών σε στρατιωτικό σχολείο στο Πεσαβάρ. Μαζί τους σκοτώθηκαν 9 καθηγητές και 6 τρομοκράτες. Το αποτρόπαιο αυτό έγκλημα προκάλεσε τη διεθνή κατακραυγή και καταδικάστηκε ακόμη και από υποστηρικτές των ταλιμπάν. Ο στρατός απάντησε με εκτεταμένες επιχειρήσεις και αεροπορικούς βομβαρδισμούς, σκοτώνοντας εκατοντάδες ταλιμπάν, οι οποίοι όμως συνέχισαν τις επιθέσεις, κυρίως σε τεμένη, με θύματα εκατοντάδες αμάχους.

Στις 24 Δεκεμβρίου 2014 το Κοινοβούλιο ψήφισε νόμο για την ίδρυση στρατοδικείων, τα οποία θα δικάζουν τους τρομοκράτες.

γ. Ιαπωνία

Ο Ιάπωνας Πρωθυπουργός κ. Άμπε ανεδείχθη νικητής των πρόωρων εκλογών που διεξήχθησαν στις 14 Δεκεμβρίου 2014, κερδίζοντας 300 από τις 475 έδρες.

Η νίκη του κ. Άμπε ανησύχησε την Κίνα και τη Νότιο Κορέα, που έχουν εδαφικές διαφορές με την Ιαπωνία, γιατί ο κ. Άμπε έχει διακηρύξει την ενίσχυση των ενόπλων δυνάμεών της και τη συμμετοχή τους, για πρώτη φορά μετά το Β' ΠΠ, σε στρατιωτικές επιχειρήσεις εκτός χώρας. Η Λαϊκή Ημερησία του Πεκίνου με άρθρο της καλεί την Κίνα να προετοιμαστεί γιατί, μετά την επανεκλογή του Άμπε και τη μεταφορά του κέντρου βάρους της στρατηγικής των ΗΠΑ στον Ειρηνικό, η πιθανότητα ενός τρίτου παγκοσμίου πολέμου είναι υπαρκτές.

Ο κ. Άμπε κατακρίθηκε από αρκετούς Ιάπωνες, γιατί αρνήθηκε να πληρώσει λύτρα στους τζιχαντιστές, που αποκεφάλισαν τους δύο Ιάπωνες που κρατούσαν ως ομήρους.

δ. Κίνα

Σε 145 δις δολάρια θα ανέλθει ο αμυντικός προϋπολογισμός της Κίνας για το 2015, αυξημένος κατά 10% σε σχέση με το 2014. Μεγάλο μέρος θα διατεθεί για την ενίσχυση της ανθυποβρυχιακής ικανότητας του Ναυτικού και την απόκτηση δευτέρου αεροπλανοφόρου.

ε. Βόρειος Κορέα

Διαμάχη μεταξύ ΗΠΑ και βορείου Κορέας προκάλεσε η κυβερνοεπίθεση εναντίον της SONY στις 22 Δεκεμβρίου 2014 για την ταινία «The Interview» στην οποία, σύμφωνα με το σενάριό της, δολοφονείται ο ηγέτης της δεύτερης Κιμ Γιονγκ Ουν. Οι ΗΠΑ κατηγορούν την Βόρειο Κορέα ως υπεύθυνη και επέβαλαν κυρώσεις σε 10 αξιωματούχους και τρεις οργανισμούς, παρόλο που η Βόρειος Κορέα το αρνείται.

Ένταση στην Κορεατική Χερσόνησο προκάλεσε η έναρξη στις 2 Μαρτίου κοινών ασκήσεων Νοτιοκορεατών και Αμερικανών, που θα διαρκέσουν οκτώ εβδομάδες.

Την 1η Ιανουαρίου ο Κιμ Γιονγκ Ουν απάντησε, σε πρόταση της Σεούλ για επανέναρξη του διαλόγου, ότι είναι ανοικτός σε μια Σύνοδο Κορυφής με τη Νότιο Κορέα.

12.ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ (Βενεζουέλα)

Στις 20 Φεβρουαρίου συνελήφθη ο Δήμαρχος του Καρακάς, με την κατηγορία ότι σχεδίαζε, με την οικονομική στήριξη των ΗΠΑ, πραξικόπημα σε βάρος του Προέδρου Μαδούρο. Ο κ. Ομπάμα διέψευσε τους ισχυρισμούς της Βενεζουέλας.

Η χώρα βυθίζεται στην ύφεση και λόγω της ελλείψεως συναλλάγματος μειώνονται τα εισαγόμενα προϊό-

να, με αποτέλεσμα να υπάρχουν σημαντικές ελλείψεις σε φάρμακα και προϊόντα και να σχηματίζονται τεράστιες ουρές σε φαρμακεία και παντοπωλεία. Ανάλογη κατάσταση επικρατεί και στην Αργεντινή.

Η αιτία που έχει προκαλέσει την οικονομική κρίση στη Βενεζουέλα είναι η πολιτική του Τσάβες και του Μαδούρο, οι οποίοι διοχέτευαν τα κέρδη του πετρελαίου σε κοινωνικές παροχές και αναδιανομή του πλούτου και όχι στην οικονομική ανάπτυξη. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την στήριξη της οικονομίας στην αύξηση της τιμής του πετρελαίου, η οποία τώρα που κατέρρευσε παρέσυρε στα τάρταρα και την οικονομία. Αυτά προς γνώση εκείνων που παρουσιάζουν, ως μοντέλο και για την Ελλάδα, τη Βενεζουέλα και την Αργεντινή.

BRIEF INFORMATION

ON THE ESTABLISHMENT, OPERATION AND OBJECTIVES OF THE HELLENIC INSTITUTE FOR STRATEGIC STUDIES

The Hellenic Institute for Strategic Studies (HEL.I.S.S.) is a nonprofit organization that is situated in Athens. It is a continuation of the previous form, known as the Hellenic Company for Strategic Studies, which was founded in October of the year 1994. That Company had come into being by a number of flag/General retired Officers coming from the Hellenic Armed Forces and it had been aggrandized after the participation of personalities coming from the Academic and Diplomatic communities as well as from the business sector, Journalism and other individuals specialized on International Affairs. The transition to the new form, from a Company to an Institute did not cause any change to the general constitution and the formulation of the participants. The Institute does not voice any political party or any state or private organization. That is why the Institute is known for its free expression.

The Institute goes on looking forward to enlarge all the issues of interest. That is, from the constituting personnel to multiple usefulness activities. So ...

Aim of the Institute is to be employed with questions that bring up issues of strategic importance in a geopolitical-geostategic environment. More particularly:

- To form a view over:

a. the Hellenic National Strategy, b. foreign policy, c. security and defended. tech-

nology. energy

- To see thoroughly the European Union as a viable entity that is heading to a promising future. That is, The present status and what it is foreseen for tomorrow. The policy, over any challenges temporary. Exploiting whatever opportunities appear from the sector of modern science and advanced technology. Secure the European community. This will be achieved by defending against any conventional or asymmetric threats.

-To study, research and analyze issues of military strategy significance, of economic aspect, of the human actions that impact negatively against nature and further subjects concerning problems rising in the Hellenic sovereignty, the wider Balkan peninsula, the existing territorial extent of the European Union, its estimated or foreseen enlargement of tomorrow, the general area of the Mediterranean (nowadays the East Mediterranean specifically) and the Black Seas and/or any other area that may be deemed as necessary.

-To examine Security issues of the above regions.

-To hand in proposals to either government bodies or privates, that are based on studies-analyses on all those above mentioned.

Objectives are achieved by:

-Carrying out research

-Presenting issues and their analyses in the form of lectures, one or more day's seminars, press releases, publishing special notes or bulletins and journals and organizing presentations at home and abroad.

-Cooperation with government bodies, organizations and other respective domestic or foreign foundations/institutions in order to analyze matters of common interest and exchange information on all relative fields.

The Institute continues the practice of the predecessor Company that used to carry out studies for the Ministries of Foreign Affairs and National Defense. Also the Institute has the capacity to organize congresses under the auspices of all the Ministries without any exception on every pointed out subject apt to executive interest. Furthermore it can carry out studies and conferences concerning issues of National interest and Defense programs. There have been renowned the Special International congresses for Defense programs of the Hellenic Armed Forces and strategic evaluations on the European future defense and eventualities that took place in 1999, 2001, 2003, 2005, 2007 and 2009.

Unfortunately after the appearance of the economic crisis, the Institute was affected as well. This crisis caused a non pleasant impact on the international activities of the Institute.

Τεχνικές Ωριμότητας του Πολιτικού Δυϊσμού

Του Υποστρατήγου ε.α.Αρη Διαμαντοπούλου
Ψυχολόγου- Δρος Φιλοσοφίας

Στην πανηγυρική συνεδρία της Ακαδημίας Αθηνών για την Εθνική μας επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821, ομιλητής υπήρξε ο Ακαδημαϊκός κύριος Νικηφόρος Διαμαντούρος, με θέμα: «Ο αγώνας της Ελληνικής ανεξαρτησίας: Μία μακρο-ιστορική προσέγγιση»

Την επιστημονική του και συγχρόνως διδακτική του αυτή ομιλία έκλεισε με μία αναφορά στον πολιτικό κομματικό δυϊσμό, ο οποίος ανέκλυσε κατά τον σχηματισμό του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους, μετά το 1821.

Ο κομματικός αυτός δυϊσμός είχε τη γενική μορφή της προοδευτικής και συντηρητικής παράταξης, η οποία εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι σήμερα,

έστω κι αν στην ιστορική του διαδρομή έλαβε διαφορετικές ποιοτικές ονομασίες, ανάλογα με την εποχή (Βασιλικοί-Δημοκράτες, Εθνικόφρονες-Κομμουνιστές, Δεξιοί-Αριστεροί και προσφάτως Ευρωπαϊστές-Αντιευρωπαϊστές, τουτέστιν Μνημονιακοί- Αντιμνημονιακοί).

Την ύπαρξη των δύο αντιθέτων τύπων πολιτικής συμπεριφοράς ανέδειξαν και οι μελέτες του Hans Eyseneck, ο οποίος διαχώρισε αυτούς βασικά στους άκαμπτους και στους διαλεκτικούς. Τους άκαμπτους εξέφραζαν οι φασίστες και οι αναρχοκομμουνιστές, τους διαλεκτικούς οι συντηρητικοί και οι προοδευτικοί, οι οποίοι ιδιαίτερα στη Χώρα μας ήσαν κάθε άλλο παρά διαλεκτικοί, αφού επέτρεψαν, μεταξύ των άλλων συμφορών, να εμφανισθεί και το δίπολο της άλλης κατηγορίας των σκληρών και των άκαμπτων.

Αυτός όμως ο δυϊσμός δεν παρατηρείται μόνο στους ανθρώπους, αλλά θεωρείται και θεμελιώδης αρχή της φύσης. Φύση είναι και ο άνθρωπος!

Στη φύση όμως ο δυϊσμός αντιπαρατίθεται δημιουργικά σύμφωνα με την Αριστοτελική εντελέχεια και με σκοπό την Ηρακλείτεια αρμονική λειτουργία της. Στην Πατρίδα μας δυστυχώς λειτουργεί καταστροφικά, όπως αποδεικνύεται από την πολιτική ιστο-

ρική διαδρομή του, από την εποχή του Θουκυδίδη και του Πλάτωνος μέχρι σήμερα, που έφεραν τον Ελληνικό λαό στην οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση.

Δεν ακούσαμε την παρακαταθήκη την οποία μας κληρονόμησε ο σοφός πρόγονός μας Αριστοτέλης: Ότι, το γένος αυτό των Ελλήνων, που βρίσκεται μεταξύ εκείνων και των άλλων, έχει και την δύναμη και την διάνοια να μεγαλουργεί, αρκεί να είναι ενωμένο.

Παρόμοια παρακαταθήκη άφησε και σήμερα ο απερχόμενος στον αναλαμβάνοντα Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να μεριμνά για την ενότητα των πολιτικών κομμάτων.

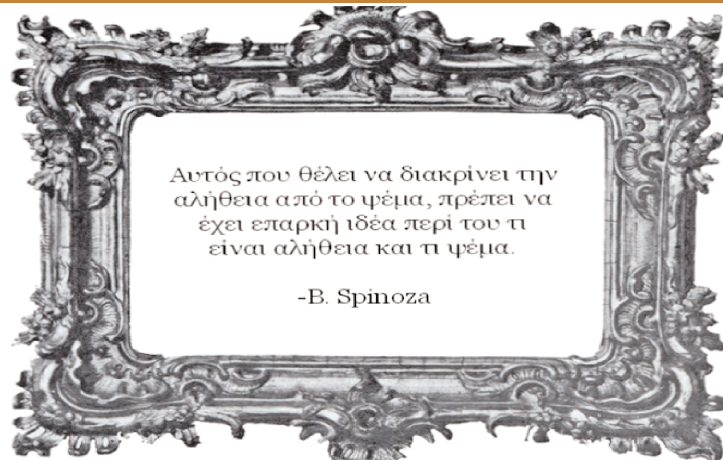
Είναι γεγονός, ότι και η Ομαδική ψυχολογία

ασχολείται με τους ανταγωνισμούς εντός και μεταξύ των κοινωνικών ομάδων, όπως είναι τα πολιτικά κόμματα, πλην όμως καταγράφονται και τεχνικές τόσο για την πρόληψη όσο και για τη θεραπεία των έντονων αντιπαράθεσεων, οι

οποίες αναπτύσσονται στις ανταγωνιστικές συνθήκες των ομάδων, φθάνοντας μέχρι της πόλωσης της κοινωνίας.

Τέτοιες τεχνικές για τα πολιτικά κόμματα θα μπορούσαν ν' αναληφθούν τόσο από θεσμικούς Φορείς της Πολιτείας όσο και τους κοινωνικούς Εταίρους, οι οποίοι είναι ανεξαρτημένοι από τους κομματικούς μηχανισμούς. Ένα πρόσφατο τέτοιο παράδειγμα αποτελεί το διάβημα Ακαδημαϊκών και Πανεπιστημιακών προς τον αρμόδιο Υπουργό, προκειμένου να διασωθεί η αριστεία στην παιδεία και ο νόμος Διαμαντοπούλου για τη λειτουργία των πανεπιστημίων.

Τέτοια διαβήματα κυρίως από την Πνευματική Ηγεσία, αλλά και από τους άλλους Φορείς της Πολιτείας και της Κοινωνίας εκτιμώνται, ότι είναι ευεργετικά για την πολιτική ωριμότητα των κομμάτων και συμβάλλουν στην εξισορροπημένη και εύρυθμη λειτουργία της Δημοκρατίας μας.

Η έξοδος του
Μεσολογγίου (πίνακας
Θ. Βρυζάκη).

“Ποιος θε ν’ ακούσει κλάηματα”

*Ποιος θε ν’ ακούσει κλάηματα, γυναίκεια μοιρολόγια;
Ας πάει ν’ από τη Ρούμελη κι από το Μεσολόγγι,
κι εκεί ν’ ακούσει κλάηματα, γυναίκεια μοιρολόγια,
πως κλαίν οι μάνες για παιδιά και τα παιδιά για μάνες.
Δεν κλαίνε για το σκοτωμό, που θε να σκοτωθούνε,
μόν’ κλαίνε για το σκλαβωμό, που θε να σκλαβωθούνε.*

Η Λαϊκή Μούσα